

Töötuskindlustuse seaduse ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduse eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

1.1. Sisukokkuvõte

Kehtivas töötushüvitiste süsteemis pakub inimesele töötuse korral kaitset tema eelnevast sissetulekust sõltuv töötuskindlustushüvitis, mida reguleerib töötuskindlustuse seadus (TKindLS), ja töötutoetus, mida reguleerib tööturumeetmete seadus (TöMS).

Töötuskindlustushüvitise eesmärk on töötuse korral kompenseerida kindlustatule töötusajaks osaliselt tema kaotatud sissetulek. Töötuskindlustushüvitise saamise eeldus on eelnev töötamine ja kindlustusmaksete maksmine. Töötuskindlustusmakseid kogutakse kindlal otstarbel, mistõttu inimestele on selge, mida neile selle eest vastu pakutakse.

Töötutoetuse eesmärgid ja maksmise kriteeriumid on vastuolulised. Töötutoetuse saamine ei eelda inimeselt töötuskindlustussüsteemi ega riigi maksusüsteemi panustamist. Töötutoetus on töötushüvitiste süsteemist makstav sotsiaalkindlustuse ja sotsiaalabi segatoetus, mille eesmärk on töötuse ajal ennetada puudust ja vaesust. Sama eesmärki täidab ka sotsiaalhoolekande seaduse (SHS) alusel makstav toimetulekutoetus. Töötutoetuse puhul ei hinnata inimese tegelikku abivajadust nii, nagu hinnatakse toimetulekutoetuse puhul. Töötutoetust makstakse kõigile ühes suuruses, kui inimese sissetulek jääb alla kindlaksmääratud piiri. Suurema abivajadusega inimesed saavad rahalist toetust nii Eesti Töötukassast (edaspidi *töötukassa*) kui ka kohalikust omavalitsusest. Inimese vaatest on kahe toetuse taotlemine ebamugav ning ka riigi vaatest ei ole kahe sarnase iseloomuga toetuse administreerimine mõistlik.

Kehtivad töötushüvitiste tingimused on kaasa toonud olukorra, kus töötute hulgas on inimesed, kes on panustanud töötuskindlustussüsteemi kindlustusmaksete tasumisega, kuid ei saa praegu töötuskindlustushüvitist ega töötutoetust.

Vähenenud töövõimega inimesel on õigus töötushüvitist saada vaid juhul, kui tema töösuhe on lõppenud n-ö sunnitud, st töötutoetust ja töövõimetoetust korraga ei maksta, küll aga makstakse korraga töövõimetoetust ja töötuskindlustushüvitist.

Töötutoetuse tingimused ei ole seotud majandusoludega erinevalt töötuskindlustushüvitisest, st töötutoetusega pakutav kaitse on ühetaoline ega võimalda inimesele pakkuda suuremat kaitset keerulistel aegadel.

Muudatusega korrastatakse töötushüvitiste süsteem. Ühtlustatakse töötushüvitiste tingimusi ja see parandab töötushüvitiste eesmärgipärasust, mõjusust ja kättesaadavust. Muudatuse tulemusel:

- 1) tagatakse sobivam tasakaal kindlustatu panuse ja saadava kindlustuskaitse vahel;
- 2) luuakse selgem ja eesmärgipärasem töötushüvitiste süsteem, mis soosib töötamist;
- 3) tagatakse terviklik töötushüvitise süsteem, mis võtab arvesse majandusolude muutumise mõju registreeritud töötusele;
- 4) ühtlustatakse sotsiaalabi andmist sel viisil, et sotsiaalabi vajavad inimesed suunatakse töötushüvitiste süsteemist sotsiaalhoolekande süsteemi, mis võimaldab sotsiaalabi andmise vajadust hinnata terviklikult ja vajaduse põhjal ning pakkuda abi.

Arvestades, et riigil on olemas nii toimiv töötuskindlustussüsteem kui ka sotsiaalabi toimetulekutoetusena, ei ole mõistlik säilitada töötutoetuse süsteemi. Ühe töötushüvitiste süsteemi juurutamine vähendab pikas vaates halduskoormust ning aitab lahendada eespool käsitletud kitsaskohti inimese jaoks.

Kavandatava seadusemuudatusega luuakse töötuskindlustussüsteemi lisaks töötuskindlustushüvitisele uus hüvitise liik – baasmääras töötuskindlustushüvitis. Senine töötutoetus kaob.

Muudatuse tulemusel makstakse töö kaotuse korral kas tänast **sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist** või **baasmääras töötuskindlustushüvitist** (ühtse määra ja kestusega miinimumhüvitist). Kehtiv töötuskindlustushüvitis nimetatakse ümber sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks ning hüvitisele kvalifitseerumise tingimusi võrreldes kehtiva olukorraga ei muudeta. Õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele tekib inimestel, kelle sissetulekult on kinni peetud töötuskindlustusmaksed, nii nagu see on ka sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise puhul. Baasmääras hüvitise eesmärk on tagada töötule aktiivse töö otsimise ajal sissetuleku osaline kompensatsioon minimaalses määras, samas motiveerida töötut võimalikult kiiresti tööle asumata. Selle suurus ei sõltu varasemast sissetulekust, st see tagab panusest vähem sõltuva minimaalse kaitse.

Baasmääras töötuskindlustushüvitise loomisega hakkavad uut baasmääras hüvitist saama ka kindlustatud, kes on töötuskindlustussüsteemi panustanud töötuskindlustusmaksed tasumisega, kuid töötuse korral töötuskindlustushüvitist ega töötutoetust ei saa, kuna neil ei ole täidetud staažinõue või töösuhte lõpetamise alus ei võimalda töötuskindlustushüvitist saada. Samuti suureneb vähenenud töövõimega inimeste seas töötuskindlustushüvitise saajate osakaal, kes hakkavad töötutoetuse asemel saama baasmääras töötuskindlustushüvitist ning kes ei pea enam valima töötutoetuse ja töövõimetoetuse vahel.

Inimestele, kellel puudub kokkupuude tööturuga või kes ei ole vähemalt kuus kuud töötuskindlustusmaksed tasunud ning kellel tulevikus puuduvad vahendid igapäevaseks toimetulekuks, pakub riik abi toimetulekutoetuse süsteemist.

Eelnimetatud muudatused ei mõjuta inimeste töötuna arvelevõtmise, tööturuteenuste ja tööturutoetuste saamise õigusi.

Lisaks tehakse TKindLS-is, TöMS-is ja töövõimetoetuse seadusesse (TVTS) tehnilist laadi, täpsustava iseloomu ning vähese mõjuga muudatused.

Täpsustatakse TKindLS-is kindlustatud isikute ringi, et tagada õigusselgus.

2023. aasta 1. aprillist muutunud asendusteenistuse korralduse tõttu muudetakse TKindLS-i, TöMS-i ja TVTS-i. Edaspidi reservteenistusse või reservasendusteenistusse asumise korral töötuna arvelolekut ei lõpetata. Reservteenistus ja reservasendusteenistus on lühiajalised teenistused, mis ei avalda olulist mõju isiku töötuna arveloleku ajal töötute kohustuste täitmisele pikema perioodi jooksul ning reserv- või reservasendusteenistuse ajaks pole seetõttu põhjendatud töötuna arvelolekut lõpetada. Muudatuse tulemusena on edaspidi võimalik töötuna arvel oleva isiku reserv- või reservasendusteenistusse asumise korral vältida arvel olemise lõppemisega seotud ravikindlustuse lõppemist, teenustel osalemise õiguse katkemist, alusetult makstud hüvitiste tagasinõudeid jms.

Õigusselguse eesmärgil täpsustatakse TVTS-is töövõimetoetuse maksmist kojukandega, alusetult makstud töövõimetoetuse kinnipidamise reegleid ning välisriigist makstavate hüvitiste sissetulekuna arvesse võtmist.

1.2. Eelnõu ettevalmistaja

Eelnõu ja seletuskirja valmistasid ette Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi tööhõive osakonna töötushüvitiste ja tööturutoetuste juht Ingrid Erm-Eks (5913 7380; ingrid.erm-eks@mkm.ee), nõunik Siirika Paulman (58878297; siirika.paulman@mkm.ee), sama osakonna õigusnõunik Ilona Säde (5667 4014; ilona.sade@mkm.ee) ja töötukassa juhatause liige Brit Rammul (614 8500, brit.rammul@tootukassa.ee), juriidilise osakonna juhataja Ira Songisepp (614 8520, ira.songisepp@tootukassa.ee), hüvitiste osakonna juhataja Marika Kaldre (614 8553, marika.kaldre@tootukassa.ee), sama osakonna juhataja asetäitja Ardo Rosin (614 8572, ardo.rosin@tootukassa.ee), töötuskindlustushüvitise juht Vadim Djomin (614 8557, vadim.djomin@tootukassa.ee), töötutoetuse juht Kristiina Kuusmaa-Lepisto (614 8563, kristiina.kuusmaa-lepisto@tootukassa.ee), analüüsiosakonna vanemanalüütik Indrek Polding (614 7990, indrek.polding@tootukassa.ee).

Eelnõu õigusekspertiisi tegi Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi õigusosakonna õigusnõunik Ragnar Kass (ragnar.kass@mkm.ee). Seletuskirja mõjude osa on koostanud strateegiaosakonna töövaldkonna analüüsijuht Deisi Pohlak (5912 7349; deisi.pohlak@mkm.ee).

Eelnõu keeleteimetaja oli Justiitsministeeriumi õigusloome korralduse talituse keeleteimetaja Aili Sandre (5322 9013; aili.sandre@just.ee).

1.3. Märkused

Eelnõu on seotud Vabariigi Valitsuse tegevusprogrammi 2023–2027 punktis 3.1.7 nimetatud ülesandega analüüsida ja teha ettepanekud töötushüvitiste tõhustamise võimaluste kohta.

Eelnõu väljatöötamisele eelnes [töötuskindlustuse seaduse ning tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduse eelnõu väljatöötamiskavatsus](#)¹ (VTK), mis esitati 24. jaanuaril 2020 kooskõlastamiseks ja arvamuse avaldamiseks ministeeriumidele ja teistele huvigruppidele.

Eelnõu väljatöötamiseks toimusid arutelud töötukassa, Sotsiaalministeeriumi, Eesti Tööandjate Keskliidu, Eesti Ametiühingute Keskliidu ning Eesti Linnade ja Valdade Liiduga.

Eelnõu ei ole seotud muu menetluses oleva eelnõu ega Euroopa Liidu õiguse rakendamisega.

Eelnõukohase seadusega muudetakse järgmiste õigusaktide järgmisi redaktsioone:

- 1) töötuskindlustuse seadus, RT I, 06.07.2023, 111;
- 2) tööturumeetmete seadus, RT I, 06.07.2023, 110;
- 3) maksukorralduse seadus, RT I, 20.02.2024, 9;
- 4) ravikindlustuse seadus, RT I, 15.12.2023, 6;
- 5) sotsiaalmaksuseadus, RT I, 21.11.2023, 4;
- 6) tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja täitemenetluse seadustiku rakendamise seadus, RT I, 10.02.2023, 6;
- 7) täitemenetluse seadustik, RT I, 22.03.2024, 9;

¹ Sotsiaalministri 24. jaanuari 2020. a kiri nr nr 1.2-1/214-1. Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsuse kohta.

<https://eelnaud.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

8) töövõimetoetuse seadus, RT I, 06.07.2023, 112.

Eelnõu on seotud isikuandmete töötlemisega isikuandmete kaitse üldmääruse (IKÜM) tähenduses ning selle kohta on koostatud mõjuanalüüs seletuskirja 6. peatükis.

Eelnõu seadusena vastuvõtmiseks on vajalik Riigikogu poolthääle enamus. Eelnõuga muudetakse ka tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja täitemenetluse seadustiku rakendamise seadust, kuid muudatus ei puuduta otseselt kohtumenetlust, mistõttu ei ole seaduse muutmiseks Riigikogu koosseisu hääleteenamus vajalik. Kohtuotsuse täitmist puudutavate normide puhul tuleb nõutav hääleteenamus tuvastada konkreetse normi sisu ja mõju hindamise kaudu.²

TMS §-s 131 ja seonduvalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja täitemenetluse seadustiku rakendamise seaduses tehtav muudatus on kantud vajadusest viia TMS kooskõlla eelnõuga kavandatud muudatustega (töötutoetuse kaotamine). Seega on tegemist pigem tehnilist laadi muudatusega, millel puudub otsene mõju kohtumenetlusele. Seetõttu ei ole kavandatud muudatuse tegemiseks Riigikogu koosseisu poolthääle enamus vajalik.

2. Seaduse eesmärk

2.1. Muudatustega korrastatakse töötushüvitiste süsteem. Töötushüvitiste korrastamisega ühtlustatakse töötushüvitiste tingimusi, mis tagab töötushüvitiste suurema eesmärgipärasuse, mõjususe ja kättesaadavuse piisavas mahu.

Muudatuste rakendamise tulemusel:

- 1) tagatakse sobivam tasakaal kindlustatu panuse ja saadava kindlustuskaitse vahel;
- 2) luuakse selgem ja eesmärgipärasem töötushüvitiste süsteem, mis soosib töötamist;
- 3) tagatakse terviklik töötushüvitise süsteem, mis võtab arvesse majandusolude muutumise mõju registreeritud töötusele;
- 4) ühtlustatakse sotsiaalabi andmist – sotsiaalabi vajavad inimesed suunatakse töötushüvitiste süsteemist sotsiaalhoolekande süsteemi, mis võimaldab hinnata sotsiaalabi andmise vajadust terviklikult ja vajaduse põhjal ning abi pakkuda.

2.2. Senine õiguslik regulatsioon ja eelnõu algatamise vajadus

2.2.1. Senine õiguslik regulatsioon

Kehtivas töötushüvitiste süsteemis pakub asendussissetuleku kaitset töötuse korral:

- 1) inimese eelnevast sissetulekust sõltuv **töötuskindlustushüvitis**, mida reguleerib TKindIS, ja
- 2) **töötutoetus** (edaspidi koos *töötushüvitised*), mida reguleerib TöMS.

Eelnevast sissetulekust sõltuv töötuskindlustushüvitis

Töötuskindlustus on sotsiaalkindlustuse põhimõttel toimiv töötushüvitise süsteem, mille eesmärk on tagada töötuse ajal varasemast sissetulekust sõltuv asendussissetulek ning millele kvalifitseerumine sõltub eelnevast töötamisest, st kindlustusmaksete tasumisest. Töötuskindlustusmaksetega kindlustatakse töise sissetuleku kaotuse riski, mille realiseerumisel tekib kindlustatud isikul õigus saada töötuskindlustushüvitis. Töötuskindlustushüvitisel on nii maksimum- kui ka miinimumsuurus.

² Vt Madise, Ü jt. Eesti Vabariigi Põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. § 104 komm 27.
<https://pohiseadus.ee/sisu/3581>

Töötuskindlustushüvitist makstakse inimesele, kellel on töötuskindlustusstaaži vähemalt 12 kuud töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul ja kes ei ole töölt lahkunud oma algatusel, kokkuleppel tööandjaga või enda süülise käitumise tõttu. Seega tekib õigus töötuskindlustushüvitisele n-ö sunnitud töötuse korral.

Töötuskindlustushüvitise suurus esimesel sajal päeval on 60% inimese keskmisest töötasust (maksimum on 60% Eesti kolmekordsest keskmisest töötasust) ning seejärel 40% inimese keskmisest töötasust (maksimum on 40% Eesti kolmekordsest keskmisest töötasust). 2024. aastal on hüvitist võimalik saada esimesel sajal päeval maksimaalselt 88,22 eurot kalendripäevas ehk 2734,82 eurot 31 päeva eest, alates 101. päevast 58,81 eurot kalendripäevas ehk 1823,11 eurot 31 päeva eest (brutosummad).

Kindlustatule on alati tagatud hüvitis miinimumsuuruses ehk 50 protsenti eelmise kalendriaasta ühe kalendripäeva töötasu alammäärast. Seda ka juhul, kui kindlustatu enda saadud tasu põhjal arvutatud hüvitise summa on väiksem. 2024. aastal on töötuskindlustushüvitise miinimumsuurus 12,08 eurot ühes kalendripäevas ehk 374,48 eurot 31 päeva eest.

Töötuskindlustushüvitist makstakse vastavalt kindlustatu töötuskindlustusstaažile 180–300 kalendripäeva, mis sõltuvalt tööturuolukorrast võib automaatselt pikeneda 60–120 kalendripäeva võrra. Kui tööturuolukord on halb, on hüvitise maksmise kestus 240–420 kalendripäeva.

Töötuskindlustushüvitist makstakse tagantjärele: hüvitis eelmise kuu eest jõuab inimese pangakontole jooksva kuu 10. kuupäevaks. Töötuskindlustushüvitise puhul puudub vajadus kontrollida kindlustatu muid sissetulekuid, nagu see on töötutoetuse puhul. Töötuskindlustushüvitisele tekib õigus, kui on realiseerunud kindlustatud risk, st kindlustatu on kaotanud töise sissetuleku. Muude sissetulekute olemasolu ei välista kindlustatu õigust töötuskindlustushüvitisele, mistõttu on kindlustatul õigus töötuskindlustushüvitisele ka juhul, kui talle laekuvad muud sissetulekud, mis ei ole töised. Näiteks, vähenenud töövõimega isikul, kellele makstakse töövõimetoetust, on töise sissetuleku (millelt on makstud töötuskindlustusmakseid) kaotuse korral õigus samal ajal saada ka töötuskindlustushüvitist.

Töötuskindlustushüvitist rahastatakse töötuskindlustusmaksetest.

Töötutoetus

Töötutoetus on töötushüvitiste süsteemist makstav toetus, mille eesmärk on töötuse ajal puuduse ja vaesuse ennetamine sõltumata isiku panusest. Töötutoetusele on õigus töötul, kes on töötuna arvelevõtmisele eelnenud 12 kuu jooksul olnud vähemalt 180 päeva hõivatud tööga, tööga võrdsustatud tegevusega või muu tegevusega, mille puhul ei saa eeldada töötamist, ning kelle ühe kuu sissetulek on väiksem töötutoetuse 31-kordsest päevamäärast (2024. aastal 362,70 eurot). Töötutoetust makstakse ka juhul, kui inimene on lõpetanud töö- või teenistussuhte omal soovil või poolte kokkuleppel ehk n-ö vabatahtliku töötuse korral.

Töö ja tööga võrdsustatud tegevus on näiteks töötamine töölepingu alusel või avalikus teenistuses, töötamine võlaõigusliku lepingu alusel, ettevõtluskonto omamine, tegutsemine füüsilisest isikust ettevõtjana või osalemine abikaasana või registreeritud elukaaslasena füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses, õppimine õppeasutuse statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes, viibimine aja-, asendus- või reservteenistuses, abikaasatasu saamine.

Töö või tööga võrdsustatud tegevusega hõivatust ei nõuta töötutelt, kes on töötuna arvelevõtmisele eelneva 12 kuu jooksul vähemalt 180 päeva kasvatanud ühe vanema või

eeskostjana kuni 18-aastast keskmise, raske või sügava puudega last, alla 8-aastast last või 8-aastast last kuni esimese klassi lõpetamiseni; olnud haiglaravil, hooldanud kohaliku omavalitsuse üksusega sõlmitud kirjaliku lepingu alusel haiget, püsivalt töövõimetut, osalise või puuduva töövõimega isikut või vanurit, kes ei kuulu perekonnaliikmete hulka; hooldanud puudega inimest ja saanud kohalikult omavalitsuselt hooldamise eest toetust; olnud töötava püsivalt töövõimetuks tunnistamise või tuvastatud puuduva töövõime tõttu; olnud vahi all või kandnud karistust vanglas või arestimajas. Eespool nimetatud alustel on õigus töötutoetust saada üks kord viie aasta jooksul.

Töötutoetuse saamise välistab töötaja sissetulek, mis on suurem või võrdne töötutoetuse 31-kordse päevamääraga (362,70 eurot). Seepärast kontrollitakse töötutoetuse puhul ka teiste sissetulekute olemasolu. Sissetulekuks ei loeta peretoetusi, elatisabi, elatist, toimetulekutoetust, puuetega inimeste sotsiaaltoetusi, kulu kompenseerimiseks makstud toetusi ja hüvitisi (TöMS, § 18 lõige 2). Kõik ülejäänud lähevad sissetulekuna arvesse. Näiteks loetakse tulumaksutagastus sissetuleku hulka ning kui summa ületab 31-kordset päevamäära, siis töötutoetuse maksmine peatatakse 30 päevaks.

Töötutoetuse suurus fikseeritakse igal aastal riigieelarve seadusega ja see ei või 31 päeva eest olla väiksem kui 50% eelmise aasta töötasu alammäärast. 2024. aastal on töötutoetuse päevamäär 11,70 eurot ehk 362,70 eurot 31 päeva eest.

Töötutoetus määratakse kuni 270 päevaks. Kui viimane töösuhe on lõppenud töölepingu seaduse § 88 lõike 1 punktides 3–8 nimetatud alusel või inimene on teenistusest vabastatud distsiplinaarsüüteo tõttu, määratakse töötutoetus kuni 210 päevaks.

Töötutoetust arvestatakse tagasiulatuvalt nõustamisel käimise, telefoni teel või e-töötukassa kaudu nõustamisel osalemise vaheliste päevade eest ning seda makstakse vähemalt üks kord 30 päeva jooksul.

Töötutoetust finantseerib riik maksudest kogutud rahast. Töötutoetust rahastatakse riigieelarvest sihtotstarbelise eraldisena töötukassa eelarvesse eraldatud vahenditest.

Töötushüvitisi (töötuskindlustushüvitist ja töötutoetust) maksab ja administreerib töötukassa. Töötushüvitiste üldine eesmärk on osaliselt kompenseerida kaotatud sissetulek töötajate ajaks. Samas peab töötushüvitis motiveerima inimesi uuesti tööle minema, et aidata vähendada pikaajalist töötust ja ennetada tööturult tõrjutust. Töötushüvitistel on eriline tähendus just majanduse langusfaasis, mil sobiva töö leidmise tõenäosus on oluliselt väiksem. Töötushüvitised aitavad suurendada töötute ostujõudu majanduslanguse ajal, mis omakorda on tõhus automaatne stabilisaator kogu majanduse jaoks.³ Seega peavad töötushüvitised kohanema majandusoludega. Nii säilib inimestel motivatsioon töötamiseks ja tööotsinguteks, samas pakub riik paremat kaitset majanduslanguse ajal. Kehtivas töötushüvitiste süsteemis täidab eelnimetatud eesmärki töötuskindlustushüvitis.

2.2.2. Töötutoetuse kitsaskohad:

1) töötutoetuse tingimused ei ole enam ajakohased ega motiveeri töötuskindlustussüsteemi panustamist. Töötutoetuse saamine ei eelda inimeselt töötuskindlustussüsteemi panustamist. Sama töötamise perioodi eest on inimesel võimalik saada töötushüvitisi kahel korral, kuna töötutoetuse saamise aluseks oleva perioodi eest on võimalik hiljem saada ka töötuskindlustushüvitist;

³ Carter, J., Bédard, M., & Bista, C. P. 2013. Comparative review of unemployment and employment insurance experiences in Asia and worldwide. Promoting and Building Unemployment Insurance and Employment Services in ASEAN. ILO Regional Office for Asia and the Pacific. ILO: Bangkok.

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/documents/publication/wcms_229985.pdf.

- 2) vähenenud töövõimega inimesel on õigus töötushüvitist saada vaid juhul, kui tema töösuhe on lõppenud n-ö sunnitult**, st töötutoetust ja töövõimetoetust korraga ei maksta, küll aga makstakse korraga töövõimetoetust ja töötuskindlustushüvitist;
- 3) töötutoetuse tingimused ei ole seotud majandusoludega** erinevalt töötuskindlustushüvitisest, st töötutoetusega pakutav kaitse on ühetaoline ega võimalda pakkuda inimesele suuremat kaitset keerulistel aegadel;
- 4) töötutoetuse eesmärgid ja maksmise kriteeriumid on vastuolulised.**

Töötutoetuse tingimused ei ole enam ajakohased ega motiveeri töötuskindlustussüsteemi panustamist

Töötuskindlustushüvitise saamise eeldus on eelnev töötamine ja kindlustusmaksete tasumine. Töötuskindlustusmakseid kogutakse kindlal otstarbel, mistõttu inimestele on selge, mida neile selle eest vastu pakutakse. Töötutoetuse saamiseks ei pea inimene olema töötanud ning riigi maksusüsteemi panustamist ei eeldata. Töötutoetust makstakse ka muude tegevuste alusel kui töötamine. Kehtivad tingimused on kaasa toonud olukorra, kus töötute hulgas on inimesed, kes on panustanud töötuskindlustussüsteemi kindlustusmaksete tasumisega, kuid ei saa praegu kumbagi töötushüvitist. Samas on töötutoetust õigustatud saama ka inimesed, kes ei ole varem töötanud ega süsteemi panustanud. Töötuskindlustushüvitise miinimumsuurus on praegu 12,08 eurot ühes kalendripäevas, töötutoetuse päevamäär 11,70 eurot. Seega kindlustatute miinimumhüvitis ja süsteemi mitte panustanud töötutoetuse saajate hüvitised on peaaegu ühesuursed.

Sama töötamise perioodi alusel on võimalik saada töötushüvitist kahel korral

Pärast töötutoetuse lõppemist on töötul võimalik saada ka töötuskindlustushüvitist, kuid sama töötamise perioodi alusel, mis andis õiguse töötutoetusele. Näiteks: inimene töötas 12 kuud ning lahkus töölt omal soovil. Töötutoetusele on õigus töötul, kes on töötuna arvelevõtmisele eelnud 12 kuu jooksul olnud vähemalt 180 päeva hõivatud tööga või tööga võrdsustatud tegevusega. Inimene töötas 12 kuud enne töötuna arvelevõtmist, järelikult on tal õigus töötutoetusele. Töötule makstakse 270 kalendripäeva töötutoetust. Pärast töötutoetuse lõppemist asub ta tähtajalise töölepinguga kaheks nädalaks tööle. Töölepingu lõppedes tuleb uuesti töötuna arvele ning töötamise periood, mille alusel määrati töötutoetus, annab nüüd õiguse ka töötuskindlustushüvitisele. Nimelt ei nullita töötutoetuse saamisega töötuskindlustusstaazi ja töötutoetuse saamine ei avalda mõju kindlustatu õigusele saada edaspidi töötuskindlustushüvitist. Seetõttu on inimesel võimalik saada sama töötamise perioodi eest nii töötutoetust kui hiljem ka töötuskindlustushüvitist.

Töötuskindlustushüvitise saamisele ei saa seada piiranguid tulenevalt omandipõhiõigusest. Õigus töötuskindlustushüvitisele on avalik-õiguslik varaline õigus, mis on tekkinud seaduse alusel ja mida kaitseb Eesti Vabariigi põhiseaduse §-s 32 sätestatud omandipõhiõigus. Seaduse alusel tekkinud õigus töötuskindlustushüvitisele seisneb töötuskindlustusmakset tasunud isiku õiguses oodata, et riik teeks õigusaktis lubatud rahalise soorituse töötuskindlustushüvitist makstes. Kindlustusjuhtumi saabumisel ehk töö kaotuse korral tekib kindlustatul õigus riigipoolsele vastusooritusele ning seda õigust ei saa piirata riigi poolt varem makstud muu toetuse tõttu. Töötuskindlustusmaksete tasumise kohustus kindlustatud riski realiseerumisel vastusooritust saamata riivaks väga tugevalt põhiseaduse §-s 32 tagatud omandipõhiõigust.

Vähenenud töövõimega isikul on õigus töötushüvitist saada vaid juhul, kui tema töösuhe on lõppenud n-õ sunnitult

Töötul ei ole õigust saada töötutoetust ajavahemikul, mille eest talle makstakse töövõimetoetust TVTS-i alusel (TöMS § 18 lõige 11). Töötuskindlustushüvitist ja töövõimetoetust makstakse samaaegselt. Vähenenud töövõimega inimene peab valima töötutoetuse või töövõimetoetuse vahel. Kui vähenenud töövõimega inimene näiteks koondatakse (n-õ sunnitud töösuhte lõppemine) ning tal on täidetud ülejäänud töötuskindlustushüvitise saamise tingimused, on tal õigus saada töötuskindlustushüvitist koos töövõimetoetusega. Kui ta aga lahkub töölt omal soovil või poolte kokkuleppel (n-õ vabatahtlik töötus), siis töötutoetust makstakse üksnes juhul, kui vähenenud töövõimega isik loobub töövõimetoetusest. Kokkuvõttes sõltub praegu vähenenud töövõimega inimese töötushüvitise ja töövõimetoetuse samaaegne saamine töösuhte lõppemise põhjusest. Samas on vähenenud töövõimega inimesel realiseerunud lisaks tervise halvenemise riskile ka töötuse risk, kuid inimese riigipoolne asendussissetuleku tagamine kahe riski korral on seatud sõltuvaks töösuhte lõppemise põhjusest.

Töötutoetuse päevamäär kehtestatakse eelarveaastaks riigieelarvega ning see muutub iga aasta 1. jaanuaril. Töövõimetoetuse päevamäära suurust indekseeritakse iga aasta 1. aprillil riikliku pensioni indeksiga. See toob kaasa olukorra, kus töötutoetuse päevamäär on aasta esimesed kolm kuud suurem, kui osalise töövõime korral töövõimetoetuse päevamäär. Näiteks: 2024. aasta 1. jaanuari seisuga on osalise töövõimega isiku töövõimetoetus 31 päeva eest 328,66 eurot, mis on 34 euro võrra väiksem, kui töötutoetus sama perioodi eest (362,70 eurot). 1. aprillini 2024. aastal, millal töövõimetoetuse päevamäära indekseeritakse, kasvab erinevus 102 euroni töövõimetoetuse kasuks. 1. aprillist alates on töövõimetoetus 363,50 eurot 31 päeva eest. Seetõttu liigub osa osalise töövõimega töötutest, kes töötuskindlustushüvitisele ei kvalifitseeru, kolmeks kuuks töövõimetoetuselt töötutoetusele, kuna see on suurem.

Töötutoetuse maksmise kestus ei sõltu tööturu olukorrast

Töötushüvitiste süsteemis on oluline leida tasakaal hüvitiste suuruse ja maksmise kestuse vahel, et tagada inimestele piisav majanduslik toimetulek töötuse perioodil, kuid samas soodustada töö otsimist ning töötamist.⁴ Töötutoetus pakub ühesugust kaitset nii majanduslanguse kui ka majanduskasvu ajal. Vastutsüklilise majanduspoliitika kohaselt tuleb keerulises majandusolukorras tööturgu stimuleerida ja maksta töötushüvitisi pikema aja jooksul. Arvestades, et töö otsimiseks kulub majanduslanguse ajal rohkem aega, on tööturu stimuleerimiseks mõistlik muuta töötushüvitiste maksmise perioodi kestust.

30. juunist 2023 on töötuskindlustushüvitise süsteem paindlikum ehk vastab majandus- ja tööturuolukorrale. Töötuskindlustushüvitise maksmise periood sõltub eelnevast töötamise kestusest (180–300 kalendripäeva) ja tööturu olukorrast, st töötuskindlustushüvitise maksmise kestus võib pikeneda 60–120 päeva võrra sõltuvalt tööturu olukorrast. Töötutoetuse maksmisel kumbagi eeldust ei arvestata, töötutoetust makstakse kõigile 270 kalendripäeva tööpuuduse olukorrast sõltumata.

Töötutele, kellele on makstud töötuskindlustushüvitist lühema ajavahemiku eest kui 270 kalendripäeva, makstakse töötuskindlustushüvitise lõppemisel lisaks töötutoetust kuni 270 päeva täitumiseni. Sellega muutub olematuks mõju, mida sooviti saavutada majandusoludest sõltuva töötuskindlustushüvitise maksmise perioodi muudatustega.

⁴ Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsus, lk 8. Kättesaadav: <https://eelvoud.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

Töötutoetuse eesmärgid ja maksmise kriteeriumid on vastuolulised

Töötuskindlustushüvitise eesmärk on kindlustatule töötuse korral töötöisingute ajaks kaotatud sissetuleku osaline kompenseerimine. Töötuskindlustushüvitise tingimused on kooskõlas hüvitise eesmärgiga: hüvitise saamise eeldus on eelnev töötamine ja kindlustusmaksete maksmine, hüvitise suurus sõltub eelnevast sissetulekust. Töötutoetus eesmärk on töötuse ajal puuduse ja vaesuse ennetamine. Töötutoetuse eesmärki seaduses otseselt ei sõnastata ning tõlgendus on erinev. Töötutoetust tõlgendatakse ka kui toetust, mis on mõeldud töötöisinguga seotud kulude katteks, mitte asendussissetulekuna. Erinevalt töötuskindlustushüvitisest on töötutoetuse eesmärgid ja maksmise kriteeriumid vastuolulised. Samale järeldusele on jõudnud ka Poliitikauuringute Keskus Praxis uuringus „Sotsiaalkaitsehüvitiste ja -toetuste mõju töömotiveerimisele“.⁵ Töötutoetus on tingimustelt sotsiaalkindlustuse ja sotsiaalabi segatoetus. Töötutoetust makstakse töötuse korral ja selle saamise eelduseks on kindlustuspõhimõtetele rajanev eelneva töötamise nõue. Teisalt makstakse töötutoetust ka neile, kes ei ole enne töötöuks jäämist töötanud, toetust makstakse kõigile võrdses suuruses ning vaid juhul, kui inimese sissetulek on väiksem töötutoetuse 31-kordsest päevamäärast. Kirjeldatu on omane eelkõige sotsiaalabile. Samas ei hinnata töötutoetuse puhul tegelikku abivajadust, nagu seda tehakse sotsiaalabi puhul. Nagu eespool mainitud, on töötutoetus töötöshüvitiste süsteemist makstav sotsiaalkindlustuse ja sotsiaalabi segatoetus, mille eesmärk on töötuse ajal puuduse ja vaesuse ennetamine. Sama eesmärki täidab ka SHS-i alusel makstav toimetulekutoetus.

Toimetulekutoetus on riigi rahaline abi puuduses inimesele või perele, mis tagab minimaalsed vahendid igapäevaseks eluks (toit, ravimid, riided, eluasemekulud jms) ning mida taotletakse kohalikest omavalitsusest. Toimetulekutoetuse puhul võetakse arvesse inimese eluaseme kulud (üür, korterelamu haldamise kulu, sh remondiga seotud kulu, korterelamu renoveerimiseks võetud laenu tagasimakse, veevarustuse ja reovee ärajuhtimise teenuste maksumus, soojaveevarustuseks tarbitud soojusenergia või kütuse maksumus, kütteks tarbitud soojusenergia või kütuse maksumus, elektrienergia tarbimisega seotud kulu, majapidamisgaasi maksumus, maamaksukulu, mille arvestamise aluseks on kolmekordne elamualune pind, hoone kindlustuse kulu, olmejäätmete veo tasu). Alates 1. juulist 2022. aastal võetakse toimetulekutoetuse määramisel arvesse ka eluasemelaenu kulusid sarnaselt üürikuludega.

Toimetulekutoetust on õigust saada inimesel või perel, kelle kuu netosissetulek pärast eluasemekulude mahaarvamist on alla kehtestatud toimetulekupiiri. 2024. aastal on toimetulekupiir järgmine: pere esimesele või ainsale liikmele 200 eurot, igale järgmisele täiskasvanud pereliikmele 160 eurot ja igale alaealisele lapsele 240 eurot. Üldine valem toimetulekutoetuse arvestamiseks on järgmine: toimetulekutoetus = toimetulekupiir + eluasemekulud – sissetulekud. Töötutoetus läheb toimetulekutoetuse puhul sissetulekuna arvesse, st toimetulekutoetust makstakse töötutoetuse võrra vähem. Kokkuvõttes võib osa suurema abivajadusega inimestest saada rahalist toetust nii töötöukassast (töötöutoetust) kui ka kohalikest omavalitsusest (toimetulekutoetust), ilma et inimese summaarne toimetulek sellest muutuks.

Töötöutoetust makstakse kõigile ühes suuruses (2024. aastal on 362,70 eurot 31 päeva eest) ja seda sõltumata laste arvust peres ning eluasemekulude suuruses. Seega töötöutoetuse tingimused ei vasta ka sotsiaalabitoetuse eesmärkidele, kuna töötöutoetuse tingimused ei võta arvesse inimese tegelikku abivajadust. 2023. aastal toimetulekutoetust saanud

⁵ Leetmaa, R., Masso, M., Võrk, A., Karu, M., Veldre, V., Paulus, A., Turk, P. (2011). Sotsiaalkaitsehüvitiste ja -toetuste mõju töömotiveerimisele. Tallinn. Poliitikauuringute Keskus Praxis.

https://mkm.ee/sites/default/files/documents/2023-07/sotsiaalkaitse_huvitiste_ja_toetuste_moju_toemotiveerimisele_final_v.pdf

leibkonnaliikmetest 35% olid registreeritud töötud. Toimetulekutoetust saanud leibkondadest 59% oli leibkonnas vähemalt üks liige, kes oli registreeritud töötud.⁶ Toimetulekutoetuse saajate hulgas on ka töötutoetuse saajad, st riik maksab nendele inimestele toetust n-ö kahest uksest, samas inimese summaarne toimetulek sellest ei muutu. Inimese vaates on kahe toetuse taotlemine koormav ning riigi vaatest ei ole mõistlik kahe sarnase iseloomuga toetuse administreerimine kahes asutuses. Töötukassa ülesanne ei ole sotsiaalabi andmine. SHS-i kohaselt peab isikule korraldama sotsiaalteenuste, sotsiaaltoetuste, vältimatu sotsiaalabi ja muu abi andmist tema rahvastikuregistrisse kantud elukoha järgne kohaliku omavalitsuse üksus.

2.3. Eelnõuga kavandatud muudatused

Arvestades, et riigil on nii toimiv töötuskindlustussüsteem kui ka sotsiaalabi toimetulekutoetusena, ei ole töötutoetuse süsteemi säilitamine vajalik. Ühe töötushüvitiste süsteemi juurutamine vähendab edaspidi inimese halduskoormust ja parandab abi andmisel selgust ning aitab lahendada eespool käsitletud kitsaskohti.

Eelnõukohase seadusega luuakse töötuskindlustussüsteemi lisaks töötuskindlustushüvitisele uus töötushüvitise liik – baasmääras töötuskindlustushüvitis.

Töö kaotusel makstakse muudatuse tulemusel:

- 1) kas tänast sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist või**
- 2) baasmääras töötuskindlustushüvitist (ühtse määra ja kestusega miinimumhüvitist).**

Kehtiv töötuskindlustushüvitis nimetatakse ümber sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks ning hüvitisele kvalifitseerumistingimusi võrreldes kehtiva olukorraga ei muudeta.

Õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele tekib inimestel, kelle sissetulekult on kinni peetud töötuskindlustusmaks, täpselt nii, nagu see on ka sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise puhul. Baasmääras hüvitise eesmärk on tagada töötule aktiivse töö otsimise ajal minimaalne sissetulek, samas motiveerida töötut võimalikult kiiresti tööle asuma. Selle suurus ei sõltu varasemast sissetulekust, st see tagab panusest vähem sõltuva minimaalse kaitse.

Baasmääras hüvitisele kvalifitseerumiseks peab nagu kehtivagi töötuskindlustushüvitise puhul olema täidetud staažinõue.

Ühe töötuskindlustussüsteemi rakendamise eelduseks on leebem kindlustusstaaži nõue võrreldes kehtiva olukorraga.⁷ 2023. aastal kvalifitseerus töötuskindlustushüvitisele 28%, töötuskindlustushüvitisele ja töövõimetoetusele 4,9% ning töötutoetusele 28,3% uutest registreeritud töötutest. Töötuskindlustushüvitiseta jäädakse peamiselt seetõttu, et kindlustusstaaži nõue ei ole täidetud, seega on ühe süsteemi rakendamise eelduseks kindlustusstaažinõuete leevendamine. Vastasel juhul langeks töötushüvitiste katvus võrreldes tänasega.

Baasmääras töötuskindlustushüvitisele tekib õigus kindlustatul, kellel on töötuskindlustusstaaži vähemalt kuus kuud töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul.⁸ Eelnõu koostamise käigus kaaluti erinevaid staažiperioode vahemikus 6-12 kuud. Valiku tegemise aluseks oli

⁶ <https://www.sm.ee/media/3575/download>.

⁷ Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsus, lk 27. <https://eelnouid.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

⁸ Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsus, lk 26. <https://eelnouid.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

tingimus, et töötushüvitistega katvus võrreldes tänase olukorraga ei tohi langeda, seetõttu välistati kuuest kuust kõrgem staaž.

Uut baasmääras töötuskindlustushüvitist makstakse ka vabatahtliku töötuse korral sarnaselt kehtivale töötutoetusele. See tähendab, et kaetud on kõik töö- või teenistussuhte lõpetamise alused. Sellega tagatakse minimaalse asendussissetuleku kaitse uue töö otsimise ajaks ka olukorras, kus inimene on töölt lahkunud omal soovil või kokkuleppel tööandjaga.

Baasmääras töötuskindlustushüvitise loomisega hakkavad uut baasmääras hüvitist saama ka kindlustatud, kes praegu on töötuskindlustussüsteemi panustanud töötuskindlustusmaksete tasumisega, kuid ei saa töötuse korral töötuskindlustushüvitist ega töötutoetust, kuna neil ei ole täidetud staažinõue või töösuhte lõpetamise alus ei võimalda töötuskindlustushüvitist saada. Samuti suureneb vähenenud töövõimega inimeste seas töötuskindlustushüvitise saajate osakaal, kes hakkavad töötutoetuse asemel saama baasmääras hüvitist ning kes ei pea enam valima töötutoetuse ja töövõimetoetuse vahel. Vähenenud töövõimega inimesed hakkavad töövõimetoetusega koos saama baasmääras töötuskindlustushüvitist.

Uue baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmise kestus on 180 kalendripäeva. Baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmise kestus hakkab sõltuma tööturu olukorrast sarnaselt praegusele töötuskindlustushüvitisele. **Kõrge tööpuuduse olukorras pikeneb baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmine automaatselt 60 päeva võrra, s.o 240 kalendripäevani.** Majandusoludest sõltuv terviklik töötushüvitiste süsteem aitab kaasa suurema tööhõive saavutamisele, ennetab pikaajalist töötust ning pakub inimestele suuremat kaitset keerulisemates majandusoludes.

Eelnõukohase seadusega lõpetatakse sotsiaalabitoetuse (töötutoetus) maksmine töötushüvitiste süsteemist. Sotsiaalabi vajadust hindavad ja sotsiaalabi annavad kohalikud omavalitsused ühtse teenusena, hinnates terviklikult ja vajaduse põhjal sotsiaalabi vajadust. Inimestele, kes pole puutunud kokku tööturuga või kes ei ole piisavalt töötuskindlustusmakseid tasunud (puudub kuus kuud töötuskindlustusstaaži), kuid kellel praegu tekib õigus töötutoetusele muu tegevuse (nt õppimine, lapse kasvatamine) alusel ja kellel tulevikus puuduvad vahendid igapäevaseks toimetulekuks, pakub riik abi toimetulekutoetuse süsteemist. **Eelnimetatud muudatused ei mõjuta inimeste töötuna arvelevõtmise, tööturuteenuste ja tööturutoetuste saamise õigusi.**

Eelnõukohase seadusega ei laiendata kindlustuskaitset uutele töövormidele.

Eesti arengustrateegias „Eesti 2035“ on kirjeldatud strateegiliste sihtide saavutamiseks ja arenguvajadustele vastamiseks vajalikud muudatused. Üks sihte on uuendada sotsiaalkaitse korraldust, arvestades ühiskondlikke muutusi. „Eesti 2035“ tegevuskavas on eesmärk laiendada töötuskindlustuskaitsega isikute ringi ka iseendale tööandjatele. Valitsuse tegevusprogramm 2023–2027 (punkt 3.1.7) näeb ette, et Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium analüüsib töötuskindlustuskaitse laiendamise võimalusi uutele töövormidele (juhtimis- ja kontrollorgani liikmed, ettevõtluskonto omanikud, füüsilisest isikust ettevõtjad) ja esitab asjakohased ettepanekud 2025. aasta maiks.

Uutele töövormidele sobivate lahendusvariantide leidmine nõuab aega ja sotsiaalpartnerite ja ekspertide kaasamist, kuna erineb oluliselt klassikalises töösuhtes olevate inimeste kindlustustingimustest (nt milliselt tasult arvestada kindlustusmakset, millist sündmust lugeda töötuse riski realiseerumiseks, millistel tingimustel pakkuda töötuskindlustuskaitset). Optimaalseima lahenduse leidmine eeldab põhjalikku analüüsi ning läbirääkimisi sihtrühmadega. Seetõttu on eelnõust jäänud välja iseendale tööandjate kindlustamine.

2.4. Väljatöötamiskavatsus

Eelnõukohase seadusega lahendada kavandatud probleeme on analüüsitud Sotsiaalministeeriumi koostatud [töötuskindlustuse seaduse ning tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduse eelnõu väljatöötamiskavatsuses](#)⁹ (VTK), mis esitati 24. jaanuaril 2020. aastal kooskõlastamiseks ja arvamuse avaldamiseks ministeeriumidele ja teistele huvigruppidele.

Eelnõu on kooskõlas väljatöötamiskavatsusega. VTK-s kavandati ühe võimaliku lahendusvariandina, et töötuse korral makstakse kahte kindlustushüvitist: „*Sarnaselt kehtivale süsteemile pakub esmast kaitset inimese eelnevast sissetulekust sõltuv töötuskindlustushüvitis. Kui isikul ei teki õigust sissetulekust sõltuvale töötuskindlustushüvitisele, makstakse kõigile võrdses baasmääras töötuskindlustushüvitist. Mõlemale hüvitisele kehtivad kindlustusstaaži nõuded. Baasmääras hüvitist makstakse edaspidi töötuskindlustushüvitiseks ning see asendab täna riigieelvest makstavat töötutoetust.*¹⁰ Kui rakendatakse kahte kindlustushüvitist, siis sissetulekust sõltuvale hüvitisele kehtib kindlustusstaažinõue 12 kuud 36 kuu jooksul ning baasmääras hüvitisele kindlustusstaažinõue 6 kuud 36 kuu jooksul. Muudatus aitab kaasa sellele, et töötushüvitisega kaetus suureneks ja eeldatavalt väheneb sel juhul ka töötute vaesuse määr, kuid endiselt võib jääda inimesi, kes ei kogu piisavalt staaži ning nende vaesusrisiki jääb leevendama vajadusel toimetulekutoetus.“¹¹

Eelnõus on muudetud võrreldes VTK-s kavandatuga baasmääras hüvitise suuruse arvutamise aluseid. VTK-s kavandati, et baasmääras hüvitise suuruse aluseks oleks arvestuslik elatusmiinimum. Elatusmiinimumi arvutab ja avaldab Statistikaamet. 2023. aasta arvestuslik elatusmiinimum on 338,20 eurot.¹² Eelnõu koostamisel leiti, et baasmääras hüvitise suurus arvutatakse Vabariigi Valitsuse kehtestatud töötasu alammäära alusel ning hüvitise suurus peab olema vähemalt 50% eelmise aasta 1. juulil kehtinud töötasu alammäärast. Ka kehtiva töötuskindlustushüvitise miinimumsuurus ühe kalendripäeva eest on 50% eelmise kalendriaasta töötasu alammäärast. 2024. aastal oleks baasmääras töötuskindlustushüvitise suurus 12,08 eurot ühes kalendripäevas ehk 374,48 eurot 31 päeva eest. Arvestades, et arvestusliku elatusmiinimumi alusel arvutatud hüvitis ei oleks suurem kui alampalga alusel arvutatud hüvitis, otsustati süsteemi lihtsuse huvides viimase kasuks.

Eelnõukohase seadusega muudetakse ka TKindS-i, TöMS-i ja TVTS-i, mida VTK-s ei kavandatud. Tegemist on tehniliste, täpsustava iseloomu ja vähese mõjuga muudatusetega. TKindS-is täpsustatakse, et seaduse tähenduses on kindlustatu ka vallavanem ja linnapea. Kehtiva õiguse järgi makstakse vallavanema ja linnapea palgalt töötuskindlustusmakset ning praktikas käsitatakse neid kindlustatud isikutena. Muudatuse eesmärk on tagada õigusselgus.

2023. aasta 1. aprillist muutus asendusteenistuse korraldus. Tekkisid juurde asendusteenistuse liigid, nagu korraline, reservasendusteenistus ja erakorraline reservasendusteenistus. Reservteenistus ja reservasendusteenistus on lühiajalised teenistused, mis ei avalda olulist mõju isiku töötuna arveloleku ajal töötü kohustuste täitmisele pikema perioodi jooksul ning reserv-

⁹ Sotsiaalministri 24. jaanuari 2020. a kiri nr nr 1.2-1/214-1 Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsuse kohta.

<https://eelvoud.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

¹⁰ Töötuskindlustuse seaduse, tööturuteenuste ja -toetuste seaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamiskavatsus, lk 24. <https://eelvoud.valitsus.ee/main/mount/docList/f580df2f-4096-4828-9849-bbc859af99a6>.

¹¹ Samas, lk 26.

¹² <https://www.stat.ee/et/avasta-statistikat/valdkonnad/heaolu/sotsiaalne-torjutus-ja-vaesus/arvestuslik-elatusmiinimum>.

või reservasendusteenistuse ajaks pole seetõttu edaspidi põhjendatud töötuna arvelolekut lõpetada. Seetõttu tehakse asjakohased muudatused TKindlS-is, TöMS-is ja TVTS-is.

2.5. Põhiseaduslikkuse analüüs

Kavandatud muudatused on kooskõlas Eesti Vabariigi põhiseadusega (edaspidi ka PS), Euroopa Liidu ja muude rahvusvahelise õiguse aktidega.

Töötutoetuse kaotamise kooskõla põhiseadusega

Kehtiva süsteemi lühitutvustus

PS-i § 28 lõikes 2 on sätestatud riigi kohustus anda abi sotsiaalsete riskide, sh töötuse korral. Selle kohustuse järgi peab riik looma sellise sotsiaalkaitse süsteemi, mis hoiab inimest töö kaotamisel vaesusesse langemast. Euroopa Liidu riikidel, sh Eestil, on kohustus kaitsta isikuid töötuks jäämise riski realiseerumisega kaasnevate tagajärgede eest.

Eesti sotsiaalkaitse süsteemis pakuvad esmast kaitset töötusrisiki korral töötuskindlustushüvitis ja töötutoetus, mille saamise tingimused on reguleeritud vastavalt TKindlS-s ja TöMS-is. Samuti tagab riik puuduse korral minimaalse sissetulekukaitse toimetulekutoetusega, mida reguleeritakse SHS-is.

Töötuskindlustusega on kaitstud kõik palgatöötajad (töötaja, ametnik, võlaõigusliku lepingu alusel teenust osutav kindlustatu), kelle töötasult peetakse kinni töötuskindlustusmakset. Lisaks on töötuskindlustusega kaetud riiklik lepitaja, valla- või linnavalitsuse liige, osavalla- või linnaosavanem, pikaajalisse välislähetusse saadetud ametnikuga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane ja Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane.

Töötuskindlustusega ei ole kaetud: ise endale töö andjad (füüsilisest isikust ettevõtjad, juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmed, teenuse osutajad või kauba müüjad ettevõtluskonto kaudu), notarid, kohtutäiturid või muud avalik-õiguslikku ametit pidavad sõltumatud isikud, samuti osa põhiseaduslike institutsioonide ameteid (nt Vabariigi President, Riigikogu liikmed, Vabariigi Valitsuse liikmed, kohtunikud, õiguskantsler, riigikontrolör) ning kohaliku omavalitsuse üksuse volikogu liikmed.

Erinevalt töötuskindlustushüvitisest makstakse töötutoetust töötamise, töötamisega võrdsustatud, kuid ka muu tegevuse alusel. Töötutoetust saavad inimesed, kes on olnud hõivatud töö ja tööga võrdsustatud tegevusega (õppimine, ettevõtlusega tegelemine, avalik-õigusliku ameti pidamine sõltumatu isikuna, põhiseaduslike institutsioonide osade ametite pidamine) või muu tegevusega, mille puhul hõivatust ei nõuta (nt lapse kasvatamine, hooldamine, karistuse kandmine vanglas jt).

Toimetulekutoetus on riigi abi puuduses inimestele, mida maksab kohalik omavalitsus. Toimetulekutoetust on õigus saada üksi elaval inimesel või perekonnal, kelle kuu netosissetulek pärast eluruumi alaliste kulude mahaarvamist kohaliku omavalitsuse volikogu kehtestatud kulude piirmäärade ulatuses on alla kehtestatud toimetulekupiiri. Toimetulekupiiri kehtestamisel lähtutakse minimaalsetest kuludest toidule, riietusele ja jalanõudele ning muudele kaupadele ja teenustele esmavajaduste rahuldamiseks. 1. juunist 2022. aastal on toimetulekupiir üksi elavale inimesele või perekonna esimesele liikmele 200 eurot kuus ning 160 eurot pere teisele ja igale järgmisele liikmele ning igale alaealisele liikmele 240 eurot kuus.

PS-i § 28 lõige 2 sätestab õiguse saada riigipoolset abi sotsiaalsete riskide realiseerumise korral. Sättes on välja toodud õigus abile vanaduse, töövõimetuse, toitjakaotuse ja puuduse korral. Kuigi töötust sotsiaalse riskina sõnaselgelt nimetatud ei ole, on Riigikohus mitmes otsuses leidnud, et põhiõiguste esemelist kaitseala tuleb tõlgendada võimalikult laialt ning seetõttu kuulub ka õigus töötuse korral hüvitist saada PS-i § 28 lõike 2 esemelisse kaitsealasse. Nimelt seetõttu, et ka töö kaotamine võib kaasa tuua inimese puudusesse sattumise.¹³

Põhiseadusest ei tulene, et Riigikogul oleks kohustus eelistada üht sotsiaalkindlustussüsteemi ülesehitamise viisi teisele või kasutada ühe süsteemi kõrval teist. Sotsiaalkindlustussüsteemi ülesehitamisel peab otsused tegema Riigikogu.¹⁴ Abi liigid, ulatus ning saamise tingimused on tulenevalt PS § 28 lõike 2 teisest lausest jäetud seadusandja otsustada. Seega on riigil avar diskretsiooniõigus selles, kuidas täpselt inimestele vajalik abi tagada. Riigikohus on leidnud, et PS-i § 28 lõige 2 ei näe ette, kas töötuks jäämise puhul peab abi olema tagatud töötuskindlustushüvitisega või mõnes teises vormis.¹⁵

Töötuskindlustus on üks Eestis kehtivatest sundkindlustustest, mille abil kindlustatakse töötaja töötuks jäämise riski ning tööandja erakorralisi palgakulusid, mis võivad tekkida koondamisel või tööandja pankrotistumisel. Kindlustatutelt kinnipeetud töötuskindlustusmaksetest finantseeritakse töötuskindlustushüvitisi. Töötutoetust rahastatakse riigieelarvest sihtotstarbelise eraldisena töötukassa eelarvesse eraldatud vahenditest. Õigus töötuskindlustushüvitisele on avalik-õiguslik varaline õigus, mis on tekkinud seaduse alusel ja mida kaitseb PS-i §-s 32 sätestatud omandipõhiõigus. Seaduse alusel tekkinud õigus töötuskindlustushüvitisele seisneb töötuskindlustusmakset tasunud isiku õiguses oodata, et riik teeks õigusaktis lubatud rahalise soorituse, makstes töötuskindlustushüvitist. Kui õigusakt seab riigi soorituse eeltingimuseks isiku enda varasema soorituse (töötamine ja kohustus maksta töötuskindlustusmakset), tekib isikul varaline õigus juba siis, kui ta asub õigusaktis sätestatud tingimusi täitma. PS-i § 113 eristab riiklikke makse ja sundkindlustuse makseid. Riigikohus on selgitanud, et maksuna kogutud raha kasutamisel on seadusandjal suurem otsustusvabadus, kui on sundkindlustuse maksetest saadud raha puhul, sest erinevalt sundkindlustuse maksest puudub maksu puhul otsene vastutasu maksja jaoks.¹⁶

Eeltoodust järeldeb, et põhiseadusest ei tulene riigile kohustust tagada töötuks jäänud inimestele vajalik abi just töötutoetuse maksmise teel. Kuna töötutoetust rahastatakse riigieelarvest, on riigil selle ümberkujundamisel suurem otsustusõigus kui töötuskindlustushüvitise puhul, sest erinevalt sundkindlustuse süsteemist puudub töötutoetuse puhul riigil vastusoorituse kohustus.

Abi andmisel tuleb jälgida, et oleks tagatud sotsiaalmõju ja inimväärikuse põhimõtted, mille eelduseks on puudustkannatavate inimeste esmavajaduste rahuldamine.¹⁷ Põhiseadus ei täpsusta, millal inimene puudust kannatab ehk millal ei ole tagatud tema esmavajaduste rahuldamine. Seega tuleb põhiseaduse tõlgendamisel arvestada ka rahvusvaheliste lepingutega, millega Eesti Vabariik on ühinenud.

Kooskõla Euroopa sotsiaalharta

¹³ Malvet, M. Põhiõigus sotsiaalkindlustusele. Riigikohtu praktika põhiseaduse § 28 lõike 2 sisustamisel. *Juridica* 3/2023, lk 209–216. Vt ka RKHKo 21.11.2011, 3-3-1-27-11, p 11; RKPJKo 11.05.2017, 3-4-1-17-16, p 51.

¹⁴ RKÜKo 20.10.2020, 5-20-3, p 62.

¹⁵ RKHKo 21.11.2011, 3-3-1-27-11, p 13.

¹⁶ RKPJKo 11.05.2017, 3-4-1-17-16, p 54.

¹⁷ RKPJKo 21.01.2004, 3-4-1-7-03, p 16.

Euroopa sotsiaalharta¹⁸ (edaspidi ka *harta*) on Euroopa Nõukogu inimõigusi kaitsev leping, mille Eesti Vabariik ratifitseeris 2000. aastal¹⁹. Muu hulgas on Eesti ennast sidunud harta artikliga 12, mis sätestab õiguse sotsiaalkindlustusele. Artikli 12 lõigete 1 ja 3 kohaselt kohustuvad lepingupooled looma või säilitama sotsiaalkindlustussüsteemi ning püüdma järkjärgult tõsta selle taset.

Euroopa Sotsiaalõiguste Komitee (edaspidi *komitee*) on oma viimatises praktikakokkuvõttes²⁰ selgitanud, et sotsiaalkindlustussüsteem peab muu hulgas hõlmama ka hüvitist töötuks jäänud inimestele (*unemployment benefit*) ning et sotsiaalkindlustussüsteemi tuleb rahastada kollektiivselt, kas sissetulekust töötajate ja töötajate vahenditest või ka riigieelarvest. Komitee suuniste kohaselt peab sissetulekut asendavate hüvitiste kindlustussüsteem katma märkimisväärse protsendi majanduslikult aktiivsest rahvastikust²¹ ehk tööealisest tööjõust. Eestil on toimiv töötuskindlustussüsteem 2002. aastast. 2022. aastal oli Eestis tööjõudu (15–74-aastased) 717 600, nendest hõivatuid 677 400 ning töötuid 40 200. Maksu- ja Tolliameti andmetel deklareeriti 2022. aastal 654 639 tööealise inimese eest töötuskindlustusmaks, seega oli tööealisest tööjõust töötuskindlustusmaksega kaetud 91,2%. Seega on Eestil artikli 12 kohane töötuskindlustussüsteem, mis hõlmab märkimisväärse protsendi Eesti majanduslikult aktiivsest rahvastikust.

Komisjon tõi muu hulgas välja, et töötutele makstav sissetulekut asendav hüvitis peab olema suuruselt mõistlikus proportsioonis võrreldes inimese varasema sissetulekuga ega tohi jätta inimesi allapoole vaesuspiiri. Lisaks peab hüvitise andmise periood olema harta artikli 12 lõikega 1 kooskõlas olemiseks mõistlik ning kehtestatud peab olema mõistliku pikkusega periood, mille vältel võib töötutele määratud töötushüvitist kaotamata keelduda pakutavast tööst või väljaõppest, kui see ei ole vastavuses tema varem omandatud oskuste ja kogemustega.

Seega seab harta töötuks jäänud inimeste abistamisele küll teatavad nõuded (sh toimiva sotsiaalkindlustussüsteemi loomine), kuid jätab siiski riikide otsustada töötutele antava hüvitise täpse vormi ja selle rahastamise allika. Oluline on siiski jälgida, et töötuks jäämise tõttu ei satuks inimesed allapoole vaesuspiiri.

Harta kõrval tuleb aga järgida ka Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeksi²² (edaspidi ka *koodeks*), kuivõrd koodeks on hartaga õiguslikus seoses. Nimelt näeb harta artikli 12 lõige 2 ette, et hartaga ühinenud riigid peavad tagama sotsiaalkindlustussüsteemi toimimise vähemalt sellisel tasemel, mis on vajalik Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeksi ratifitseerimiseks.

Kooskõla Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeksiga

Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeks on Euroopa Nõukogu tähtsaimaid konventsioone sotsiaalse kaitse valdkonnas, sätestades Euroopa sotsiaalkindlustuse miinimumstandardi. Koodeksis käsitletakse teiste sotsiaalkindlustuse liikide seas ka töötushüvitisi.

Töötushüvitisi käsitletakse koodeksi 4. osas. Artikli 19 kohaselt kohustub koodeksi selle osaga ühinenud lepingupool tagama kaitstavatele isikutele töötushüvitise maksmise kooskõlas koodeksi artiklitega 20–24. Artikli 20 järgi on hüvitisega kaetud juhuks olukord, kus

¹⁸ Parandatud ja täiendatud Euroopa sotsiaalharta – RT II 2000, 15, 93.

¹⁹ Parandatud ja täiendatud Euroopa sotsiaalharta ratifitseerimise seadus – RT II, 29.05.2012, 2.

²⁰ Digest of the case law of the European Committee of Social Rights. Council of Europe, 2022. (praktika seisuga kuni 31. detsember 2021). <https://rm.coe.int/digestecsr-prems-106522-web-en/1680a95dbd>

²¹ Digest of the case law of the European Committee of Social Rights. Council of Europe, 2022, lk 120.

²² Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeks – RT II 2004, 6, 17.

töövõimelisel inimesel on katkenud töise tulu saamine ning ta ei ole suuteline leidma sobivat tööd. Töise tulu katkemise tähendus tuleb sealjuures täpsemalt sisustada riigisisises õiguses.

Artiklis 20 viidatakse töise tulu katkemisele ehk töötuse riski definitsioon sellisel kujul puudutab vaid isikuid, kes on varem töötanud. Riigid võivad maksta töötushüvitisi ka muudel juhtudel. Näiteks isikutele, kes varem pole töötanud, sh on riigid vabad otsustama, milliseid tegevusi loetakse töötamisega võrdsustatud tegevuseks.

Töötutoetuse saamise eeldus on varasem töötamine või tööga võrdsustatud tegevused ning tegevused, mille puhul hüvatust ei nõuta. Tööga võrdsustatud tegevused ja tegevused, mille puhul hüvatust ei nõuta, seati töötaja abiraha saamise eelduseks 2000. aastal, kui võeti vastu tööturuteenuste seadus ja töötaja sotsiaalse kaitse seadus. Enne seda olid nimetatud tegevused töötuna arvele saamise eelduseks. Aegade jooksul on seaduses tööga võrdsustatud tegevuste loetelu muutunud, kas õigusaktide muudatuste tõttu või seetõttu, et tagada isikute võrdne kohtlemine.

ELi vastastikuse sotsiaalkaitse infosüsteemi MISSOC (Mutual Information System on Social Protection) andmetel on Eesti kõrval Euroopas üksnes seitse riiki veel, kellel on lisaks töötuskindlustusele ka töötutoetuse skeem. Riikides, kus töötuskindlustussüsteemi kõrval töötutoetuse skeem puudub, on kindlustushüvitisele mittekvalifitseerumise korral inimesel õigus nn miinimumsissetulekule. Sotsiaalkaitse minimaalse toimetuleku tagamiseks on riikides tüüpiliselt kasutusel miinimumsissetuleku süsteem. Eestis kannab seda rolli toimetulekutoetus.

Töötutoetuse asendamisel baasmääras töötuskindlustushüvitisega hakkab rohkem töötuid, kes on varem töötanud, hüvitist saama töötuskindlustussüsteemist. Hüvitise saajate hulka lisanduvad töötud, kes on vähemalt kuus kuud viimase 36 kuu jooksul töötanud (töö- või võlaõigusliku lepingu alusel, avalikus teenistuses), millelt on tasunud töötuskindlustusmaksed. Seega sotsiaalkindlustussüsteemi tase tõuseb, sest kindlustatud, kes on töötanud ja makseid tasunud ja praegu hüvitisi ei saa, hakkavad saama baasmääras töötuskindlustushüvitist.

Inimestele, kes ei ole varem vähemalt kuus kuud töötanud ning kellel puuduvad vahendid igapäevaseks toimetulekuks, pakub riik kaitset toimetulekutoetusega. Toimetulekutoetuse korral hinnatakse leibkonna tegelikku abivajadust, võttes arvesse nii ülalpeetavate arvu, kodulaenu, kindlustust, elektrikulu jt eluasemega seotud muid kulusid. Töötutoetuse puhul tegelikku abivajadust ei hinnata, mistõttu toimetulekutoetus katab paremini inimese tegeliku abivajaduse.

Töötushüvitisega kaitstavate isikute ring on sätestatud artiklis 21 ning siin annab koodeks kaks valikuvõimalust. Koodeksi artikli 21 punkti a kohaselt peab juhul, kui kaitstavateks isikuteks on kindlad (riigisisese õigusega kehtestatud) töötajate kategooriad, olema töötuskindlustusega hõlmatud vähemalt 50% kõigist töötajatest. Eespool on märgitud, et Eestis oli 2022. aastal tööealisest tööjõust töötuskindlustusega kaetud 91,2%. Teise variandina võimaldab koodeks kaitsta elanikke nende elatusvahendite suuruse alusel, st tagada hüvitis kõigile, kelle sissetulekud ei ületa koodeksiga kooskõlas (riigisisises õiguses) sätestatud piirsummat. Sellisel juhul tuleb aga artikli 21 punkti a alusel määratud töötajate kategooriatele tagada hüvitis elatusvahendeid arvesse võtmata. Tegemist on alternatiivsete võimalusega, st koodeks ei kohusta tagama töötutele kaitset mõlema kategooria alusel, vaid piisab, kui üks nimetatud nõuetest on täidetud. Eestis ei ole praegu eraldiseisvalt töötutele suunatud hüvitist, mis oleks seotud üksnes elatusvahendite suurusega, muid kriteeriume arvestamata. Elatusvahendite puudumisel on kõigil elanikel võimalik taotleda toimetulekutoetust.

Koodeks sätestab lisaks nõuded töötushüvitise suurusele ja selle maksmise kestusele (vt koodeksi artiklid 22 ja 24) ning võimaldab piirata hüvitise maksmist tingimusega, et hüvitise saaja oleks enne täitnud kvalifikatsiooniperioodi, et vältida võimalikke kuritarvitusi. Sealjuures tuleb kvalifikatsiooniperioodi all koodeksi artikli 1 lõike 1 punkti i kohaselt mõista osamaksete tegemise, töötamise või elamise perioodi või nende mis tahes kombinatsiooni, mis on sätestatud riigisiseses õiguses.

Eelnimetatud põhjendustest nähtub, et nii PS, Euroopa sotsiaalharta kui ka Euroopa sotsiaalkindlustuskoodeks tunnustavad töötuks jäämist kui sotsiaalset riski, mille puhul riik peab abikäe ulatama. Samas on seadusandjale siiski jäetud üsna ulatuslik otsustusruum, mis vormis ja millistel tingimustel töötuks jäänud inimesi abistada. Nii harta kui ka koodeks sätestavad üldise raami, millele ühinenud riikide sotsiaalkindlustussüsteemid peavad vastama, et neid saaks nimetatud aktidega kooskõlas olevaks lugeda. Seejuures on võimalik valida, kas siduda töötushüvitise saamise õigus kindlustusmaksete tasumise, töötamise või riigis elamise kindla perioodiga. Sellest võib järeldada, et töötushüvitiste süsteemi ümberkujundamine, sh töötutoetuse asendamine baasmääras töötuskindlustushüvitisega, ei ole vastuolus põhiseaduse ega eespool viidatud rahvusvaheliste lepingutega.

Eelnõukohase seadusega on ette nähtud kuuekuuline *vacatio legis* ning ka üleminekusätted, mille kohaselt kuni seaduse jõustumiseni töötutoetuse saamiseks avalduse esitanud isikutele makstakse toetust avalduse esitamise ajal kehtinud seaduses sätestatud tingimustel. Selline korraldus tagab, et muudatused on ettenähtavad ja inimestel on aega muudatustega kohaneda. Eelnõu järgib õiguspärase ootuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning on kooskõlas põhiseadusega.

3. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb üheksast paragrahvist. Paragrahaviga 1 muudetakse TKindLS-i, §-ga 2 MKS-i, §-ga 3 RaKS-i, §-ga 4 SMS-i, §-ga 5 TsMSRS-i, §-ga 6 TMS -i, §-ga 7 TöMS-i ja §-ga 8 TVTS-i. Eelnõu §-s 9 sätestatakse jõustumisajad. TKindLS-i muudatustega realiseeritakse õiguspoliitilisi otsuseid, mistõttu esitatakse need muudatused esimeses paragrahvis.

Eelnõu §-ga 1 muudetakse TKindLS

Eelnõu § 1 punktiga 1 jäetakse TKindLS-i § 1 lõikest 1 ja § 2 tekstist välja töötutoetus, sest eelnõu kohaselt töötutoetuse maksmine lõpetatakse ning TöMS-i töötutoetust reguleerivad sätted tunnistatakse eelnõu seadusena jõustumisel kehtetuks.

Eelnõu § 1 punktiga 2 täpsustatakse TKindLS-i § 3 lõikes 1 nimetatud kindlustatud isikute loetelu. Lõikes 1 on nimetatud, et kindlustatud isik on valla- või linnavalitsuse liige. Säte ei nimeta eraldi vallavanemat ega linnapead. Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse (KOKS) § 49 lõike 4 kohaselt kuuluvad valitsuse koosseisu vallavanem või linnapea ja valitsuse liikmed. Seega KOKS-i järgi kuuluvad vallavanem ja linnapea valitsuse koosseisu, kuid nad ei ole valitsuse liikmed, mistõttu jääb ebaselgeks, kas nad TKindLS-i järgi on kindlustatud isikud. Kehtiva õiguse kohaselt makstakse vallavanema ja linnapea palgalt töötuskindlustusmakset ning neid käsitletaksegi kindlustatud isikutena. Muudatuse eesmärk on tagada õigusselgus. Sättes tuuakse sõnaselgelt välja, et kindlustatud isikud on ka vallavanem ja linnapea.

Eelnõu § 1 punktiga 3 täiendatakse seadust §-ga 5¹.

Seadusemuudatusega tekib töötuskindlustushüvitisele kaks alaliiki: sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis ja baasmääras töötuskindlustushüvitis. Sarnaselt kehtivale süsteemile pakub esmast kaitset kindlustatu eelnevast sissetulekust sõltuv töötuskindlustushüvitis. Kehtiv

töötuskindlustushüvitis, mille suurus sõltub kindlustatu eelnevast sissetulekust, nimetatakse ringi sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks. Kui isikul ei teki õigust sellele hüvitisele, makstakse kindlustatule võrdses baasmääras töötuskindlustushüvitist. Mõlemale hüvitisele kehtivad kindlustusstaaži nõuded. Sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele kvalifitseerumise tingimusi võrreldes kehtiva õigusega ei muudeta. Nendele, kelle töötasult, palgalt ja muudelt tasudelt on makstud töötuskindlustusmakset, asendab baasmääras töötuskindlustushüvitis praeguse riigieelarvest makstava töötutoetuse. Baasmääras hüvitisele ei kvalifitseeru need, kelle töötamine ja töise tulu saamine on olnud lühiajaline või ebapüsiv.

Eelnõu § 1 punktiga 4 asendatakse paragrahvi 6 pealkirjas ning lõigetes 1–2¹ ja 4, § 7 lõikes 3, § 8 lõigetes 1–1⁴ ja § 9 pealkirjas ning lõigetes 1, 1¹, 4 ja 7 sõna „töötuskindlustushüvitis“ sõnadega „sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis“. Seni kehtinud töötuskindlustushüvitis, mille suurus sõltub kindlustatu eelnevast sissetulekust, nimetatakse ümber sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks. Paragrahv 6 jääb reguleerima tingimusi, millisel juhul kindlustatul on õigus sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele ning vastavad täpsustavad muudatused tehakse ka lõigetes 1–2¹ ja 4. Paragrahv 7 lõige 3 jääb reguleerima kindlustusstaaži nullimist, kui kindlustatule määratakse sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitis. Paragrahv 8 reguleerib edaspidi sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise saamise perioodi, mistõttu tehakse vastavad täpsustused ka lõigetes 1–1⁴. Paragrahv 9 reguleerib edaspidi sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise suurust.

Eelnõu § 1 punktiga 5 tunnistatakse kehtetuks TKindIS-i § 6 lõiked 3 ja 5.

Lõige 3 sätestab, et kindlustatul, kellele on makstud töötutoetust tööturumeetmete seaduse alusel, on õigus töötuskindlustushüvitisele juhul, kui ta on pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist töötanud, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel, välja arvatud tööturumeetmete seaduse §-s 11 nimetatud ajutine töötamine, ja ta vastab muudele seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele. Lõige 3 tunnistatakse kehtetuks, sest töötutoetuse maksmine lõpetatakse ja sellekohane kord tunnistatakse kehtetuks. Eelnõus on üleminekuperioodiks rakendussäte (eelnõu § 1 punktiga 27 täiendatakse seadust §-ga 52⁷).

Lõike 5 tekst viiakse § 6² lõikesse 1. Töötuskindlustusstaaži referentsperioodi pikendatakse nii sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise kui ka baasmääras hüvitise korral. Kuna § 6 jääb edaspidi reguleerima üksnes sissetulekupõhist hüvitist, tunnistatakse § 6 lõige 5 kehtetuks ja töötuskindlustusstaaži referentsperioodi pikendamine reguleeritakse nii sissetulekupõhise kui ka baasmääras töötuskindlustushüvitise puhul lisatavas uues §-s 6².

Eelnõu § 1 punktiga 6 täiendatakse seadust §-dega 6¹ ja 6².

Paragrahv 6¹ sätestab kindlustatu õiguse baasmääras töötuskindlustushüvitisele.

Lõike 1 kohaselt on õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele kindlustatul, kes on töötuna arvele võetud tööturumeetmete seaduse § 8 kohaselt ja kellel on töötuskindlustusstaaži vähemalt kuus kuud töötuna arvelevõtmisele eelnend 36 kuu jooksul. Kui kindlustatu võetakse töötuna arvele näiteks 2. jaanuaril 2024, siis peab tal olema kogutud kuus kuud kindlustusstaaži sellele eelnend 36 kuu jooksul, s.o 2021. aasta veebruarist kuni 2024. aasta jaanuarini.

Lõike 2 kohaselt ei ole baasmääras töötuskindlustushüvitisele õigust kindlustatul, kellel on õigus sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele. Erisus on sätestatud sama paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhul. Õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele saab tekkida alles pärast sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist, kui on täidetud seaduses sätestatud baasmääras hüvitise saamiseks vajalikud tingimused.

Lõike 3 kohaselt ei teki õigust baasmääras töötuskindlustushüvitisele TõMS-i §-s 11 sätestatud ajutise töötamise alusel, st töötuna arveloleku ajal lubatud nn tööampsud ei anna õigust baasmääras hüvitisele. Sama reegel on ka kehtiva töötuskindlustushüvitise puhul.

Lõige 4 sätestab tingimused, millal kindlustatul tekib vahetult pärast sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitisega jätkamist õigus uuele baasmääras hüvitisele.

Kindlustatul, kellele jätkatakse § 8² alusel sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmist ning kellel oli vahetult enne hüvitisega jätkamist (st kehtiva arveloleku ja eelmise arveloleku vahel) kogunenud kindlustusstaaži vähemalt kuus kuud, on pärast jätkatud töötuskindlustushüvitist õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele, kui jätkatud sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise kestus on alla 180 kalendripäeva. Jätkatud sissetulekupõhise hüvitise ja uue baasmääras hüvitise kestus kokku ei saa ületada 180 kalendripäeva, välja arvatud § 8¹ lõikes 2 nimetatud perioodi pikenedes korral.

Õigus hüvitisega jätkata on kindlustatul, kellele lõpetati töötuskindlustushüvitise maksmine enne hüvitise määramise otsuses märgitud perioodi lõppemist, talle määratakse sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis § 8² alusel ja ta on jätkatud hüvitise perioodi lõppemise päevale järgneval päeval jätkuvalt töötuna arvel.

Vahetult pärast hüvitisega jätkamist tähendab, et hüvitis vahepeal ei katke. Õigus uuele baasmääras hüvitisele on kindlustatul, kellel uuesti töötuna arvele võtmise ajaks on kogutud kuus kuud kindlustusstaaži. Kui jätkatud sissetulekupõhise hüvitise kestus kokku on alla 180 kalendripäeva (sh hüvitise pikenedes) ja kindlustatu on jätkatud hüvitise lõppemise päevale järgneval päeval jätkuvalt töötuna arvel, siis on tal õigus edasi saada baasmääras töötuskindlustushüvitist. Jätkatud hüvitise ja uue baasmääras hüvitise kestus kokku ei saa ületada 180 kalendripäeva, v.a juhul, kui uue baasmääras hüvitise periood pikeneb § 8¹ lõikes 2 sätestatu kohaselt. Milliseks kujuneb jätkatud hüvitise maksmise kestus, selgub hiljemalt hüvitise perioodi lõppemise päevale eelnenud kuu 10. kuupäeval, kuna siis selgub, kas töötuskindlustushüvitise periood pikeneb.

Näiteks, kindlustatule määrati sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis 180 kalendripäevaks. Hüvitise maksmine lõpetati 100 päeva möödudes, kuna kindlustatu asus tööle. Kindlustatul jäi hüvitis kasutamata 80 kalendripäeva eest. Kindlustatu töötas kuus kuud ja koondati. Uuesti arvele tulles on kindlustatul õigus sissetulekupõhise hüvitise kasutamata osale, s.o 80 kalendripäevale. Jätkatud hüvitise perioodi lõppemise päevale eelnenud kuu 10. kuupäeval selgub, et hüvitis pikeneb automaatselt 60 kalendripäeva võrra, kuna tegemist on kõrge tööpuuduse olukorraga. Uuesti arvele tulles oli kindlustatul täidetud ka uue baasmääras hüvitise saamiseks nõutav kuuekuuline kindlustusstaaž. Sellisel juhul on kindlustatul õigus saada pärast sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise lõppemist veel 40 kalendripäeva baasmääras hüvitist, kui ta on jätkatud hüvitise lõppemise päevale järgneval päeval jätkuvalt töötuna arvel. Kui registreeritud töötute arv on väike, jääb baasmääras hüvitise kestuseks 40 kalendripäeva. Kui registreeritud töötute arv on jätkuvalt suur, siis baasmääras hüvitise maksmise periood pikeneb automaatselt 60 kalendripäeva võrra. Baasmääras hüvitise maksmise perioodi maksimaalne kestus sellises olukorras on $40 + 60 = 100$ kalendripäeva.

Lõike 6 järgi kohaldatakse seaduse § 6 lõikes 4 sätestatud tingimusi ka baasmääras töötuskindlustushüvitisele.

Paragrahvi 6 lõike 4 kohaselt on kindlustatul, kelle viimane töö- või teenistussuhe öeldi üles koondamise tõttu või kes ütles töölepingu üles töölepingu seaduse § 37 lõike 5 alusel ning kes vastab töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele, õigus töötuskindlustushüvitisele:

- 1) kui töösuhe selle tööandjaga või ametniku teenistussuhe kestis viis kuni kümme aastat – 30 kalendripäeva möödumisel töö- või teenistussuhte lõppemisest arvates;
- 2) kui töösuhe selle tööandjaga või ametniku teenistussuhe kestis üle kümne aasta – 60 kalendripäeva möödumisel töö- või teenistussuhte lõppemisest arvates.

Kui kindlustatu töösuhe kestis vähemalt viis aastat ja lõppes ühel nimetatud põhjustest – tööleping öeldi üles koondamise tõttu või tööandja ei saanud temast mitteolenevatel põhjustel anda töötajale kokkulepitud ulatuses tööd ja vähendas töötasu töölepingu seaduse § 37 lõike 5 alusel või ametniku teenistussuhe on lõpetatud avaliku teenistuse seaduse § 90 alusel –, siis makstakse kindlustatule koondamishüvitis. Koondamishüvitis asendab koondamise tõttu ära jäänud töötasu, mistõttu sama perioodi eest ei maksta kindlustatule teist asendussissetulekut (töötuskindlustushüvitist). Töötuskindlustushüvitist hakatakse maksma 30–60 kalendripäeva möödumisel töö- või teenistussuhte lõpetamisest, sõltuvalt sellest, kui pikalt oli kestnud kindlustatu töösuhe selle tööandja juures või teenistussuhe.

Paragrahv 6² sätestab töötuskindlustusstaaži referentsperioodi pikendamise reeglid.

Eelnõu § 6² lõikesse 1 on referentsperioodi pikendamise reegel toodud üle seaduse § 6 kehtivast lõikest 5 ning seda ei ole muudetud. Kehtiva õiguse järgi, kui kindlustatu oli töötuna arvelevõtmisele eelnenu kolme aasta jooksul emapuhkusel (endine rasedus- ja sünnituspuhkus), isapuhkusel, lapsendajapuhkusel või vanemapuhkusel (endine lapsehoolduspuhkus) ning seetõttu ei ole täidetud 12 kuud töötuskindlustusstaaži, liidetakse puhkusel viibimise aeg töötuskindlustusstaaži leidmise perioodile. Sama põhimõtte hakkab eelnõu § 6² lõike 1 kohaselt kehtima ka baasmääras töötuskindlustushüvitise puhul. Kui kuus kuud töötuskindlustusstaaži ei ole täidetud, kuna kindlustatu oli töötuna arvelevõtmisele eelnenu kolme aasta jooksul ema-, isa-, lapsendaja- või vanemapuhkusel, liidetakse puhkusel viibimise aeg töötuskindlustusstaaži leidmise perioodile.

Lõikega 2 luuakse pikema staažiga kindlustatutele, kelle viimase baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmine lõpetati enne hüvitise perioodi lõppemist ja kes pärast baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist tulevad 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele ning on vahepeal töötanud, võimalus saada varasema kindlustusstaaži arvelt sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist, kui töö- või teenistussuhte lõpetamise alus seda võimaldab. Baasmääras hüvitise määramisel nullitakse kindlustatu töötuna arvele võtmisele eelnenu 36 kuul kogunenud kindlustusstaaž. Seega kui kindlustatu läheb pärast baasmääras hüvitise maksmise lõpetamist tööle ning ta näiteks koondatakse, siis 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele tulles ei ole tal üldjuhul arvele võtmisele eelnenu 36 kuu jooksul täidetud 12 kuud töötuskindlustusstaaži (baasmääras töötuskindlustushüvitise määramisel nulliti eelmisele töötuna arvele võtmisele eelnenu 36 kuu kindlustusstaaž).

Kindlustatul, kellele maksti töötuna arvele võtmisele eelnenu 36 kuu jooksul baasmääras töötuskindlustushüvitist ning maksmine lõpetati enne hüvitise perioodi lõppemist, pikendatakse 36-kuulist perioodi 18 kuu võrra, kui ta on pärast baasmääras hüvitise maksmise lõpetamist 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele võetud ja ta on pärast töötuna arveloleku lõpetamist töötanud töölepingu alusel, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel, olnud ametis riikliku lepitajana, valla- või linnavalitsuse liikmena, vallavanema või linnapeana, osavalla või linnaosa vanemana või olnud pikaajalisse välislahetusse saadetud ametnikuga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane või Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane. 12-kuulist perioodi arvestatakse sellest baasmääras hüvitise maksmise lõpetamisest arvates, mil kindlustatu kindlustusstaaž loeti nulliks. Säte on vajalik, et kindlustatute kindlustuskaitse võrreldes kehtiva õigusega oluliselt ei väheneks, küll aga on välistatud, et sama töötamise perioodi eest saab töötushüvitist kahel korral. Kehtiva õiguse järgi

ei vähenda töötutoetuse maksmine kindlustatu õigust töötuskindlustushüvitisele, kui ta pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist 12 kuu jooksul uuesti töö kaotab.

Kui kindlustatu on töötuna arvele võtmisele eelnenud 36 kuu jooksul olnud ema-, isa-, lapsendaja- või vanemapuhkusel ja saanud ka baasmääras töötuskindlustushüvitist, siis saab samaaegselt kasutada nii lõikes 1 kui ka lõikes 2 nimetatud referentsperioodi pikendamist, kui täidetud on kõik neis sätetes nimetatud tingimused.

Lõike 4 kohaselt rakendatakse lõikes 2 sätestatud referentsperioodi pikendamist 18 kuu võrra üksnes juhul, kui pikendamise tulemusena tekib kindlustatul õigus sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele.

Eelnõu § 1 punktiga 7 täpsustatakse § 7 lõike 1 punkti 1.

Punkt 1 sätestab, et töötuskindlustusstaaž on periood, mille eest kindlustatu sai tasu töölepingu alusel töötamise või avalikus teenistuses olemise eest või tasu riikliku lepitajana, valla- või linnavalitsuse liikmena, osavalla- või linnaosavanemana või avaliku teenistuse seaduse §-s 46 või välisteenistuse seaduse §-s 67 ettenähtud abikaasa- või registreeritud elukaaslase tasu, kui nendelt on kohustus TKindLS-is sätestatud korras kinni pidada töötuskindlustusmaks.

Punktis 1 loetletud kindlustatud isikute hulka lisatakse vallavanem ja linnapea. Muudatus on seotud TKindLS-i § 3 lõikes 1 nimetatud kindlustatud isikute täpsustamisega (vt TKindLS, § 3 lõike 1 selgitusi). Õigusselguse huvides tuuakse ka § 7 lõike 1 punktis 1 sõnaselgelt välja, et töötuskindlustusstaaž on periood, mille eest kindlustatu sai tasu vallavanema või linnapeana.

Eelnõu § 1 punktiga 8 täiendatakse § 7 lõikega 3¹, mis reguleerib kindlustusstaaži nullimist baasmääras töötuskindlustushüvitise määramisel.

Lõikes 3¹ sätestatakse, et § 6¹ lõike 1 punktis 2 nimetatud 36 kuu jooksul kogunenud kindlustusstaaž loetakse nulliks päevast, mil kindlustatule määratakse baasmääras töötuskindlustushüvitis. Kui eelnimetatud kindlustusstaaži referentsperioodi on pikendatud § 6² lõike 1 alusel ema-, isa-, lapsendaja- või vanemapuhkusel olnud aja võrra, loetakse nulliks kogu pikendatud referentsperioodil kogunenud kindlustusstaaž. Kindlustatu tööle asumisel, v.a ajutine töötamine tööturumeetmete seaduse § 11 tähenduses, jätkub kindlustusstaaži arvestus.

Õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele on kindlustatul, kellel on töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul töötuskindlustusstaaži vähemalt kuus kuud. Kindlustusstaaž nullitakse ainult baasmääras hüvitise saamise aluseks olnud kindlustusstaaži perioodi osas, erinevalt sissetulekupõhisest hüvitisest, kus nullitakse kogu eelnev kindlustusstaaž. Kui kindlustatul oli töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul staaži kogutud näiteks 30 kuud, siis baasmääras hüvitise määramisel nullitakse eelnimetatud 30 kuu kindlustusstaaž. Kui kindlustusstaaži oli kogutud näiteks kuus kuud, nullitakse kuue kuu staaž. Baasmääras töötuskindlustushüvitise määramisel nullitav kindlustusstaaž jääb üldjuhul vahemikku 6–36 kuud, sõltuvalt konkreetse kindlustatu kogutud kindlustusstaažist. 36-kuulise referentsperioodi pikendamisel loetakse nulliks kogu pikendatud referentsperioodil kogunenud kindlustusstaaž.

Kindlustusstaaži nullimine piirab kindlustatu õigust saada edaspidi töötuskindlustushüvitist. Arvestades sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise määramisel kindlustusstaaži nullimisel kaotatud kindlustusstaažide proportsioone ning saadavat vastusooritust hüvitisena, mille suurus sõltub kindlustatu varasemast sissetulekust, oleks ebaoproportsionaalne baasmääras hüvitise puhul nullida kindlustusstaaži võrdvärselt sissetulekupõhise hüvitisega. Tekiks olukord, kus baasmääras hüvitise määramisega kaotab töötu ühel juhul kindlustusstaaži kõigest kuus kuud, s.t kindlustatu, kes ei olegi rohkem staaži kogunud, kui on baasmääras hüvitise jaoks nõutud kuus kuud. Samas näiteks pika kindlustusstaažiga töötu, kellel on staaži 10 ja enam aastat,

kaotaks kogu eelnimetatud staaži. Viimasel juhul kaoks tal ka õigus sunnitud töötuse korral lähitulevikus saada sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist, mille saamise periood sõltub otseselt kindlustatu kindlustusstaažist.

Hüvitisele kvalifitseerumiseks otsitakse kindlustusstaaži töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul, mistõttu on põhjendatud, et nullitakse kogu see 36-kuulise referentsperioodi kindlustusstaaž, mis annab õiguse baasmääras hüvitisele. Referentsperiood üldiselt tagantjärele ei muutu ning on suhteliselt lihtne kindlaks teha, millise perioodi kindlustusstaaži ei tohi tulevikus topelt kasutada.

Baasmääras hüvitise määramisel kindlustusstaaži nullimise erisus võimaldab töötutel, kellel on pikaajaline kindlustusstaaž, säilitada õigus sissetulekupõhisele hüvitisele ka pärast baasmääras hüvitise saamist. Näiteks, kui baasmääras hüvitise määramisel oli töötuskindlustusstaaži kokku 36 kuud või vähem, mis nulliti, siis uuesti tööle asudes hakkab töötuskindlustusstaaž uuesti nullist kogunema. Kui aga inimesel on töötuskindlustusstaaži rohkem kui 36 kuud, näiteks 60 kuud, siis pärast baasmääras hüvitise määramist jääb alles 36 kuule eelnenud 24 kuu kindlustusstaaž ning sealt jätkatakse tööle asudes staaži kogumist. Kui kindlustatu asub uuesti tööle ja peaks tulevikus uuesti töötuskindlustushüvitist taotlema, arvestatakse seda varasemat 24-kuulist staaži näiteks töötuskindlustushüvitise maksmise perioodi pikkuse kindlakstegemisel, kuna see sõltub kogu töötuskindlustusstaažist.

Kui 36-kuulist referentsperioodi on pikendatud § 6² lõike 1 alusel ema-, isa-, lapsendaja- või vanemapuhkusel oldud aja võrra, loetakse nulliks kogu pikendatud referentsperioodil kogunenud kindlustusstaaž. Kui kuus kuud töötuskindlustusstaaži ei ole täidetud, kuna kindlustatu oli töötuna arvelevõtmisele eelnenud kolme aasta jooksul ema-, isa-, lapsendaja- või vanemapuhkusel, liidetakse puhkusel viibimise aeg töötuskindlustusstaaži leidmise perioodile ning kogu sellel perioodil kogutud kindlustusstaaž nullitakse. Näiteks kui kindlustatul ei ole 36-kuulisel referentsperioodil vähemalt kuus kuud töötuskindlustusstaaži, kuid ta viibis töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuu jooksul kuus kuud vanemapuhkusel, siis pikendatakse 36-kuulist perioodi kuue kuu võrra ning hüvitise määramisel nullitakse kindlustusstaaž 42-kuulisel referentsperioodil.

Kindlustatu tööle asumisel, v.a ajutine töötamine tööturumeetmete seaduse § 11 tähenduses, jätkub kindlustusstaaži arvestus.

Eelnõu § 1 punktiga 9 muudetakse § 8 pealkiri ja sõnastatakse järgmiselt: „ Sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise saamise periood“.

Paragrahv 8 sätestab töötuskindlustushüvitise saamise perioodi. Tegemist on tehnilise muudatusega. Kehtiv töötuskindlustushüvitist nimetatakse ümber sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks. Sissetulekupõhise ja baasmääras töötuskindlustushüvitise jätkamise sätteid viiakse ühte paragrahvi. Kuna § 8 jääb reguleerima üksnes sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise saamise perioodi, muudetakse selle põhjal ka paragrahvi pealkiri.

Eelnõu § 1 punktiga 10 tunnistatakse kehtetuks § 8 lõiked 2–3, mis reguleerivad töötuskindlustushüvitise maksmise jätkamist, st olukorda, kui kindlustatule määratud töötuskindlustushüvitise maksmine lõpetati enne määratud perioodi lõppu. Nii baasmääras kui ka sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmise jätkamise tingimused sätestatakse edaspidi uues, seadusesse lisatavas §-s 8².

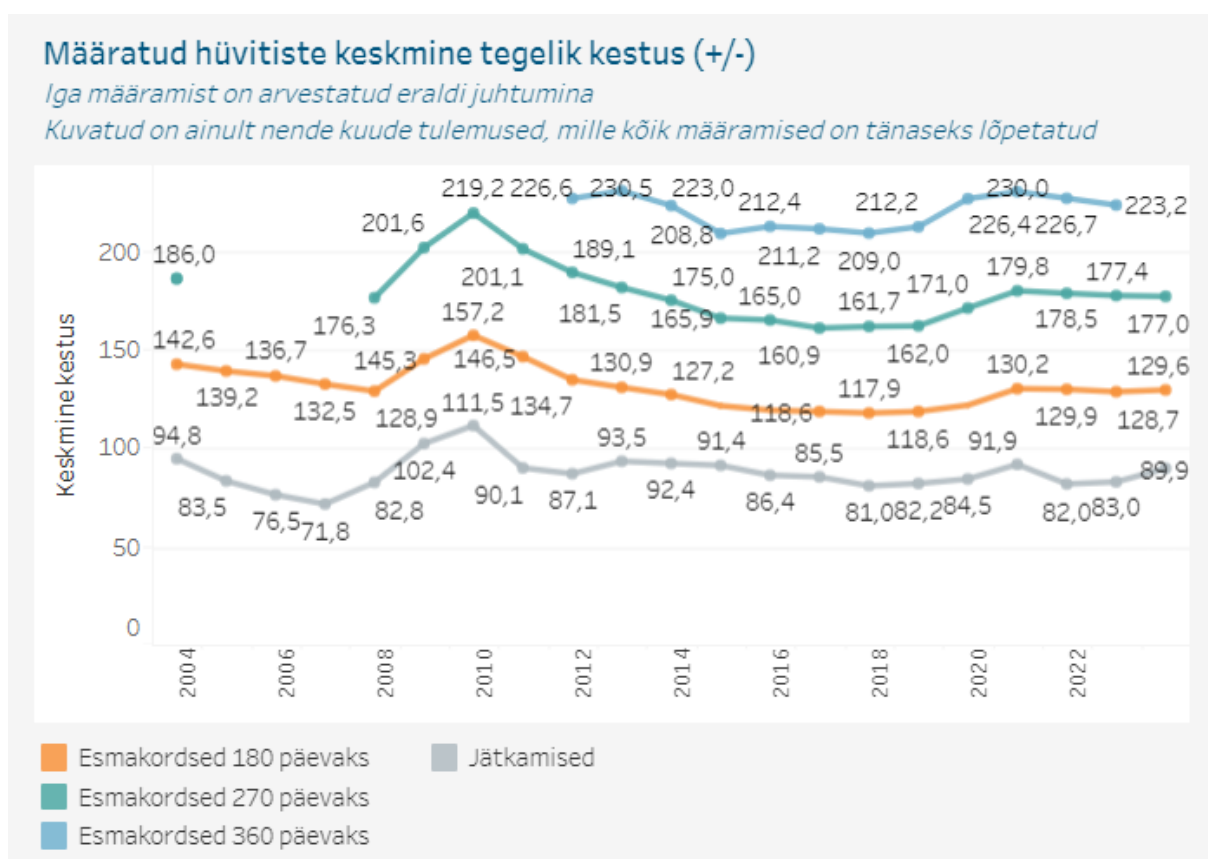
Eelnõu § 1 punktiga 11 täiendatakse seadust §-dega 8¹ ja 8².

Paragrahv § 8¹ sätestab baasmääras töötuskindlustushüvitise saamise perioodi.

Lõige 1 sätestab, et kindlustatul on õigus saada baasmääras töötuskindlustushüvitist 180 kalendripäeva.

Kehtiva sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmise minimaalne periood on 180 kalendripäeva. Baasmääras töötuskindlustushüvitis on töötuskindlustushüvitise miinimumhüvitis, mistõttu ei saa selle maksmise kestus olla pikem, kui on sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmise minimaalne periood.

Töötukassa andmetest nähtub, et 180 päevaks määratud töötuskindlustushüvitise maksmise keskmine kestus on olenevalt aastast 118–157 päeva. 180 päevaks määratud töötuskindlustushüvitise päevade arvust kasutatakse esmakordsel määramisel (ilma jätkamiste kestust arvestamata) ära olenevalt aastast keskmiselt 66–87% (vt joonis 1)²³. Võrreldes teiste gruppidega (270 päevaks ja 360 päevaks määratud hüvitised²⁴) on 180 päevaks määratud hüvitiste maksimaalses ulatuses lõpuni kasutanute osakaal suurem. 180 päeva vastab suuremale osale töötöisingute kestusele, mis ilmneb ka hüvitiste maksimaalses ulatuses lõpuni kasutanute suuremast osakaalust. Selle põhjal saab järeldada, et 180 päevast lühemaks perioodiks töötuskindlustushüvitise määramine ei ole põhjendatud, kuna see mõjutaks negatiivselt töötajate majanduslikku kindlustunnet ja toimetulekut.

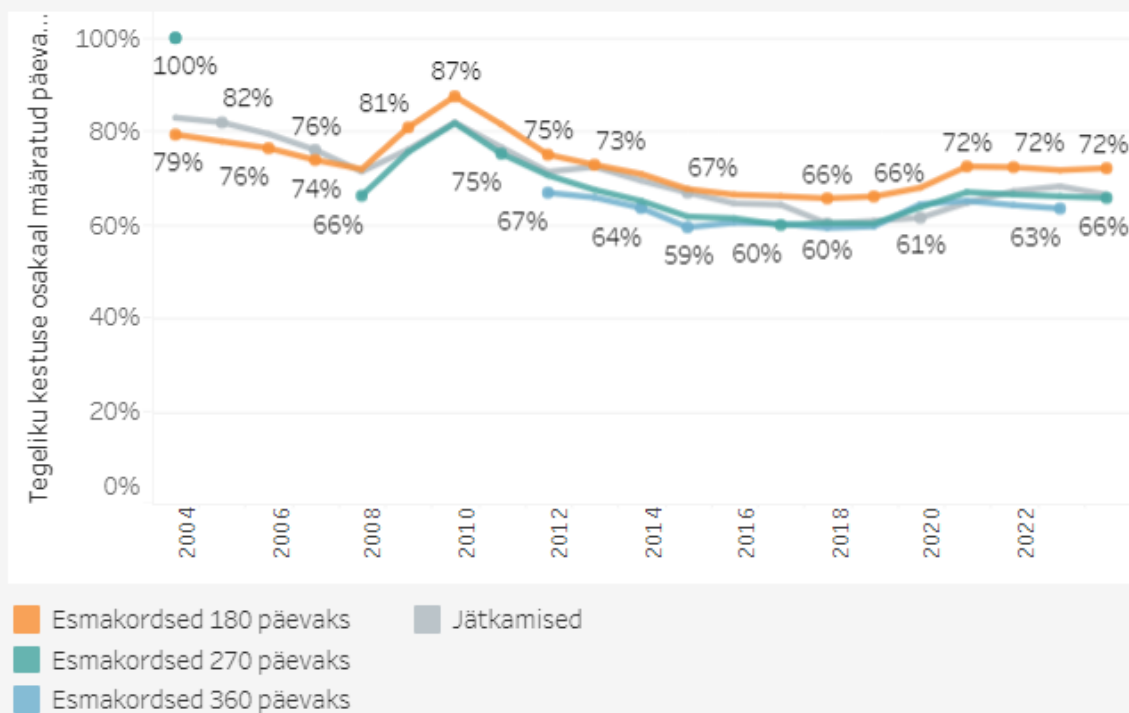
²³ Iga määramist, sealhulgas ka jätkamisi, on arvestatud eraldi juhtumina. See tähendab, et esmakordse määramise kestusele ei ole liidetud juurde temaga seotud jätkamiste kestuseid. Töötuskindlustushüvitise saamist on võimalik jätkata kasutamata päevade ulatuses, kui inimene on pärast töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele võetud ja tema kahe arveloleku vaheline töö- või teenistussuhe on lõpetatud sellisel õiguslikul alusel, mis annab õiguse töötuskindlustushüvitisele.

²⁴ Alates 2023. aasta 30. juunist on töötuskindlustushüvitise maksmise kestus kindlustusstaaziga viis kuni 10 aastat 210 kalendripäeva ja kindlustusstaaziga kümme aastat või enam 300 kalendripäeva.

Keskmine tegeliku kestuse osakaal määratud päevade arvust (+/-)

Iga määramist on arvestatud eraldi juhtumina

Kuvatud on ainult nende kuude tulemused, mille kõik määramised on tänaseks lõpetatud

Joonis 1. Määratud töötuskindlustushüvitiste keskmine tegelik kestus ning osakaal määratud päevade arvust määramise aasta järgi. Allikas: töötukassa.

Lõige 2 sätestab, et § 8 lõikes 1³ sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise perioodi pikeneda kohaldatakse ka baasmääras töötuskindlustushüvitisele. Perioodi pikeneda sõltub majanduse ja tööturu olukorrast, hüvitise pikeneda peab registreeritud töötute arv olema suur. Baasmääras hüvitise saamise periood pikeneda 60 kalendripäeva võrra kindlustatul, kes on hüvitise saamise perioodi lõppemise päevale järgneval päeval töötuna arvel ja kelle hüvitise saamise perioodi lõppemise päevale eelnenud üle-eelmise kalendrikuu viimase päeva seisuga on registreeritud töötute arv võrdne või suurem kui eelnimetatud kalendrikuule eelnenud 36 kuu registreeritud töötute arvu keskmise ja arvu 1,2 korrutis. See, kas määratud töötuskindlustushüvitise periood pikeneda, selgub hüvitise perioodi lõppemise päevale eelnenud kuu 10. kuupäevaks. Täiendav periood lisandub algele perioodile. Kui registreeritud töötute arv on kõrgel tasemel, st registreeritud töötute arv on võrdne või suurem kui eelnimetatud kalendrikuule eelnenud 36 kuu registreeritud töötute arvu keskmise ja arvu 1,2 korrutis, siis pikeneda hüvitise maksmise periood automaatselt 60 kalendripäeva võrra. Baasmääras hüvitise maksmise perioodi maksimaalne kestus on $180 + 60 = 240$ kalendripäeva.

Paragrahv § 8² sätestab töötuskindlustushüvitise jätkamise tingimused.

Ka kehtiva seaduse järgi, kui kindlustatu jääb töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamisele järgneva 12 kuu jooksul uuesti töötuks, on tal õigus kasutada eelmisest hüvitise maksmise perioodist kasutamata päevi. Kindlustatu peab vastama kõikidele töötuskindlustushüvitise tingimustele, v.a staažinõue. See tähendab, et viimane töö- või teenistussuhe on lõpetatud sellisel õiguslikul alusel, mis annab õiguse töötuskindlustushüvitisele, kuid korduval taotlemisel ei pea olema uuesti kogutud 12-kuulist töötuskindlustusstaaži.

Hüvitise jätkamise võimalus rakendub ka baasmääras töötuskindlustushüvitisele. Võrreldes kehtiva seadusega on tehtud see erisus, et 12 kuu jooksul uuesti töötuks jäädes saab jätkata

sama liiki töötuskindlustushüvitisega. Hüvitise liik uuesti töötuna arvele tulles ei sõltu enam töö- või teenistussuhte lõpetamise alusest.

Lõikes 1 sätestatakse, et § 8² kohaldub kindlustatule, kellele määratud töötuskindlustushüvitise maksmine lõpetati enne § 8 lõigetes 1–1⁴ ja § 8¹ nimetatud perioodi lõppemist. Kindlustatul on õigus sama liiki töötuskindlustushüvitise kasutamata osale, kui ta:

- 1) on pärast töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist 12 kuu jooksul uuesti töötuna arvele võetud;
- 2) on pärast töötuna arveloleku lõpetamist töötanud töölepingu alusel, olnud avalikus teenistuses, ajateenistuses või korralises asendusteenistuses või erakorralises reservasendusteenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel, olnud ametis riikliku lepitajana, valla- või linnavalitsuse liikmena, vallavanema või linnapeana, osavalla või linnaosa vanemana või olnud pikaajalisse välislahetusse saadetud ametnikuga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane või Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane;
- 3) vastab muudele seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele, välja arvatud § 6 lõike 1 punktis 2 ja § 6¹ lõike 1 punktis 2 nimetatud kindlustusstaaži nõue ning § 6 lõikes 2 nimetatud töö- või teenistussuhte lõpetamise alus.

Kui kindlustatu jääb töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamisele järgneva 12 kuu jooksul uuesti töötuks, on tal õigus jätkata eelmist hüvitist kasutamata osas ja seda sõltumata sellest, mis alusel tema viimane töö või teenistussuhe lõppes. Samuti ei pea hüvitise jätkamise korral olema täidetud kindlustusstaaži nõue. Näiteks, 36-kuulise kindlustusstaažiga isik koondati ja talle maksti sissetulekupõhist hüvitist 60 kalendripäeva. Pärast viit kuud töötamist tema töösuhe lõppeb poolte kokkuleppel ja tal on õigus edasi saada sissetulekupõhist hüvitist 120 kalendripäeva. Sama põhimõte on ka baasmääras töötuskindlustushüvitisel. Näiteks, 36-kuulise kindlustusstaažiga kindlustatu lahkus töölt omal soovil ja talle maksti baasmääras hüvitist 60 kalendripäeva. Pärast viit kuud töötamist kaotas ta uuesti töö koondamise tõttu ja tal on õigus jätkata baasmääras hüvitisega ehk sama liiki hüvitisega. Samas näiteks kindlustatul, kellel on kindlustusstaaži 10 aastat ja kes lahkus töölt omal soovil ja kellele maksti baasmääras hüvitist 60 kalendripäeva ja kes pärast viit kuud töötamist kaotas uuesti töö koondamise tõttu, on baasmääras hüvitise määramisele eelnenud perioodist alles kindlustusstaaži 7 aastat ja viimasest töötamise perioodist viis kuud ning temale saab määrata sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise varasema staaži arvelt (vt töötuskindlustusstaaži referentsperioodi pikendamise § 6² lõike 2–4 selgitusi).

Lõige 2 sätestab, et 12-kuulist perioodi arvestatakse sellest töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamisest arvates, mil kindlustatu § 7 lõikes 3 või 3¹ sätestatud töötuskindlustushüvitisele õiguse andnud kindlustusstaaž loeti nulliks, arvestamata lõike 1 punktis 2 sätestatud perioode. Näiteks, kindlustatule määrati hüvitis 1. septembril 2023 ja tema kindlustusstaaž nulliti. Kindlustatu asus 1. novembrist 2023 tähtajalise lepinguga tööle ning hüvitise maksmine lõpetati 2023. aasta 31. oktoobril. Sellel isikul on õigus eelmisest perioodist kasutamata töötuskindlustushüvitist taotleda kuni 2024. aasta 31. oktoobrini.

Lõige 3 sätestab, et lõike 1 punktis 2 nimetatud perioodil kogunenud kindlustusstaaž loetakse nulliks päevast, mil kindlustatule määratakse töötuskindlustushüvitis sama paragrahvi alusel. Hüvitise jätkamisel nullitakse kindlustusstaaž, mis oli kogunenud vahepealse töötamise alusel enne hüvitise jätkamist. Seda põhimõtet ei ole muudetud, ka kehtiva õiguse alusel nullitakse hüvitise jätkamisel vahepealse töötamise alusel kogutud staaž.

Lõige 4 sätestab, et töötuskindlustushüvitise maksmise jätkamisel arvutatakse hüvitise suurus sõltuvalt hüvitise liigist §-s 9 või 9¹ sätestatu kohaselt. Hüvitise jätkamisel arvutatakse

töötuskindlustushüvitise suurus ümber. Sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise puhul lähevad arvesse viimasele kolmele töötamise kuule eelnenud üheksal töötamise kuul makstud tasud, millelt on kinni peetud töötuskindlustusmaksed. Arvestades, et baasmääras hüvitise suurus on seotud eelmise kalendriaasta töötasu alammääraga, võib hüvitise suurus muutuda, kui kalendriaasta on hüvitise jätkamise hetkeks vahetunud. Näiteks kui baasmääras hüvitise maksmine jääb pooleli 2025. aastal (hüvitise suurus on 50% 2024. aasta töötasu alammäärast) ning kindlustatu jääb 12 kuu jooksul uuesti töötuks ja hüvitist jätkatakse 2026. aastal, siis hüvitise suuruse arvutamisel võetakse aluseks 2025. aasta töötasu alammäär.

Lõige 5 sätestab, et 12 kuu jooksul uuesti töötuks jäädes ei saa töötuskindlustushüvitise maksmine kõigi töötuna arveloleku perioodide jooksul kokku ületada sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise puhul § 8 lõigetes 1–1⁴ sätestatud päevade arvu ja baasmääras töötuskindlustushüvitise puhul §-s 8¹ sätestatud päevade arvu. Ka kehtiva õiguse kohaselt uuesti töötuks jäädes ei saa töötuskindlustushüvitise maksmine kõigi töötuna arveloleku perioodide jooksul kokku ületada töötuskindlustushüvitise puhul § 8 lõigetes 1–1⁴ sätestatud päevade arvu.

Eelnõu § 1 punktiga 12 kehtestatakse § 9 lõike 5 esimene lause uues sõnastuses.

Lõige 5 reguleerib sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise miinimumsuurust. Kehtiva lõike 5 kohaselt, kui kindlustatu töötuskindlustushüvitise suurus ühe kalendripäeva eest on väiksem kui 50 protsenti eelmise kalendriaasta töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud kuu töötasu alammäära alusel arvutatud kalendripäeva töötasu alammäärast, võrdub ühe kalendripäeva töötuskindlustushüvitise suurus 50 protsendiga viimati nimetatust. Kalendripäeva töötasu alammäära arvutamisel jagatakse kuu töötasu alammäär arvuga 30. Muudatusega täpsustatakse, et hüvitise miinimumsuuruse arvutamisel võetakse aluseks töötasu alammäär, mis kehtis eelmise kalendriaasta 1. juulil.

Eelnõu § 1 punktiga 13 täiendatakse seadust §-ga 9¹, mis sätestab baasmääras töötuskindlustushüvitise suuruse. Kindlustatu ühe kalendripäeva baasmääras hüvitise suurus on 50 protsenti töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud eelmise kalendriaasta 1. juulil kehtinud kuu töötasu alammäära alusel arvutatud kalendripäeva töötasu alammäärast. Kalendripäeva töötasu alammäära arvutamisel jagatakse kuu töötasu alammäär arvuga 30.

Baasmääras hüvitise suurust kalendriaasta vahetumisel ümber ei arvutata. Sama põhimõtte kehtib ka sissetulekupõhise hüvitise puhul (vt § 9 lõige 7). Kui kindlustatule määratakse baasmääras hüvitis 2025. aasta novembris ning kalendriaasta vahetumisel jätkub hüvitise katkematu maksmine, siis hüvitise suurust ümber ei arvutata.

Eelnõu § 1 punktiga 14 muudetakse § 10 lõiget 1. Uue sõnastuse kohaselt esitab kindlustatu töötuskindlustushüvitise taotlemiseks nõuetekohase avalduse ja vajalikud dokumendid töötukassale. Avaldusele kantakse isiku ees- ja perekonnanimi, isikukood või selle puudumisel sünniaeg, elukohta aadress, pangakonto number ja kontaktandmed, andmed hüvitiselt tulumaksu kinnipidamisel maksuvaba tulu arvesse võtmise kohta ning lisatakse andmed seaduse §-des 6, 6¹ ja 8² nimetatud asjaolude kohta, kui andmed ei ole kättesaadavad andmekogudest.

Kehtiva seaduse järgi kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega töötuskindlustushüvitise avaldusele kantavate andmete ja sellele lisatavate dokumentide loetelu. Töötuskindlustushüvitise avaldusele kantavate andmete loetelu tuuakse määrusest seaduse § 10 lõikesse 1. Sätte muutmiselega muutub kehtetuks ka kehtiva seaduse § 10 lõike 1 volitusnorm ning seeläbi ka selle alusel antud sotsiaalministri 08.04.2009 määrus nr 31 „Töötuskindlustushüvitise taotlemise avaldusele kantavate andmete ning avaldusele lisatavate dokumentide loetelu.“ Eelnõu kohaselt esitab töötuskindlustushüvitist taotlev isik töötukassa

nõudmisel muid hüvitise määramiseks vajalikke dokumente, kui nõutavad andmed ei ole kättesaadavad andmekogudest.

Eelnõu § 1 punktiga 15 tunnistatakse § 11 lõige 2 kehtetuks. Lõikes 2 on sätestatud andmed, mis tuleb märkida töötuskindlustushüvitise määramise või määramata jätmise otsusele: otsuse tegemise kuupäev, hüvitise määramise või määramata jätmise alused ning määramata jätmise põhjendused, töötuskindlustushüvitise pikenemise kõrvaltingimus, töötuskindlustushüvitise suuruse muutmine TKindlS-i § 9 lõike 4 punkti 2 kohaselt ning otsuse vaidlustamise kord ja tähtaeg. Säte tunnistatakse kehtetuks, kuna sättes loetletud andmete haldusaktile märkimise kohustus tuleneb haldusmenetluse seadusest ning seega ei ole seda vaja TKindlS-is korrata.

Eelnõu § 1 punktiga 16 asendatakse § 11 lõikes 5 ja § 12 lõikes 2 viide § 8 lõikele 2 viitega § 8² lõikele 1. Tegemist on tehnilise muudatusega. Kehtiva seaduse § 8 lõige 2 sätestab kindlustatu hüvitise jätkamise õiguse. Eelnõus reguleerib kindlustatu hüvitise jätkamise õigust § 8² lõige 1 ja seetõttu parandatakse viited § 11 lõikes 5 ja § 12 lõikes 2.

Eelnõu § 1 punktiga 17 täiendatakse § 12 lõikega 1¹. Kui töötukassal puuduvad töötuskindlustushüvitise maksmise perioodi kestel andmed, mis on vajalikud selleks, et välja selgitada, kas kindlustatul on jätkuvalt õigus töötuskindlustushüvitisele, siis peatatakse töötuskindlustushüvitise maksmine alates esimesest kuust, mille kohta väljamaksmiseks vajalikud andmed puuduvad. Pärast puuduolevate andmete saamist makstakse töötuskindlustushüvitist tagantjärele välja, kui kindlustatu vastas hüvitise saamise tingimustele. Säte on vajalik selleks, et ennetada alusetuid väljamakseid ja võimalikke tagasinõudeid.

Tegemist on olukorraga, kus töötukassal töötuskindlustushüvitise väljamakse tegemise hetkel puuduvad andmed, mille põhjal saab välja selgitada, kas kindlustatu vastab jätkuvalt §-s 6 või 6¹ või 8² sätestatud tingimustele.

Näiteks võib selline olukord tekkida äriühingu juhatuse liikmetega, kelle puhul töötukassa peab sisuliselt hindama, kas nende tegevust saab käsitada tööta olemisena. See tähendab, kas neil on jätkuvalt õigus töötuna arvel olla ja töötuskindlustushüvitist saada. Juhatuse liikmed saavad töötuna arvele tulla tingimusel, et ei saa juhatuse liikmena tegutsemise eest tasu ja vastavad töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele. Vastavus töötuskindlustushüvitise tingimustele tähendab, et inimene on kaotanud põhisissetuleku taganud palgatöö ja omab nõutud töötuskindlustusstaazi. Juhatuse liikme roll on ettevõtte juhtimine, esindamine, majandusaruande koostamise korraldamine ja allkirjastamine, nõukogule äriühingu majandusliku seisundi olulisest halvenemisest teatamine ja muudest äriühingu majandustegevusega seotud olulistest asjaoludest teabe andmine. Juhatuse liikme seadusest tulenevate ülesannete hulka ei kuulu ettevõtte majandustegevusega seotud teenuse osutamine ja töö tegemine. Kui juhatuse liige töötuna arveloleku ajal osutab teenust või teeb tööd (nt pakub tõlketeenust, koostab pakkumisi, esitab arveid), kaotab ta õiguse olla töötuna arvel ning sellega lõpeb ka õigus töötuskindlustushüvitisele. Selliste asjaolude väljaselgitamine on keerukas. Keerulised on ka näiteks tööampsude eest makstud tasude väljaselgitamine; tööle asumise kuupäeva täpsustamine, kui töötamise registris andmed puuduvad; tööandja on tagantjärele muutnud töösuhte lõpetamise õiguslikku alust ja muud sarnased olukorrad. Need võivad mõjutada kindlustatu õigust töötuskindlustushüvitisele.

On olnud olukordi, kus töötuskindlustushüvitise väljamakse tegemise ajaks ei ole töötukassal piisavalt andmeid ning pärast väljamakset on selgunud, et kindlustatul siiski ei olnud õigust hüvitisele. See toob kaasa tagasinõude, mis rikub inimese õigustatud ootust, et kui talle juba hüvitis välja maksti, siis on tal ka õigus sellele.

Eelnõu § 1 punktiga 18 täiendatakse § 13 lõike 1 sissejuhatavat lauseosa, lisades viite §-le 8¹. Kehtiva seaduse § 13 reguleerib töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist enne § 8 lõigetes 1–1⁴ sätestatud perioodi lõppemist. Eelnõu kohaselt reguleerivad § 8 lõiked 1–1⁴ sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise maksmise kestust. Paragrahvi 13 lõige 1 reguleerib edaspidi ka baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmise lõpetamist enne perioodi lõppemist, mistõttu tehakse lõike 1 sissejuhatavas lauseosas sellekohane täiendus.

Eelnõu § 1 punktiga 19 jäetakse § 23 lõike 2 punktidest 3 ja 5 välja viited töötutoetusele.

Eelnõu § 1 punktiga 20 muudetakse § 23 lõike 2 punkti 7 sõnastust, jättes tekstist välja viited töötutoetusele.

Eelnõu § 1 punktiga 21 asendatakse § 33 lõike 3 punktis 1 ja lõikes 4 sõna „töötuskindlustushüvitise“ sõnaga „töötuskindlustushüvitiste“. Muudatuse eesmärk on ühtlustada seaduses kasutatud termineid, viies muudetavad sätted kooskõlla TKindIS-i § 36 lõike 2 punktis 1 kehtestatud töötuskindlustushüvitiste sihtfondi nimetusega.

Eelnõu § 1 punktiga 22 tunnistatakse kehtetuks § 35 lõike 1 punkt 3, mis puudutab töötutoetuse määramist ja maksmist. Eelnõus sätestatud muudatuste tulemusena ei ole see säte enam vajalik.

Eelnõu § 1 punktidega 23–25 jäetakse § 35 lõike 4 punktidest 6 ja 7, § 35 lõike 6 punktist 1, § 38¹ lõike 4 punktist 2 ja § 39 lõikest 1 välja viited töötutoetusele.

Eelnõu § 1 punktiga 26 täiendatakse § 46 lõikega 5¹. Kehtiva seaduse § 46 reguleerib enamakstud hüvitise tagasinõudmist. Eelnõuga lisatakse paragrahvi lõige 5¹, mis sätestab töötuskindlustushüvitise kinnipidamise reeglid. Inimeselt, kellele on õigusliku aluseta määratud ja makstud hüvitist, võib töötukassa TKindIS-i § 46 alusel enamakstud summad tagasi nõuda. Kehtiv kord ei võimalda aga enamakstud hüvitise tagasinõudmise korral alusetult makstud summat kinni pidada inimesele tulevikus makstavatest hüvitistest ilma kindlustatu nõusolekuta. Lisatava sättega selline võimalus luuakse.

Säte näeb ette, et kui isik alusetult makstud hüvitist töötukassa antud tähtjaks korraga tagasi ei maksa või § 46 lõikes 5 sätestatud tagasimaksegraafikut ei täida, on töötukassal õigus õigusliku aluseta makstu korraga või osade kaupa järgmistest töötuskindlustushüvitise väljamaksetest kinni pidada. Sealjuures säilitatakse inimesele iga kuu vähemalt 50% maksmisele kuuluvast töötuskindlustushüvitisest. Isiku kirjalikul nõusolekul võib kinni pidada rohkem kui 50% maksmisele kuuluvast töötuskindlustushüvitisest. Seega vähendatakse hüvitist ulatuses, mida võib lugeda proportsionaalseks ja põhjendatuks, st ühelt poolt on inimesel õigus saada hüvitist, teiselt poolt kohustus tagastada summad, mis on talle aluseta määratud ja makstud.

Sarnane põhimõte kehtib ka näiteks töövõimetoetuse puhul ning riiklikust pensionist täitemenetluse raames tehtavate kinnipidamiste puhul. TVTS-i § 20 lõike 3 kohaselt säilitatakse töövõimetoetuse kinnipidamisel vähemalt 50% maksmisele kuuluvast summast. Riikliku pensionikindlustuse seaduse § 47 lõike 3 kohaselt säilitatakse täitemenetluse seadustiku alusel riiklikust pensionist kinnipidamisel vähemalt 50% maksmisele kuuluvast summast. Kui järgnevate kuude hüvitistest kinnipidamine pole võimalik põhjusel, et hüvitise maksmine inimesele on juba lõpetatud, teeb töötukassa ettekirjutuse koos hoiatusega. Selles märgitakse tähtaeg, millal tuleb enam makstud summa tagastada. Kui inimene nimetatud tähtjaks summat ei tagasta, rakendatakse sundtäitmist täitemenetluse seadustikus sätestatud korras.

Eelnõu § 1 punktis 27 esitatakse üleminekusätteid. Seadust täiendatakse §-dega 52⁷ ja 52⁸.

Paragrahvi 52⁷ lõige 1 sätestab, et kindlustatul, kellele on makstud töötutoetust tööturuteenuste ja -toetuste seaduse või tööturumeetmete seaduse alusel, on õigus töötuskindlustushüvitisele

juhul, kui ta on pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist töötanud, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel (v.a tööturumeetmete seaduse §-s 11 nimetatud ajutine töötamine), olnud ametis riikliku lepitajana, valla- või linnavalitsuse liikmena, vallavanema või linnapeana, osavalla või linnaosa vanemana või olnud pikaajalisse välislähetusse saadetud ametnikuga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane või Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane, ja ta vastab muudele seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele.

Kehtiva seaduse § 6 lõike 3 kohaselt on kindlustatul, kellele on makstud töötutoetust tööturumeetmete seaduse alusel, õigus töötuskindlustushüvitisele, kui ta on pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist töötanud, olnud avalikus teenistuses või osutanud teenust võlaõigusliku lepingu alusel, v.a tööturumeetmete seaduse §-s 11 nimetatud ajutine töötamine, ja ta vastab muudele seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele. Töötutoetuse kord tunnistatakse kehtetuks ja seetõttu ka § 6 lõige 3, mistõttu üleminekusäte on vajalik.

Seega kui kindlustatule on makstud varem kehtinud tööturuteenuste ja -toetuste seaduse või tööturumeetmete seaduse alusel töötutoetust, ei saa pärast töötutoetuse maksmise lõpetamist määrata töötuskindlustushüvitist enne, kui kindlustatu on vahepeal olnud hõivatud ühe §-s 52⁷ nimetatud tegevusega.

Lõike 2 kohaselt kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud seaduse redaktsiooni § 6 alusel määratud töötuskindlustushüvitist käsitatakse alates 2025. aasta 1. juulist § 6 tähenduses sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitisena.

Lõige 3 sätestab, et kui isik on esitanud töötukassale enne 2025. aasta 1. juulit avalduse töötuskindlustushüvitise saamiseks ja hüvitise otsust ei ole tehtud enne 2025. aasta 1. juulit, tehakse asjakohane otsus kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel.

Lõige 4 sätestab, et kindlustatul, kellele on jätkatud töötuskindlustushüvitise maksmist seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 8 lõike 2 alusel ning kelle hüvitise periood lõpeb pärast 2025. aasta 29. juunit, on õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele vahetult pärast jätkatud hüvitise lõppemist seaduse § 6¹ lõigetes 4 ja 5 sätestatud tingimustel. Kui kindlustatule määrati enne 2025. aasta 1. juulit kehtinud redaktsiooni § 8 lõike 2 alusel töötuskindlustushüvitist (hüvitise kasutamata osa jätkamine) ning selle maksmine lõpeb näiteks 2025. aasta 30. juunil või hiljem, on kindlustatul õigus baasmääras hüvitisele vahetult pärast jätkatud hüvitise lõppemist seaduse § 6¹ lõigetes 4 ja 5 sätestatud tingimustel (vt eelnõu §1 punktis 6 § 6¹ lõigete 4 ja 5 selgitusi).

Paragrahv 52⁸ sätestab töötukassa andmekogus andmete töötlemise erisused. Tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel isikule töötutoetuse määramise alusandmeid ja töötutoetuse maksmise andmeid töödeldakse töötukassa andmekogus TKindlS-i kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimustel.

Eelnõu §-ga 2 muudetakse MKS-i

Eelnõu § 2 punktiga 1 jäetakse § 25¹ lõike 2 kolmandast lausest välja viide töötutoetusele. Kehtiva MKS-i § 25¹ lõike 2 kolmanda lause järgi on töötukassal õigus teha seaduse § 25⁷ punktis 3 nimetatud dokumendi alusel kandeid, kui selle alusel tuvastatakse õigus töötuskindlustuse seaduse alusel määratavale hüvitisele või tööturumeetmete seaduse alusel määratavale töötutoetusele. TõMS-i muudatuste jõustumisel ei ole töötul enam õigust

töötutoetusele, mistõttu muudetakse MKS-i § 25¹ lõike 2 kolmandat lauset ja nähakse ette rakendussäte üleminekuperioodiks (eelnõu § 2 punktiga 3 täiendatakse MKS-i §-ga 168²⁰).

Eelnõu § 2 punktiga 2 jäetakse § 29 punktist 15¹ välja viide töötutoetusele. Kehtiv punkt 15¹ sätestab, et maksuhaldur võib avaldada maksusaladust sisaldavat teavet Eesti Töötukassale tööturumeetmete seaduses, töötuskindlustuse seaduses ja töövõimetoetuse seaduses sätestatud ülesannete täitmiseks, sealhulgas töötutoetuse, kindlustushüvitiste ja töövõimetoetuse määramiseks ja maksmiseks, tööturumeetmete pakkumiseks ning põhjendatuse üle kontrolli tegemiseks. Tööturumeetmete seaduse muudatuste jõustumisel ei ole töötul enam õigust töötutoetusele, mistõttu muudetakse MKS-i § 29 lõike 2 punkti 15¹ ja nähakse ette rakendussäte üleminekuperioodiks (eelnõu § 2 punktiga 3 täiendatakse MKS-i §-ga 168²¹).

Eelnõu § 2 punktiga 3 täiendatakse seadust §-dega 168²⁰ ja 168²¹.

Paragrahv 168²⁰ on üleminekusäte töötamise registris töötutoetuse õiguse aluseks olevate kannete tegemisel.

Kui isik on esitanud töötukassale tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel avalduse töötutoetuse saamiseks, kohaldatakse töötamise registrisse kannete tegemisel seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 25¹ lõikes 2 sätestatut.

2025. aasta 1. juulist töötutoetusi enam üldjuhul ei määrata, välja arvatud näiteks juhul, kui inimene esitas töötukassale enne 1. juulit töötutoetuse saamise avalduse ja töötutoetuse maksmise kohta ei ole tehtud otsust, tehakse asjakohane otsus tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimustel ja korras. Üleminekuperioodil võib tekkida vajadus kannete tegemiseks töötamise registrisse.

Paragrahv 168²¹ on üleminekusäte, mis võimaldab maksuhalduril avaldada töötukassale maksusaladust sisaldavat teavet tööturumeetmete seaduse enne 2025. aasta 1. juulit kehtinud redaktsiooni alusel määratud töötutoetuse maksmiseks.

Eelnõu §-ga 3 muudetakse RaKS-i.

Eelnõu §-ga 3 asendatakse § 55 lõike 1 teises lauses viide sotsiaalmaksuseaduse § 6 lõike 1 punktidele 6–15 viitega § 6 punktidele 7–15.

Kehtiva § 55 lõike 1 kohaselt arvutatakse kalendripäeva keskmine tulu, lähtudes Maksu- ja Tolliameti esitatud kindlustatud isikule arvestatud või makstud sotsiaalmaksu alusel arvutatud tulu andmetest ja RaKS-i § 5 lõike 2 punktides 1, 2, 4, 5 ja 5¹ ning lõigetes 3 ja 3¹ nimetatud isikute esitatud hüvitise saamise õigust tõendavatest andmetest. Kalendripäeva keskmise tulu arvutamisel ei võeta arvesse SMS-i § 6 lõike 1 punktide 1–3, 3³ ja 6–15 ning lõigete 1¹ ja 1² alusel riigi, valla, linna või loomeliidu makstavat sotsiaalmaksu.

Sätte teine lause viitab SMS-i § 6 lõike 1 punktile 6, mis eelnõu kohaselt tunnistatakse kehtetuks.

Eelnõu §-ga 4 muudetakse SMS-i.

Eelnõu § 4 punktiga 1 tunnistatakse kehtetuks § 6 lõike 1 punkt 6. SMS-i § 6 reguleerib sotsiaalmaksu maksmise erijuhtusid. Kehtiva punkti 6 kohaselt maksab riik või avalik-õiguslik juriidiline isik sotsiaalmaksu töötutoetust saava isiku eest, kui riik ei maksa tema eest sotsiaalmaksu § 6 lõike 1 punkti 7 alusel. Tööturumeetmete seaduse muudatuste jõustumisel ei sätesta seadus enam 1. juulist 2025. aasta töötõu õigust töötutoetusele, mistõttu kaob ka vajadus

sotsiaalmaksu maksmiseks töötutoetust saava isiku eest. 2025. aasta 30. juunini kehtinud tööturumeetmete seaduse redaktsiooni alusel määratud töötutoetused makstakse lõpuni, sh jätkatakse töötutoetust saavate isikute eest sotsiaalmaksu maksmist kuni töötutoetuse maksmine lõpetatakse. Seadust täiendatakse üleminekusättega (eelnoü § 4 punktiga 5 täiendatakse § 13 lõikega 23).

Eelnöü § 4 punktiga 2 jäetakse § 6 lõike 1 punktist 6¹ välja viide sama paragrahvi lõike 1 punktile 6, mis reguleerib töötutoetust saava isiku eest sotsiaalmaksu maksmist.

Eelnöü § 4 punktiga 3 jäetakse § 6 lõike 1 punktist 11 ja § 7 lõikest 3 välja viide SMS-i § 6 lõike 1 punktile 6. SMS-i § 7 lõige 3 reguleerib sotsiaalmaksu määra. Lõike 3 kohaselt on sotsiaalmaksu määr seaduse § 6 lõike 1 punktides 3¹, 3², 3³, 6, 6¹, 8, 9, 11, 13 ja 15 sätestatud juhtudel ning töötuskindlustuse seaduses sätestatud töötuskindlustushüvitisel on 13 protsenti maksustatavalt summalt. Sättest jäetakse välja viide § 6 lõike 1 punktile 6, mis reguleerib töötutoetust saava isiku eest sotsiaalmaksu maksmist.

Eelnöü § 4 punktiga 4 asendatakse § 6 lõikes 3² viide SMS-i § 6 lõike 1 punktidele 6–15 viitega punktidele 7–15. Välja jääb punkt 6, mis tunnistatakse kehtetuks.

Eelnöü § 4 punktiga 5 täiendatakse § 13 lõikega 23. Kui isikule on määratud töötutoetus tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel, kohaldatakse isiku eest sotsiaalmaksu maksmisel SMS-i kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni kuni töötutoetuse maksmise lõppemiseni (vt eelnöü § 4 punkti 1 selgitust).

Eelnöü §-ga 5 muudetakse TsMSRS-i.

Eelnöü §-ga 5 täiendatakse seadust §-ga 11⁸. TsMSRS-i § 11⁸ välistab täitemenetluses töötutoetusele sissenöude pööramise. Muudatus on seotud TMS-i § 131 lõike 1 punkti 5 muutmisega (vt eelnöü § 6 selgitust). Täitemenetluse seadustiku kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 131 lõike 1 punktis 5 sätestatud kohaldatakse tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel makstud töötutoetuste osas.

Eelnöü §-ga 6 muudetakse TMS-i.

Eelnöü §-ga 6 jäetakse § 131 lõike 1 punktist 5 välja viide töötutoetusele. TMS-i § 131 loetleb sissetulekud, millelt ei saa pöörata sissenöuet. TMS-i § 131 lõike 1 punkti 5 kohaselt ei saa sissenöuet pöörata töötukassa kaudu makstud töötutoetusele, stipendiumile, sõidu- ja majutustoetusele ning ettevötluse alustamise toetusele. Tööturumeetmete seaduse muudatuste jõustumisel ei sätesta seadus enam 2025. aasta 1. juulist töötü öigust töötutoetusele. Kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel makstud töötutoetused makstakse lõpuni, kuid uusi enam ei määrata. Seega puudub tulevikus vajadus reguleerida töötutoetusele sissenöude pööramist, küll aga ei saa jätkuvalt kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel makstud töötutoetustele sissenöuet pöörata (vt ka eelnöü § 5 selgitust).

Eelnöü §-ga 7 muudetakse TöMS-i.

Töötutoetuse maksmise lõpetamisega tunnistatakse kehtetuks töötutoetuse taotlemise, määramise ja maksmise tingimusi ja korda reguleeriv seaduse 6. peatükk ja nähakse ette rakendussätted ülemineku perioodiks.

Üks läbivaid muudatusi eelnöüs on, et sätetest jäetakse välja töötutoetus.

Eelnõu § 7 punktiga 1 tunnistatakse kehtetuks TöMS-i § 1 lõike 1 punkt 4.

Kehtiva seaduse § 1 lõige 1 sätestab seaduse reguleerimisala. Punkti 4 kohaselt sätestatakse seaduses töötutoetuse maksmise tingimused ja kord ning rahastamise põhimõtted. Töötutoetusega kaotamisega tunnistatakse punkt 4 kehtetuks.

Eelnõu § 7 punktiga 2 jäetakse välja § 5 lõike 7 sissejuhatavast lauseosast sõnad „ning töötutoetuse maksmiseks“.

Eelnõu § 7 punktiga 3 jäetakse välja § 5 lõike 7 punktist 11 sõnad „ning töötutoetuse määramisel“.

Eelnõu § 7 punktiga 4 asendatakse § 8 lõike 4 punktides 6, 8 ja 9 tekstiosa „§ 8 lõikes 2“ tekstiosaga „§ 6¹ lõike 1 punktis 2 või § 8² lõikes 1“.

Kehtiva TöMS-i § 8 lõike 4 kohaselt ei võeta töötuna arvele isikut, kes on:

- äriühingu juhatuse liige, prokurist, täis- või usaldusühingut esindama volitatud osanik, välismaa äriühingu filiaali juhataja või mitteresidendi muu püsiva tegevuskoha juht, välja arvatud juhul, kui ta ei saa selle eest tasu ning vastab töötuskindlustushüvitise seaduse § 6 lõike 1 punktis 2 ja lõikes 2 või § 8 lõikes 2 sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele (TöMS § 8 lõige 4 punkt 6);

- füüsilisest isikust ettevõtja, välja arvatud juhul, kui ettevõtte tegevus on peatatud või hooajaline tegevus on lõppenud ning ta vastab töötuskindlustushüvitise seaduse § 6 lõike 1 punktis 2 ja lõikes 2 või § 8 lõikes 2 sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele (TöMS § 8 lõige 4 punkt 8);

- füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses osaleva abikaasa, välja arvatud juhul, kui füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevus on peatatud või hooajaline tegevus on lõppenud ning ta vastab töötuskindlustushüvitise seaduse § 6 lõike 1 punktis 2 ja lõikes 2 või § 8 lõikes 2 sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele (TöMS § 8 lõige 4 punkt 9).

Seega eelnimetatud isikud võetakse töötuna arvele juhul, kui nad vastavad töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele, sh töötuskindlustushüvitisega jätkamise tingimustele. Muudatusega tekkis töötuskindlustushüvitisele kaks alaliiki, senine töötuskindlustushüvitis, mis nimetati ümber sissetulekupõhiseks töötuskindlustushüvitiseks ja uus baasmääras töötuskindlustushüvitis. Õigust sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele jääb reguleerima kehtiva töötuskindlustuse seaduse § 6. Õigust baasmääras hüvitisele reguleerib TKindIS-i § 6¹. Töötuskindlustushüvitise maksmise jätkamist nii sissetulekupõhise kui ka baasmääras hüvitise puhul reguleerib edaspidi TKindIS-i § 8². Seetõttu muudetakse TöMS-i § 8 lõike 4 punktides 6, 8 ja 9 ka töötuskindlustuse seaduse paragrahvide viited.

Eelnõu § 7 punktiga 5 muudetakse § 8 lõike 4 punkti 10 sõnastust.

Kehtiva seaduse järgi ei võeta töötuna arvele isikut, kes õpib õppeasutuses statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes, välja arvatud juhul, kui keskhariduse tasemel toimivas statsionaarses õppes, kutseõppe statsionaarses õppes või kõrghariduse tasemel toimivas täiskoormusega õppes õppiv isik on viimase 12 kuu jooksul olnud vähemalt 180 päeva hõivatud seaduse § 18 lõike 3 punktides 1–4 nimetatud tegevusega või viibib akadeemilisel puhkusel. Töötutoetust reguleeriv 6. peatükk (sh § 18) tunnistatakse tervikuna kehtetuks.

Muudatuse kohaselt võetakse edaspidi töötuna arvele isik, kes õpib õppeasutuses statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes, keskhariduse tasemel toimivas statsionaarses õppes, kutseõppe statsionaarses õppes või kõrghariduse tasemel toimivas täiskoormusega õppes, kui ta vastab töötuskindlustuse seaduse § 6 lõike 1 punktis 2 ja lõikes 2 või § 6¹ lõike 1 punktis 2 või § 8² lõikes 1 sätestatud töötuskindlustushüvitise saamise tingimustele.

Eelnõu § 7 punktiga 6 muudetakse § 8 lõike 4 punkti 11 sõnastust. Töötuna arvele võtmist välistavate asjaolude hulgast jääb välja reservteenistus, sh reservasendusteenistus. Edaspidi ei võeta töötuna arvele isikut, kes on ajateenistuses, korralises asendusteenistuses või erakorralises reservasendusteenistuses. Reservteenistusse või reservasendusteenistusse asumise korral töötuna arvelolekut ei lõpetata.

2023. aasta 1. aprillist muutus asendusteenistuse korraldus. Tekkisid juurde eri liiki asendusteenistused: korraline, reservasendusteenistus ja erakorraline reservasendusteenistus. Korralise asendusteenistuse kestus on 12 kuud ja sisuliselt on tegemist varasema asendusteenistusega. Reservasendusteenistuse sisu ja eesmärk on sama, mis reservteenistusel. Erakorraline reservasendusteenistus on sisult asendusteenistuja rakendamine kriiside ajal ja sama, mis kaitseväeteenistus sõja ajal.

Reservteenistus ja reservasendusteenistus on olemuselt lühiajalised teenistused, mis ei avalda olulist mõju isiku töötuna arveloleku ajal töötü kohustuste täitmisele pikema perioodi jooksul ning reserv- või reservasendusteenistuse ajaks pole seetõttu põhjendatud töötuna arvelolekut lõpetada. Muudatuse tulemusena on edaspidi võimalik töötuna arvel oleva isiku reserv- või reservasendusteenistusse asumise korral vältida arvel olemise lõppemisega seotud ravikindlustuse lõppemist, teenustel osalemise õiguse katkemist, alusetult makstud hüvitiste tagasinõudeid jms.

Eelnõu § 7 punktiga 7 muudetakse § 9 lõike 7 sõnastust. Varem TöMS-i § 18 lõikes 3 sätestatud töö või tööga võrdsustatud tegevused kehtestatakse edaspidi TöMS-i § 9 lõikes 8. Muudatusega asendatakse sättes vastavad viited.

Eelnõu § 7 punktiga 8 täiendatakse § 9 lõikega 8.

Lõike 8 kohaselt loetakse lõikes 7 nimetatud tegevuseks:

- 1) töötamine töölepingu alusel või avalikus teenistuses Eestis või Eestist lähetatud töötajana välisriigis;
- 2) ametis olemine Riigikogu liikmena, Euroopa Parlamendi liikmena, Vabariigi Presidendina, Vabariigi Valitsuse liikmena, kohtunikuna, õiguskantslerina, riigikontrolörina, riikliku lepitajana, kohaliku omavalitsuse üksuse volikogu palgalise esimehena või palgalise aseesimehena, valla- või linnavalitsuse palgalise liikmena, sealhulgas vallavanemana või linnapeana, osavalla- või linnaosavanemana;
- 3) avalik-õigusliku ameti pidamine sõltumatu isikuna;
- 4) Eestis teenuse osutamine töövõtu-, käsundus- või muu teenuse osutamiseks sõlmitud võlaõigusliku lepingu alusel ja teenuse osutamine või kauba müümine ettevõtlustulu lihtsustatud maksustamise seaduse tähenduses;
- 5) tegutsemine füüsilisest isikust ettevõtjana Eestis või osalemine abikaasana füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses, kui abikaasa oli kantud füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses osaleva abikaasana maksukohustuslaste registrisse, kusjuures füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise ja abikaasana füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses osalemise aja hulka ei arvata ajavahemikku, millal ettevõtte tegevus oli peatatud või hooajaline tegevus lõppenud;
- 6) õppimine õppeasutuse statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes, kui isik on õpingud lõpetanud;
- 7) viibimine ajateenistuses, korralises asendusteenistuses või erakorralises reservasendusteenistuses;
- 8) Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga või pikaajalisse välislähetusse saadetud ametnikuga abikaasana või registreeritud elukaaslasena kaasasolek, kui talle makstakse välisteenistuse seaduse §-s 67 nimetatud abikaasa- ja registreeritud elukaaslase tasu.

Tegevuste loetelu on sama, mis on sätestatud kehtiva seaduse § 18 lõikes 3. Paragrahv 18 tunnistatakse tervikuna kehtetuks, kuid töö ja tööga võrdsustatud tegevuste loetelu on tööturumeetmete seaduse § 9 lõikes 7 jätkuvalt vajalik. Nimetatud sättes viidatakse § 18 lõikele 3, mistõttu tuuakse § 18 lõike 3 tekst § 9 lõikesse 8. Võrreldes kehtiva sättega on muudetud üksnes punkti 7 (vt eelnõu § 7 punkti 6 selgitusi).

Eelnõu § 7 punktiga 9 tunnistatakse kehtetuks § 10 lõige 2. Lõige 2 sätestab, et tööt, kellele makstakse töötutoetust, on kohustatud viivitamata teatama töötukassale asjaoludest, mis toovad kaasa töötutoetuse maksmise peatamise või lõppemise. Uusi töötutoetusi alates 1. juulist 2025. aastal ei määrata. Seni määratud toetused makstakse lõpuni ning toetuse maksmise perioodil jääb inimesele jätkuvalt kohustus viivitamata teatada töötukassale asjaoludest, mis toovad kaasa töötutoetuse maksmise peatamise või lõppemise. Eeltoodut reguleerib eelnõus üleminekusäte (vt eelnõu § 7 punkt 15, millega täiendatakse § 33 lõikega 6).

Eelnõu § 7 punktiga 10 jäetakse seaduse 5. peatüki pealkirjast välja sõnad „ja töötutoetuse“.

Eelnõu § 7 punktiga 11 tunnistatakse kehtetuks TöMS-i § 17 ja seaduse 6. peatükk. TöMS-i § 17 reguleerib töötutoetuse rahastamist. Kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel määratud töötutoetuse maksmist rahastatakse riigieelarvest Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi eelarve kaudu sihtotstarbelise eraldisena töötukassa eelarvesse eraldatud vahenditest. Eeltoodut reguleerib eelnõus üleminekusäte (vt eelnõu § 7 punkt 15, millega täiendatakse § 33 lõikega 8).

TöMS-i 6. peatükk reguleerib töötutoetuse taotlemise, määramise ja maksmise tingimusi ja korda. Töötutoetusi alates 1. juulist 2025. aastal ei määrata, v.a üleminekuperioodil § 33 lõigetes 5 ja 6 nimetatud juhtudel, mistõttu tunnistatakse kogu seaduse 6. peatükk kehtetuks.

Pärast muudatuse jõustumist ei saa enam töötutoetust taotleda ka TöMS-i § 19 lõike 3 alusel. Tegemist on iseseisva töötutoetuse saamise alusega, mis on küll osaliselt sõltuvusse seatud varasematest asjaoludest, kuid pole haldusmenetluslikult ega õiguspärase ootuse seisukohast seotud varasema töötutoetuse saamisega. TöMS-i § 19 lõike 3 alusel töötutoetuse saamiseks peab inimene seaduses sätestatud perioodi jooksul esitama uuesti töötutoetuse saamise avalduse ning vastama seaduses sätestatud toetuse saamise tingimustele. Seega on tegemist varasemast eraldiseisva õigussuhtega, mis ei ole otseses sõltuvuses varasema töötutoetuse määramise otsusega.

Põhiseaduse §-st 10 tuleneb õigusriigi põhimõte, mis hõlmab õiguskindluse põhimõtte. Õiguskindluse põhimõte hõlmab omakorda õiguspärase ootuse ja *vacatio legis*'e põhimõtte.²⁵

Õigusi ja vabadusi on võimalik täisväärtuslikult kasutada vaid siis, kui isik ei pea kartma, et riik rakendab ettenägematuid ebasoodsaid tagajärgi. Seejuures eeldab oma õiguste realiseerimine ehk isikule seadusega antud õiguste ja vabaduste kasutamine tegutsemist õigusnormile tuginedes, selle kehtima jäämisele lootes. Riigi sõnamurdmisega saab olla tegemist siis, kui isik on oma tegevusega täitnud eeldused, millest tulenevalt tal on tulevikus õigus enda suhtes soodsa regulatsiooni kohaldamisele. Iga pettumus, mis on tingitud isikule soodsa regulatsiooni muutmisest, ei kätke õiguspärase ootuse riivet.²⁶ Isik, kes ei ole veel esitanud taotlust TöMS-i § 19 lõike 3 alusel töötutoetuse saamiseks, ei ole täitnud eeldusi, mis on vajalikud, et eeldada selle sätte tema suhtes kohaldamist ka pärast selle kehtetuks tunnistamist.

²⁵ Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi otsus asjas 3-4-1-24-11 punkt 48.

²⁶ Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi otsus asjas 3-4-1-27-13 punkt 50.

Õiguspärase ootuse põhimõtet piirab demokraatia põhimõte. Otseselt või kaudselt rahva mandaadile tuginevad poliitilised organid on põhimõtteliselt õigustatud oma varasemaid valikuid ajakohastama, kui sellega ei kahjustata ülemäära kehtivat regulatsiooni usaldanud isikuid. Seejuures saab õiguspärane ootus tekkida nii tähtajalise kui ka tähtajatu regulatsiooni puhul. Tähtajalist ja tähtajatut regulatsiooni tuleb õiguspärase ootuse riive mõõdukuse hindamisel siiski käsitada erinevalt. Tähtajaliselt antud õiguste ja piiratud kohustuste puhul on isikute õiguspärane ootus enam kaitstud kui tähtajatu regulatsiooni puhul. Tähtajalise regulatsiooni muutmiseks isikule ebasoodsas suunas peavad olema kaalukamad eesmärgid kui tähtajatu regulatsiooni muutmiseks.²⁷

Töötutoetus määratakse inimesele küll kindlaks perioodiks, aga juhul, kui inimene siirdub enne vastava tähtaja möödumist tööle, lõpetatakse isikule töötutoetuse maksmine. Kui tulevikus soovib inimene taas töötutoetust saada, tuleb esitada töötukassale uus taotlus ning viiakse läbi ka uus haldusmenetlus, mille tulemuseks vastavalt eluliste asjaoludele võib olla nii positiivne kui ka keelduv otsus. Seega olenemata asjaolust, et töötutoetuse esialgsel määramisel määratakse toetus kindlaks perioodiks, ei anna seesama otsus inimesele pärast toetuse maksmise lõpetamist nõudeõigust ka edaspidi toetust saada.

Õiguspärase ootuse tekkimist tuleb hinnata juhul, kui isikule on õigustloova aktiga antud õigus, mille hilisem regulatsioon ära võtab. Põhiseaduslikku kaitset väärib isiku ootus talle soodsa regulatsiooni püsijäämises siis, kui tal oli mõistlik alus seda usaldada, ta oli asunud oma õigusi realiseerima ning tema ootus kaalub üles regulatsiooni muutmise eesmärgid.²⁸

Isiku puhul, kes ei ole veel esitanud taotlust töötutoetuse saamiseks, ei saa jaatada õiguse realiseerimise alustamist, mistõttu ei ole sellisel juhul ka mõistlik eeldada, et vastav õigus jääb sellise isiku suhtes kehtima ka pärast asjakohaste õigusnormide kehtetuks tunnistamist.

Ehkki õiguspärase ootuse põhimõte ei nõua kehtiva regulatsiooni kivistamist, tuleb silmas pidada, et õigus ei tohi olla õiguse subjektide suhtes sõnamurdlik. Igaüks peab saama temale seadusega antud õigusi ja vabadusi kasutada vähemalt seaduses sätestatud tähtaja jooksul.²⁹

Isegi kui asuda seisukohale, et isikutel, kellele on varem töötutoetus määratud ning töötutoetuse maksmine on lõpetatud enne TõMS-i § 22 lõigetes 1–3 nimetatud ajavahemiku möödumist, võib tekkida õigustatud ootus ka pärast kavandatud muudatuse jõustumist varem kehtinud TõMS-i § 19 lõike 3 alusel töötutoetuse saamiseks, nähakse eelnõuga ette piisav *vacatio legis*, arvestades regulatsiooni enda kehtivuse aega.

Nimelt nähakse eelnõuga ette kuuekuuline üleminekuage, et puudutatud isikud saaksid olukorraga kohaneda ja oma tegevusi selle järgi korraldada. Sellist aega võib pidada piisavaks. Ka maksuseaduste muudatuste puhul on peetud kuut kuud seaduse vastuvõtmise ja jõustumise vahel piisavaks ajaks, et muudatustest puudutatud isikutel oleks tagatud võimalus muutunud olukorraga kohaneda (maksukorralduse seaduse § 4¹). Selline korraldus tagab, et muudatused on ettenähtavad ja inimestel on aega muudatustega kohaneda.

Eeltoodust tulenevalt järgib eelnõu õiguspärase ootuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning on kooskõlas põhiseadusega.

Eelnõu § 7 punktiga 12 ja 13 jäetakse § 28 ja § 29 lõikest 1 välja viide töötutoetusele.

²⁷ Samas punkt 69.

²⁸ Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi otsus asjas 3-4-1-5-17 punkt 66.

²⁹ Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi otsus asjas 3-4-1-24-11 punkt 49.

Eelnõu § 7 punktiga 14 tunnistatakse kehtetuks § 29 lõige 3, mis reguleerib õigusliku aluseta makstud töötutoetuse kinnipidamist järgmiste kalendrikuude eest makstavast töötutoetusest.

Eelnõu § 7 punktiga 15 täiendatakse § 33 lõigetega 5–8.

Lõike 5 kohaselt, kui isik on enne 2025. aasta 1. juulit esitanud töötukassale töötuskindlustuse seaduse alusel avalduse töötuskindlustushüvitise taotlemiseks ja hüvitise määramata jätmise otsus tehakse pärast 2025. aasta 31. maid, on tal õigus esitada töötutoetuse saamise avaldus ka pärast 2025. aasta 30. juunit. Nimetatud juhul kohaldatakse töötutoetuse avaldusele tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimusi.

Kui inimene esitas enne 2025. aasta 1. juulit töötukassale avalduse töötuskindlustushüvitise taotlemiseks, kuid mingitel asjaoludel jäi esitamata töötutoetuse taotlemise avaldus ning töötuskindlustushüvitise määramata jätmise otsus tehakse pärast 2025. aasta 31. maid, siis on inimesel võimalik esitada tagantjärele töötutoetuse taotlemise avaldus, mis loetakse esitatuks töötuskindlustushüvitise avalduse esitamise kuupäeval.

Kehtiva TKindLS-i § 11 lõige 4 võimaldab töötuskindlustushüvitise otsuse kindlustatule kätte toimetada ka töötukassa kohalikus osakonnas. Töötu on kohustatud üks kord 30 päeva jooksul osalema nõustamisel. Kui töötu on valinud otsuse kättetoimetamise viisiks töötukassa kohaliku osakonna, saab ta hüvitise mittemääramise otsusest teada alles siis, kui ta tuleb töötukassa kohalikku osakonda nõustamisele. Arvestades, et nõustamine toimub kord 30 päeva jooksul, tuleb tagada, et ka nendel, kelle hüvitise määramata jätmise otsus tehakse 2025. aastal ajavahemikul 1. juuni kuni 30. juuni, on õigus esitada töötutoetuse saamise avaldus pärast 2025. aasta 30. juunit.

Lõige 6 sätestab, et kui isik on enne eelnõukohase seaduse jõustumist esitanud töötukassale töötutoetuse saamise avalduse ja töötutoetuse maksmise kohta ei ole tehtud otsust, tehakse asjakohane otsus tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni 6. peatükis sätestatud tingimustel ja korras.

Lõike 7 kohaselt isikule, kellele makstakse töötutoetust või kellele töötutoetuse maksmine on peatatud seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel ning kelle töötutoetuse saamise periood lõppeb pärast 2025. aasta 30. juunit, kohaldatakse tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimusi toetuse maksmise lõppemiseni.

Kui töötule makstakse töötutoetust kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel, makstakse määratud toetus lõpuni ning toetusele kohaldatakse kuni maksmise lõppemiseni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimusi.

Näiteks määratakse töötule töötutoetus 2025. aasta 1. maist 2025. augustis tekib töötul 31-kordne töötutoetuse päevamäär suurune ühekordne sissetulek. Töötutoetuse maksmine peatatakse sellisel juhul 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 24 lõike 1 punkti 4 alusel. Kui nüüd töötuna arvel olek 2025. aasta oktoobris lõpetatakse, siis töötutoetuse maksmine lõpetatakse enne tähtaega 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 25 lõike 1 punkti 4 alusel.

Kui näites toodud isik tuleks 2025. aasta detsembris uuesti töötuna arvele, siis uut töötutoetust § 19 lõike 3 alusel enam määrata ei saa, kuna 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni saab kohaldada üksnes toetuse maksmise lõppemiseni ning uusi töötutoetuse määramise otsuseid 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel teha ei saa.

Lõike 8 kohaselt kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud seaduse redaktsiooni alusel määratud töötutoetuse maksmist rahastatakse riigieelarvest Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi eelarve kaudu sihtotstarbelise eraldisena töötukassa eelarvesse eraldatud vahenditest.

Eelnõu § 7 punktiga 15 täiendatakse § 34 lõiget 3, täpsustades, et lõikes kirjeldatud juhul kohaldatakse alusetult makstu tagasinõudmisel TöMS-i § 29 lõike 3 kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni. Täpsustus on vajalik, kuna 1. juulist 2025 tunnistatakse TöMS-i § 29 lõige 3 kehtetuks. Paragrahvi § 34 lõike 3 kohaselt, kui töötukassa on alustanud alusetult makstu tagasinõudmist 2023. aasta 31. detsembrini kehtinud tööturuteenuste ja -toetuste seaduse alusel, kohaldatakse alusetult makstu tagasinõudmisel 2023. aasta 31. detsembrini kehtinud tööturuteenuste ja -toetuste seaduses sätestatud ning töötutoetuse tagasinõudmisel ka eelnõukohase seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni § 29 lõikes 3 sätestatud.

Eelnõu § 7 punktiga 16 täiendatakse § 34 lõigetega 4 ja 5.

Kui isikule on makstud töötutoetust tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel ning tagasinõudmise menetlus alustatakse pärast 2025. aasta 30. juunit, menetletakse alusetult makstu tagasinõudmist lõike 4 kohaselt tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud tingimustel.

Kui töötukassa on alustanud alusetult makstu tagasinõudmist tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel, kohaldatakse alusetult makstu tagasinõudmisel tööturumeetmete seaduse 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsioonis sätestatud.

Eelnõu §-ga 8 muudetakse TVTS-i.

Eelnõu § 8 punktiga 1 muudetakse § 12 lõike 1 punkti 14 ja see sõnastatakse järgmiselt: „viibib ajateenistuses, korralises asendusteenistuses või erakorralises reservasendusteenistuses“ (vt eelnõu § 7 punkti 6 selgitust).

Eelnõu § 8 punktiga 2 täiendatakse § 13 lõike 5 teist lauset, et sissetulekuks loetakse ka välisriigist samal eesmärgil makstavad hüvitised. Välisriigi hüvitiste arvesse võtmine tuleb kehtestada seaduse EL-i õigusega kooskõlla viimiseks. Töövõimetoetust koordineeritakse määruse (EÜ) nr 883/2004 alusel invaliidsushüvitise skeemi all. Määruse artiklid 53–55 reguleerivad hüvitise vähendamise, peatamise ja tühistamisega seotud reegleid ning artikli 53 lõike 3 punkti a kohaselt võib pädev astus arvesse võtta teises liikmesriigis saadud hüvitisi või tulu üksnes siis, kui asutuse kohaldatavates õigusaktides on see sätestatud. Seega peab selline võimalus olema riigisisises õiguses selgelt sätestatud. TVTS-i § 13 kehtiv lõige 5 nimetab küll välisriigist saadavat töötasu, kuid paljude välisriigist saadavate hüvitiste (töötuskindlustushüvitis, vanemahüvitis, ajutise töövõimetuse hüvitis, tööandja makstav haigushüvitis) arvesse võtmine sätte sõnastuses sõnaselgelt ei kajastu. Seega on vaja sätet määruse nõuete põhjal täiendada.

Eelnõu § 8 punktiga 3 tunnistatakse kehtetuks § 13 lõige 6. Kehtiv lõige 6 sätestab, et kui osalise või puuduva töövõimega isikule määratakse töövõimetoetus perioodi eest, mille eest talle maksti töötutoetust, vähendatakse sama perioodi eest makstavat töövõimetoetust töötutoetuse summa võrra. Seaduse jõustumisel kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel makstud töötutoetused makstakse lõpuni, kuid uusi enam ei määrata. Seadust täiendatakse üleminekusättega (vt eelnõu § 8 punkti 8).

Eelnõu § 8 punktiga 4 täpsustatakse § 17 lõike 2 punktis 3, et töövõimetoetust makstakse isiku soovi kohaselt posti teel kojukandena saaja kulul Eesti piires.

Eelnõu § 8 punktiga 5 täpsustatakse § 17 lõikes 3, et põhjendatud taotluse esitamise korral maksab töötukassa töövõimetoetust oma kulul kojukandega Eesti piires sügava puudega isikule, kellel on liikumistakistus või kes elab hajaasustusalal ja kellele pangateenus on raskesti kättesaadav.

Eelnõu § 8 punktiga 6 muudetakse § 20 lõiget 2, mis reguleerib inimesele alusetult makstud töövõimetoetuse tagasimaksmist ja töötukassa õigust see tulevikus makstavast töövõimetoetusest kinni pidada.

Kehtiva lõike 2 järgi on töötukassal võimalik alusetult makstud toetus korraga või osade kaupa kinni pidada järgmiste kalendrikuude eest makstavast toetusest. Paragrahvi 17 lõike 1 järgi makstakse töövõimetoetus välja eelmise kalendrikuu eest jooksva kalendrikuu kümnendaks kuupäevaks. Näiteks jaanuarikuu toetus makstakse välja veebruaris, veebruarikuu toetus märtsis jne. Kuna kehtiva lõike 2 kohaselt saab enammakstud summasid kinni pidada järgmiste kalendrikuude eest makstavast toetusest, võib kujuneda olukord, kus summade kinnipidamine viibib. Näiteks, kui töötukassal tekib enammakstud summa kinnipidamise õigus jaanuarikuus, siis § 20 lõike 2 järgi saab vastava summa kinni pidada alles järgmise kuu ehk veebruarikuu eest makstavast toetusest. Toetus veebruarikuu eest makstakse § 17 lõike 1 järgi välja märtsis, seega esimese kinnipidamise saab teha märtsikuus makstavast toetusest.

Eespool kirjeldatud olukorra vältimiseks muudetakse sätte sõnastust, lubades edaspidi teha kinnipidamisi järgmistest töövõimetoetuse väljamaksetest, sõltumata sellest, millise kuu eest need maksed tehakse.

Eelnõu § 8 punktiga 7 asendatakse § 21¹ punktis 2 viide töövõime hindamise ja töövõimetoetuse andmekogu asutamise ja pidamise põhimäärusele viitega töötukassa andmekogu põhimäärusele. Alates 01.01.2024 kehtib töötukassa andmekogu põhimäärus, senine töövõime hindamise ja töövõimetoetuse andmekogu asutamise ja pidamise põhimäärus kehtis kuni 31.12.2023. Punkti sõnastus viiakse kooskõlla kehtiva andmekogu põhimäärusega.

Eelnõu § 8 punktiga 8 täiendatakse § 27 lõikega 10. Kui osalise või puuduva töövõimega isikule määratakse töövõimetoetus perioodi eest, mille eest talle maksti töötutoetust tööturumeetmete seaduse kuni 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel, vähendatakse sama perioodi eest makstavat töövõimetoetust töötutoetuse summa võrra. Säte on vajalik üleminekuperioodil, kuni makstakse tööturumeetmete seaduse 2025. aasta 30. juunini kehtinud redaktsiooni alusel määratud töötutoetusi.

4. Eelnõu terminoloogia

Eelnõuga võetakse kasutusele uued õiguslikud terminid – sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis, baasmääras töötuskindlustushüvitis ja töötuskindlustusstaaži referentsperiood. Kui õigusnormis on mainitud konkreetset töötuskindlustushüvitise liiki, tuleb seadust tõlgendada selliselt, et õigusnormis sätestatu kohaldub üksnes konkreetsele töötuskindlustushüvitise liigile ja isikule, kes on õigustatud vastavat liiki töötuskindlustushüvitist saama. Kui seadus sätestab üksnes sõna „töötuskindlustushüvitis“, kohaldub vastav õigusnorm mõlemale töötuskindlustushüvitise liigile ja isikutele, kes on neid õigustatud saama.

Sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis vastab kehtiva TKindlS-i töötuskindlustushüvitisele. Baasmääras töötuskindlustushüvitis on uus hüvitise liik – ühtse määra ja kestusega miinimumhüvitis. Täpsemaid tingimusi on võimalik lugeda seletuskirja vastavas osas. Töötuskindlustusstaaži referentsperiood on töötuna arvelevõtmisele eelnenud 36 kuuline periood, milles otsitakse töötuskindlustushüvitise saamiseks vajalikku kindlustusstaaži.

5. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas EL-i õigusega. Töötuskindlustushüvitis kuulub EL-i sotsiaalkindlustuse koordineerimissüsteemi alla (EMÜ määrus 883/2004), millega tagatakse sotsiaalkindlustusõiguste säilimine EL-i piires liikuvatele töötajatele, füüsilisest isikust ettevõtjatele ja nende pereliikmetele.

6. Seaduse mõjud

Muudatuste rakendamisele kaasneb mõju järgmistes valdkondades: (1) sotsiaalne, sh demograafiline mõju, (2) mõju majandusele, (3) mõju riigivalitsemisele ja (4) mõju regionaalarengule. Mõju elanike ja leibkondade majanduslikule olukorrale on hinnatud sotsiaalsete mõjude all. Eelnõu mõjude olulisuse tuvastamiseks hinnati nimetatud valdkondi nelja kriteeriumi alusel: mõju ulatus, mõju avaldumise sagedus, mõjutatud sihtrühma suurus ja ebasoovitavate mõjude kaasnemise risk. Muudatused ei mõjuta infotehnoloogiat ega infoühiskonda; haridust, kultuuri, sporti; riigikaitset ja välissuhteid ega siseturvalisust ja keskkonda, mistõttu ei ole mõju olulisust nendes valdkondades hinnatud.

Seadusega lõpetatakse töötutoetuse maksmine ning töö kaotuse korral makstakse registreeritud töötule ühte tööturu olukorrast ja töötuskindlustusstaazist sõltuvat töötuskindlustushüvitist, kas tänast sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist või baasmääras töötuskindlustushüvitist.

6.1. Sotsiaalne, sealhulgas demograafiline mõju

6.1.1. **Mõjutatud sihtrühm: 16-aastane kuni pensioniealine töøjõud**

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Kehtiva korra alusel on töötutoetust õigus saada registreeritud töötul, kes on töötuna arvelevõtmisele eelnenud 12 kuu jooksul olnud vähemalt 180 päeva hõivatud tööga või tööga võrdsustatud tegevusega, või töötul, kelle varasemat tööga või tööga hõivatust ei nõuta (vt tabel 1) ning kelle ühe kuu sissetulek on väiksem 31-kordsest töötutoetuse päevamäärast. Muudatustega lihtsustatakse töötushüvitiste süsteemi ehk praeguse töötutoetuse ja töötuskindlustushüvitise kombineeritud skeemi asemel hakkab kehtima üks töötuskindlustushüvitise süsteem. Muudatustega lõpetatakse töötutoetuse maksmine ning töö kaotuse korral makstakse registreeritud töötule ühte tööturu olukorrast ja töötuskindlustusstaazist sõltuvat töötuskindlustushüvitist, kas tänast sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist või baasmääras töötuskindlustushüvitist. Muudatused mõjutavad potentsiaalselt kogu Eesti 16-aastast kuni pensioniealist töøjõudu (2023. aastal 693 000 inimest), kes võivad tööelu jooksul töötuskindlustushüvitise tingimustega kokku puutuda, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus suur. Baasmääras hüvitise kehtestamise ja töötutoetuse maksmise lõpetamise sotsiaalne mõju avaldub töötuse perioodil majandusliku toimetuleku ning tööle liikumise kiiruse kaudu, mis koosmõjus mõjutavad inimese sotsiaalset ja majanduslikku heaolu. Mõju sagedus tervikuna on ebaregulaarne, mõjutades sihtrühmi vaid töötuse perioodil, kuid regulaarne töötuse perioodil ehk registreeritud töötute jaoks.

Tabel 1. Kehtiva korra järgi töötutoetusele õiguse tekkimise alused

Töötamine (kaetud töötuskindlustusega)	Tööga võrdsustatud tegevused (ei ole kaetud töötuskindlustusega)	Registreeritud töötud, kellelt varasemat tööga või tööga võrdsustatud tegevusega <u>hõivatust ei nõuta</u>
Töötamine töölepingu alusel või avalikus teenistuses . Riiklik lepitaja, valla- või linnavalitsuse liige, vallavanem või linnapea, osavalla- või linnaosavanem.	Ametis olemine Riigikogu liikmena, Euroopa Parlamendi liikmena, Vabariigi Presidendina, Vabariigi Valitsuse liikmena, kohtunikuna, õiguskantslerina, riigikontrolörina, kohaliku omavalitsuse üksuse volikogu palgalise esimehena või palgalise aseesimehena, avalik-õigusliku ametit pidav sõltumatu isik.	Kasvatanud ühe vanemana või eestkostjana kuni 18-aastast keskmise, raske või sügava puudega last, alla 8-aastast last või 8-aastast last kuni esimese klassi lõpetamiseni
Töötamine Eestis töövõtu-, käsundus- või muu teenuse osutamiseks sõlmitud võlaõigusliku lepingu alusel	Teenuse osutamine või kauba müümine ettevõtlustulu lihtsustatud maksustamise seaduse tähenduses	Olnud haiglaravil
	Tegutsemine füüsilisest isikust ettevõtjana Eestis või osalemine abikaasana füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte tegevuses	Hooldanud kohaliku omavalitsuse üksusega sõlmitud kirjaliku lepingu alusel haiget, püsivalt töövõimetut, osalise või puuduva töövõimega isikut või vanurit, kes ei kuulu perekonnaliikmete hulka; hooldanud puudega isikut ja valla- või linnavalitsus on maksnud talle hooldamise eest toetust
	Õppimine õppeasutuse statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes	Olnud tööta püsivalt töövõimeetuks tunnistamise või tuvastatud puuduva töövõime tõttu
	Aja-, asendus- või reservteenistuses viibimine	Olnud vahi all või kandnud karistust vanglas või arestimajas
Pikaajalisse välislahetusse saadetud ametnikuga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane ja Eesti Vabariigi välisesinduses töötava teenistujaga kaasasolev mittetöötav abikaasa või registreeritud elukaaslane, kui nad on maksnud töötuskindlustusmaksleid.		

Baasmääras töötuskindlustushüvitist on õigus saada registreeritud töötul, kellel on töötuskindlustusstaaži vähemalt kuus kuud töötuna arvelevõtmisele eelneva 36 kuu jooksul. Võrreldes töötutoetuse tingimustega on baasmääras hüvitise **referentsperiood pikem**. Baasmääras hüvitise määramisel ei võeta arvesse registreeritud töötus sissetuleku suurust ehk võrreldes praegu kehtiva töötutoetuse süsteemiga **kaotatakse sissetuleku kriteerium**. Erinevalt sissetulekupõhisest töötuskindlustushüvitisest **ei sõltu** baasmääras hüvitise saamine **hõive lõppemise põhjusest** ehk kaetud on ka omal soovil töölt lahkumine. Töötushüvitiste tingimuste ühtlustamine (sama staažiarvestus, sissetuleku suurust ei kontrollita, töötuskindlustushüvitise ja töövõimetoetuse samaaegne maksmine) avaldab positiivset mõju

töötuskindlustushüvitise süsteemi paremaks mõistmiseks ning vähendab võimalikku sotsiaalset ebavõrdsust inimeste vahel, ka õigusaktide tõlgendamisel, ning suurendab teadlikkust sellest, millistel tingimustel on neil töötuskindlustushüvitisele ligipääs.

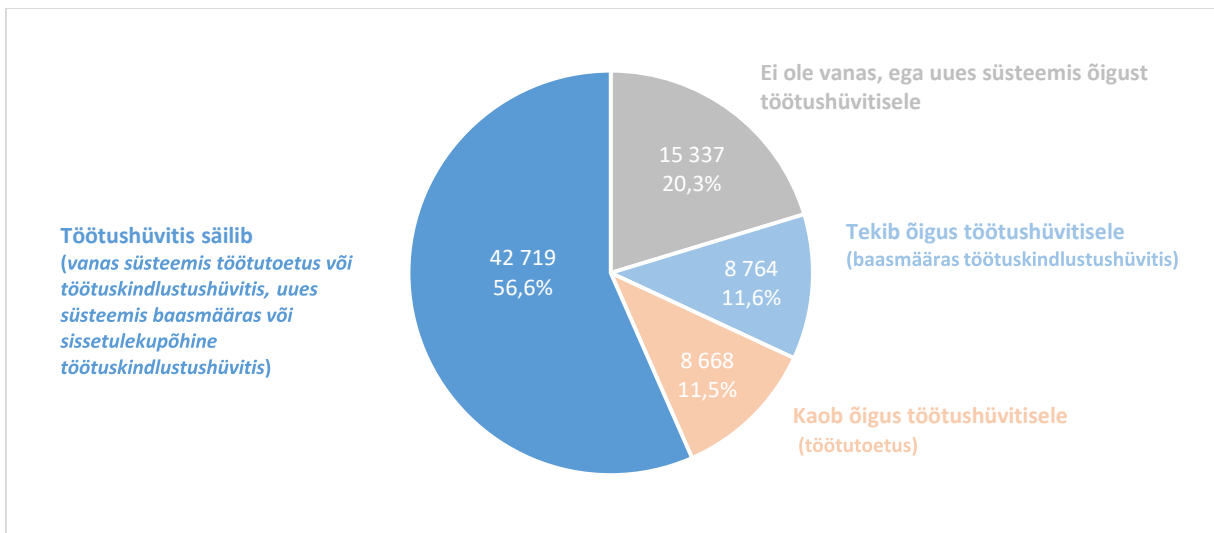
Järgnevalt välja toodud mõjude analüüsimisel ning mõjutatud sihtrühmade arvu prognoosimisel ei ole arvestatud inimeste võimalike käitumise muutustega, küll aga on osamuudatuste kaupa avatud ebasoovitavate mõjude suunda ja ulatust ning maandamise võimalusi alapeatükkides ebasoovitavad mõjud. Mõjutatud sihtrühmade arvu prognoosimisel on aluseks võetud 2021. aastal arvele võetud uued registreeritud töötud, keda oli kokku 75 488. Praegu kehtiva olukorra jätkudes oleks neist 68,1%-l õigus töötuks jäädes töötushüvitisele (töötutoetusele või töötuskindlustushüvitisele)³⁰. Muudatuste tulemusena oleks uues süsteemis neist 68,2%-l õigus töötushüvitisele (baasmääras või sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele) (vt joonis 2). Seega kasvab muudatuste tulemusena töötushüvitiste kogukatvus 0,1 protsendipunkti, aga töötushüvitiste saajate ringis toimub mõningane muudatus. 2021. aastal arvele tulnud uutest töötutest 56,6% (42 719 inimest) kvalifitseerusid töötushüvitisele nii praeguste tingimuste alusel (töötutoetusele või töötuskindlustushüvitisele) kui ka pärast muudatuste jõustumist ehk uue süsteemi kohaselt (baasmääras või sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele). 20,3%-l (15 337 inimest) ei ole praeguse korra alusel õigust töötushüvitisele (töötutoetus või töötuskindlustushüvitis) ning neil ei teki õigust töötushüvitisele (baasmääras või sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis) ka uues süsteemis.

Töötushüvitise saamise õigus (baasmääras töötuskindlustushüvitis) tekiks uues süsteemis hinnanguliselt 11,6%-l (8 764 inimest), kes praeguse olukorra jätkudes ei oleks õigustatud ei töötuskindlustushüvitisele ega töötutoetusele. Muudatused mõjutavad viimati nimetatud sihtrühma positiivselt, kuivõrd seeläbi kasvab nende sissetulek ning majanduslik ja sotsiaalne heaolu, mis pikas perspektiivis toetab sihtrühma stabiilse ja pikaajalise töö leidmisel.

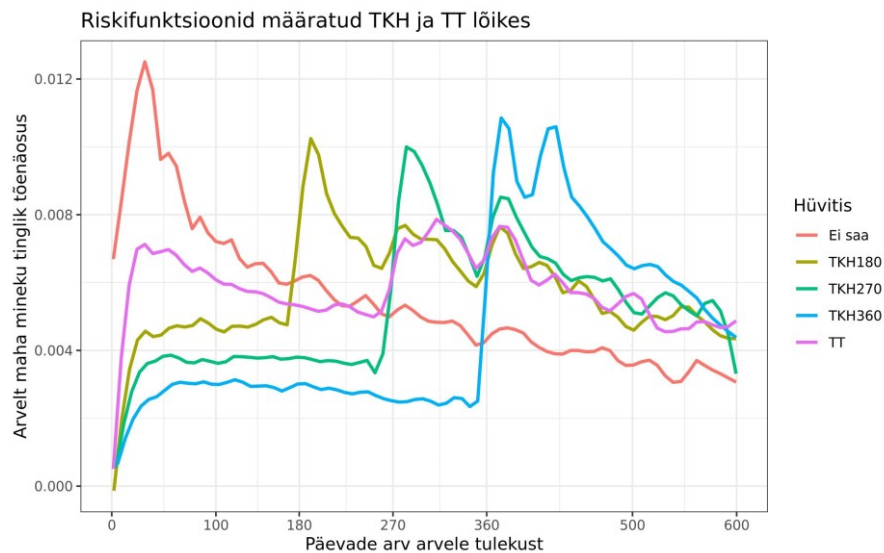
Töötushüvitiseta jääks uues süsteemis hinnanguliselt 11,5% uutest registreeritud töötutest (8 668 inimest), kellel tänase korra jätkudes oleks õigus töötutoetusele, kuid uues süsteemis õigust baasmääras töötuskindlustushüvitisele ei tekiks. Uues süsteemis töötushüvitisest ilmajäävatele inimestele on muudatustel negatiivne mõju, kuivõrd töötuse perioodil väheneb nende sissetulek ja seega majanduslik ja sotsiaalne heaolu.

Teisalt näitavad töötukassa andmed, et töötushüvitistel on tööotsinguid pikendav mõju (vt joonis 3), seega võib töötushüvitisest ilmajäämine ühelt poolt kiirendada tööpakkumiste vastuvõtmist, samas suurendada survet vastu võtta tööpakkumine, mis ei vasta palgaootustele ja oskustele. Töötukassa arvutused näitavad, et kui pikendada töötuskindlustushüvitise saamist 180 päeva võrra, siis registreeritud töötuse mediaankestus pikeneb pooleteist kuu võrra. Samas toob 180 päeva võrra pikem töötuskindlustushüvitis hõivesse liikumisele järgneva 12 kuu jooksul kaasa ligikaudu 100 eurot suurema kuise töötasu ning suurendab töötasuga kuude arvu 0,86 võrra.

³⁰ Analüüsis on kasutatud 2021. aastal arvele tulnud töötute andmeid, et välistada 2022. aasta Ukraina sõjapõgenike mõju töötushüvitiste saajate profiilile. **Sissetulekupõhisele ja baasmääras töötuskindlustushüvitisele** kvalifitseerumine on arvatud kindlustusstaaži andmete põhjal, arvestades ka varasema töötuskindlustushüvitise saamise tõttu staaži nullimist. Sissetulekupõhisele hüvitisele kvalifitseerumisel on lisaks vaadatud ka viimase töösuhte lõpu põhjust. Kui kindlustusstaaž viimase kolme aasta jooksul oli vähemalt 12 kuud ning viimase töösuhte lõpu põhjus ei olnud vabatahtlik lõpetamine või rikkumine, siis on isik õigustatud saama sissetuleku põhist hüvitist. Kui viimase kolme aasta jooksul on kindlustusstaaž vähemalt kuus kuud ja isik ei kvalifitseeru sissetulekupõhisele hüvitisele, on inimesel õigus saada baasmääras hüvitist. **Töötutoetusele** kvalifitseerumiseks peab isik olema viimase 12 kuu jooksul 180 päeva hõivatud töö või sellega võrdsustatud tegevusega. Töötamise staaž on arvatud töösuhte kestuse andmete järgi.

Joonis 2. Muudatusest mõjutatud sihtrühma jaotus töötukassa kaudu töötushüvitise saamise järgi, aluseks 2021. aastal arvele võetud uued registreeritud töötud. Allikas: töötukassa, 2024.

Joonis 3. Arveloleku lõppemise tõenäosuste muutus üle arveloleku perioodi sõltuvalt töötushüvitiste saamisest. Aluseks töötukassa töötuskindlustushüvitise mõjude hindamise mudel Tiina. Allikas: töötukassa, 2024.

Ebasoovitavate mõjude risk

Muudatuste tulemusena kaob uues süsteemis ca 11,5%-l uutest töötutest (8 668 inimest) õigus töötushüvitisele, mis vähendab sihtrühma toimetulekut ning majanduslikku ja sotsiaalset heaolu töötuse perioodil. Muudatuste tulemusena võib kasvada toimetulekutoetust vajavate leibkondade arv. Täpsemalt on muudatuste mõjusid töötushüvitisele mittekvalifitseerujatele analüüsitud peatükis 6.1.4.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Potentsiaalselt on mõjutatud kogu Eesti tööeline elanikkond, mistõttu on mõjutatud sihtrühm suur. Muudatuste tulemusena kasvab töötushüvitiste kogukatvus 0,1 protsendipunkti, mistõttu tervikuna on mõju ulatus väike. Samas on mõju ulatus mõjutatud alasihtrühmade lõikes erinev. Muudatused mõjutavad positiivselt neid registreeritud töötuid, kellel praegu kehtiva süsteemi järgi õigust töötushüvitisele ei oleks, kuid kellel see tekib uues süsteemis. Muudatus mõjutab negatiivselt neid inimesi, kes küll praeguse korra järgi kvalifitseeruksid töötushüvitisele, kuid kel uues süsteemis õigust baasmääras hüvitisele ei teki. Mõju sagedus tervikuna on ebaregulaarne, mõjutades sihtrühmi vaid töötuse perioodil, kuid regulaarne registreeritud töötutele.

6.1.2. Mõjutatud sihtrühm: baasmääras töötuskindlustushüvitisele kvalifitseeruvad registreeritud töötud

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Muudatused mõjutavad baasmääras töötuskindlustushüvitisele kvalifitseerujaid, kes on praegused töötutoetuse saajad, kes kvalifitseeruvad edaspidi baasmääras hüvitisele (15 474), ning uued baasmääras hüvitise saajad, kes seni töötushüvitisi ei saanud (8764). Seega kvalifitseerub 2021. aasta andmete alusel uues süsteemis baasmääras töötuskindlustushüvitisele 24 238 inimest, mis moodustab 32,1% uutest registreeritud töötutest, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. Muudatuse tulemusel töötushüvitise saajate hulka lisanduvate inimeste (8 764) vanuseline jaotus on järgmine: 17% on vanuses 16–24 (neist ca 62% tegeles varem lisaks töötamisele ka õppimisega), 64% on vanuses 25–54 ning 19% on vanuses 55+.

Võrreldes töötutoetuse tingimustega on baasmääras töötuskindlustushüvitise **referentsperiood pikem**. Kui töötutoetuse puhul peab registreeritud töötulema töötanud vähemalt 180 päeva (ca kuus kuud) arvelevõtmisele eelneva 12 kuu jooksul, siis baasmääras hüvitise saamiseks peab registreeritud töötul olema töötuskindlustusstaaži vähemalt kuus kuud töötuna arvelevõtmisele eelneva 36 kuu jooksul. Muudatus mõjutab positiivselt neid registreeritud töötuid, kes on töötuskindlustusstaaži kogunud pikema perioodi vältel kui viimased 12 kuud. Muudatus mõjutab positiivselt neid, kes senise süsteemi järgi ei ole töötanud vähemalt 180 päeva registreeritud töötusele eelneva 12 kuu jooksul ja kes jääksid seetõttu töötutoetusest ilma, kuid kelle puhul kuue kuu töötuskindlustusstaaži nõue tuleks täis töötusele eelneva 36 kuu jooksul ning kes kvalifitseeruvad uue süsteemi järgi baasmääras töötuskindlustushüvitisele.

2021. aasta andmete järgi tekiks **pikema referentsperioodi** tõttu ca 5 700-l inimesel õigus baasmääras töötuskindlustushüvitisele, kes praeguse süsteemi järgi töötutoetusele ei kvalifitseeruks. Neist umbes pooltel on töötuskindlustusstaaži 6–11 kuud ja umbes pooltel 12 ja enam kuud (töötukassa, 2024). Baasmääras hüvitisega kaetus tagab töötule, kes on lühema referentsperioodi tõttu jäänud töötutoetusest ilma, edaspidi töötuse perioodil asendussissetuleku ning parandab nende toimetulekut ja heaolu, mistõttu on mõju ulatus sihtrühma jaoks keskmine.

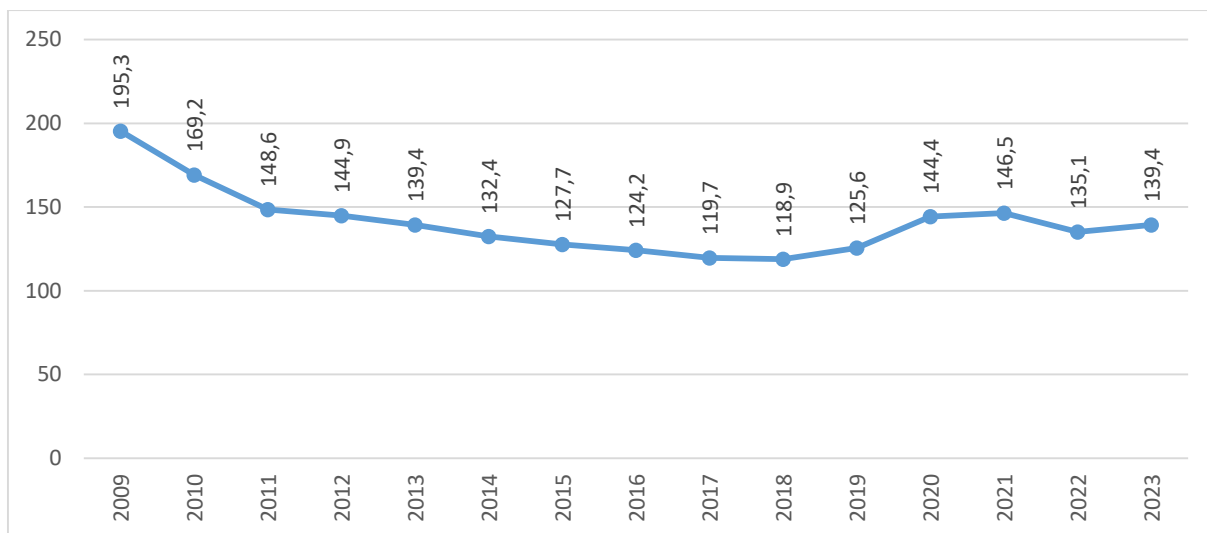
Baasmääras töötuskindlustushüvitise aluseks olev 36 kuu jooksul kogunenud **kindlustusstaaž loetakse nulliks** päevast, mil kindlustatule määratakse baasmääras töötuskindlustushüvitis. Kui referentsperioodi on pikendatud emapuhkuse, isapuhkuse, lapsendajapuhkuse või vanemapuhkuse tõttu, loetakse nulliks kogu pikendatud referentsperioodil kogunenud kindlustusstaaž. Võrreldes töötutoetuse tingimustega, mille puhul peab töötulema arvelevõtmisele eelnevalt töötanud 12 kuu jooksul vähemalt 180 päeva (ei vaadata töötuskindlustusstaaži), väheneb uues süsteemis korduvalt arvelolevate registreeritud töötute töötushüvitise saamine töötuse perioodil töötuskindlustusstaaži nullimise tõttu (st sama töötamise perioodi eest ei saa töötushüvitist kahel korral).

Samas juhul, kui kindlustatud isiku viimane baasmääras hüvitise maksmine lõpetati enne määratud hüvitise perioodi lõppemist ning kindlustatu on 12 kuu jooksul uuesti arvele võetud ning enne töötuna arvele võtmist töötanud, **pikendatakse** tema 36-kuulist **referentsperioodi 18 kuu võrra**, mis sõltuvalt viimase töösuhte lõppemise põhjusest ja olemasolevast töötuskindlustusstaažist annab võimaluse kvalifitseeruda uuesti, kas baasmääras või sissetulekupõhisele töötuskindlustushüvitisele. Võrreldes praeguse töötutoetuse süsteemiga vähendab töötuskindlustusstaaži referentsperioodi nullimine ja seetõttu töötushüvitisest ilma jäämine lühiajalise staažiga korduvalt arvele tulevate töötute (ei ole enne uuesti töötuna arveletulekut vahepeal töötanud, st uuesti vähemalt kuus kuud töötuskindlustusstaaži kogunud) toimetulekut ja heaolu töötuse perioodil, mistõttu on mõju ulatus sihtrühma jaoks keskmine.

Võrreldes töötutoetusega on baasmääras **töötuskindlustushüvitise suurus** ühe kalendripäeva eest **veidi kõrgem**. Töötutoetuse päevamäär 31-kordne korrutis ei või olla väiksem kui 50% eelmise kalendriaasta töötasu alammäärast ja see suurus kehtestatakse riigieelarve seadusega. Baasmääras hüvitise suurus ühe kalendripäeva eest on 50% eelmise kalendriaasta kuu töötasu alammäär alusel arvutatud kalendripäeva töötasu alammäärast. Kalendripäeva töötasu alammäär arutamisel jagatakse kuu töötasu alammäär 30-ga. 2023. aasta töötasu alamäär oli 725 eurot kuus. Töötutoetuse päevamäär 2024. aastal on 11,70 eurot ning 31-kordne päevamäär 362,70 eurot. Baasmääras töötuskindlustushüvitise päevamäär 2024. aastal oleks 12,08 eurot ning 31-kordne päevamäär 374,5 eurot. Seega oleks 2024. aasta näitel baasmääras hüvitise suurus 31 kalendripäeva eest *ca* 3% suurem võrreldes töötutoetusega. Töötushüvitise suuruse kasv mõjutab sihtrühma positiivselt, sest sel teel paraneb inimeste toimetulek töötuse perioodil. Arvestades, et 2024. aasta näitel on kasv *ca* 12 eurot kuus, võib mõju ulatust tervikuna pidada siiski väikeseks.

Praeguse korra järgi makstakse töötutoetust kuni 270 päeva ja kestus ei sõltu olukorrast tööturul. Baasmääras hüvitist makstakse kuni **180 kalendripäeva**, mida pikendatakse 60 kalendripäeva võrra, kui olukord tööturul on keeruline (registreeritud töötuid on vähemalt 20% rohkem kui viimasel kolmel aastal keskmiselt). Seega on võrreldes kehtiva töötutoetusega baasmääras töötuskindlustushüvitise saamise **periood lühem** nii majanduse headel kui ka keerulisematel aegadel (vastavalt 180 ja 240 päeva). Lühem töötushüvitise saamise periood mõjutab sihtrühma negatiivselt, kuna vähendab inimeste sissetulekut ja toimetulekut töötuse perioodil. Teisalt aga võib lühem töötushüvitise saamise periood kiirendada töötute tööle rakendumist ning sel teel püsiva sissetuleku teenimist ja toimetuleku paranemist.

Kui 2023. aastal oli tööle liikunud töötute töötuse mediaankestus 154 päeva, siis töötuskindlustushüvitise saajatest tööle rakendunud 167 päeva ning töötutoetuse saajatest tööle rakendunud 139 päeva (töötukassa, 2024). Kuigi töötushüvitise puudumine töötuse perioodil võib kiirendada töötute tööle liikumist, võib see teisalt siiski sundida töötuid vastu võtma tema tegelikest oskustest ja teadmistest madalamate nõuetega töökoha, mis on ka madalamalt tasustatud. Siiski, vaadates töötutoetuse maksmise keskmist kestust perioodil 2010–2023, on see jäänud vahemikku 119–169 päeva (vt joonis 4). Töötutoetuse maksmise keskmine kestus oli 180 päevast kõrgem vaid 2009. aasta majanduskriisi ajal, mil see oli 195 päeva. Olukorras, kus registreeritud töötuid on vähemalt 20% rohkem kui viimasel kolmel aastal keskmiselt, pikendatakse uues süsteemis baasmääras töötuskindlustushüvitise saamise perioodi 240 päevani. Seega, kuigi võrreldes praegu kehtiva töötutoetuse süsteemiga on uues süsteemis baasmääras töötuskindlustushüvitise saamise periood lühem, on see siiski pikem, kui seni on olnud töötutoetuse maksmise keskmine kestus. Kõikidest 2023. aastal lõppenud töötutoetustest (v.a töötuskindlustushüvitisel töötutoetusele üle liikujad) 45,9% kestsid üle 180 päeva. Eeltoodut arvestades on mõju ulatus sihtrühma jaoks keskmine. Lisaks, kuna muudatuste tulemusena kehtestatakse baasmääras töötuskindlustushüvitis ja sissetulekupõhine töötuskindlustushüvitis, mille saamise perioodi **pikendatakse** samadel alustel **sõltuvalt olukorrast tööturul**, siis suureneb sihtrühma jaoks töötushüvitiste süsteemi arusaadavus ja paindlikkus, mil suuremat kaitset pakutakse töötushüvitise saajale ajal, kui olukord tööturul on keerulisem. Muudatused mõjutavad sihtrühma töötuse perioodil regulaarselt.

Joonis 4. Töötutoetuse maksmise keskmine kestus päevades (allikas: töötukassa, 2024).

Ebasoovitavate mõjude risk

Ebasoovitavaid mõjusid ei tuvastatud.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Muudatused mõjutavad uues süsteemis baasmääras töötuskindlustushüvitise saajaid, kes moodustasid 2021. aasta andmete alusel 32,1% uutest registreeritud töötutest, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. Kokkuvõttes on muudatustel sihtrühma jaoks oluline mõju. Mõju sagedus on töötuse perioodil regulaarne.

6.1.3. Mõjutatud sihtrühm: töövõimetoetuse ja baasmääras töötuskindlustushüvitise samaaegsed saajad

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Muudatuse tulemusel tekib vähenenud töövõimega inimestel õigus töövõimetoetusega samal ajal baasmääras töötuskindlustushüvitisele. Praegu kehtivate töötutoetuse tingimuste kohaselt ei maksta sama ajavahemiku eest korraga töötutoetust ja töövõimetoetust (välja arvatud juhul, kui töövõimetoetust makstakse tagasiulatuvalt töötutoetuse maksmise perioodiga kattuva ajavahemiku eest). Praegu kehtiva töövõimetoetuse seaduse alusel aga arvestatakse töövõimetoetuse suuruse määramisel inimese kalendrikuu sissetuleku hulka ka töötuskindlustushüvitist ehk töövõimetoetust ja töötuskindlustushüvitist on võimalik saada ka sama ajavahemiku eest. Muudatuste tulemusel arvestatakse töövõimetoetuse määramisel inimese sissetuleku hulka ka baasmääras töötuskindlustushüvitist ehk töövõimetoetust ja baasmääras hüvitist on võimalik saada ka sama perioodi eest.

Muudatusest positiivselt mõjutatud sihtrühm on varem töötanud vähenenud töövõimega töövõimetoetuse saajad. Võttes aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud, tekiks neist, kes kehtiva korra jätkudes ei oleks õigustatud töötushüvitist saama (töötuskindlustushüvitist või töötutoetust), uues süsteemis hinnanguliselt 11,6%-l (8764 inimest) õigus baasmääras hüvitisele. Uues süsteemis töötushüvitise saajate hulka lisanduvatest inimestest ca 47% (**4105 inimest**) on töövõimetoetuse saajad, st kui neil praeguse korra järgi on tulnud valida töövõimetoetuse ja töötutoetuse vahel, tekib neil edaspidi õigus saada ühel ajal baasmääras hüvitist ja töövõimetoetust. Mõjutatud sihtrühm moodustab ca 30% kõigist 2021. aastal arvele tulnud uutest vähenenud töövõimega töötutest, seega on sihtrühma suurus keskmine.

Muudatus mõjutab positiivselt vähenenud töövõimega inimese majanduslikku toimetulekut. Selle sihtrühma puhul on realiseerunud lisaks tervise halvenemise riskile ka töötuse risk, kuid inimese riigipoolne asendussissetuleku tagamine kahe riski korral on praeguse korra järgi seatud sõltuvaks töösuhte lõppemise põhjustest. Muudatus mõjutab positiivselt vähenenud

töövõimega registreeritud töötuid, kes praeguse korra alusel on õigustatud saama nii töövõimetoetust kui ka töötutoetust, kuid peavad nende vahel valima, kuid uues süsteemis saaksid nii baasmääras hüvitist kui ka töövõimetoetust samal ajal. Muudatuse tulemusena suureneb baasmääras töötuskindlustushüvitise maksmise perioodil sihtrühma sissetulek ning paraneb nende majanduslik toimetulek ja sotsiaalne heaolu.

Töövõimetoetuse päevamäär alates 1. aprillist 2024. aastal on osalise töövõime korral 11,726 ja puuduva töövõime korral 20,572 ehk 31-kordne päevamäär on vastavalt 363,5 ja 637,7 eurot. Töötutoetuse päevamäär 2024. aastal on 11,70 eurot ning 31-kordne päevamäär 362,70 eurot. Baasmääras töötuskindlustushüvitise päevamäär 2024. aastal oleks 12,08 eurot ning 31-kordne päevamäär 374,5 eurot. Seega oleks praeguse süsteemi järgi 2024. aastal osalise töövõimega sihtrühma kuuluval inimesel kuine asendussissetulek 363,5 eurot (töövõimetoetus) või 362,7 eurot (töötutoetus), sõltuvalt sellest, kumma inimene valib, ning puuduva töövõimega inimesel 637,7 eurot ³¹ (töövõimetoetus). Muudatuste järel oleks kuine asendussissetulek (töövõimetoetus ja baasmääras hüvitis) osalise töövõimega inimesel 738 eurot ning puuduva töövõimega inimesel 1012,2 eurot ehk võrreldes praeguse süsteemiga oleks asendussissetuleku kasv ligi kahekordne, mistõttu on mõju sihtrühmale suur. Muudatus mõjutab sihtrühma töötuse perioodil, mil mõju sagedus sihtrühma jaoks on igakuine.

Ebasoovitavate mõjude risk

Töövõimetoetuse ja töötuskindlustushüvitise koosmõjus on asendussissetuleku kasvul töötust pikendav mõju, kuna suurema asendussissetuleku puhul võrdleb tööotsija pakutaval töökohal pakutavat palka oma sissetulekutasemega. Samas makstakse ka praegu sissetulekust sõltuvat töötuskindlustushüvitist ja töövõimetoetust samaaegselt. Võrreldes inimestega, kelle töövõime ei ole vähenenud, oli 2023. aastal vähenenud töövõimega inimeste tööle rakendumise määr ca 11 protsendipunkti võrra väiksem. Mistõttu on jätkuvalt olulised töötukassa tegevused sihtrühma hõivesse liikumise toetamisel.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Muudatused avaldavad positiivset mõju vähenenud töövõimega baasmääras töötuskindlustushüvitise saajatele, kes moodustasid ca 30% kõikidest 2021. aastal arvele tulnud uutest vähenenud töövõimega töötutest, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. Muudatuste tulemusena suureneb töötuse perioodil sihtrühma sissetulek ning paraneb nende majanduslik toimetulek ja sotsiaalne heaolu, mistõttu on mõju ulatus suur. Mõju sagedus on sihtrühma jaoks töötuse perioodi jooksul igakuine.

6.1.4. Mõjutatud sihtrühm: baasmääras töötuskindlustushüvitisele mittekvalifitseeruvad registreeritud töötud

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Töötushüvitiseta jäaks uues süsteemis hinnanguliselt 11,5% uutest registreeritud töötutest (8668 inimest), kellel praeguse korra jätkudes oleks õigus töötutoetusele, kuid uues süsteemis õigust baasmääras hüvitisele ei tekiks, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. Neist hinnanguliselt 42% (3601 inimest) on noored ehk vanuses 16–24, 53% vanuses 25–54 (4599 inimest) ning 5% vanuses 55+ (468 inimest).

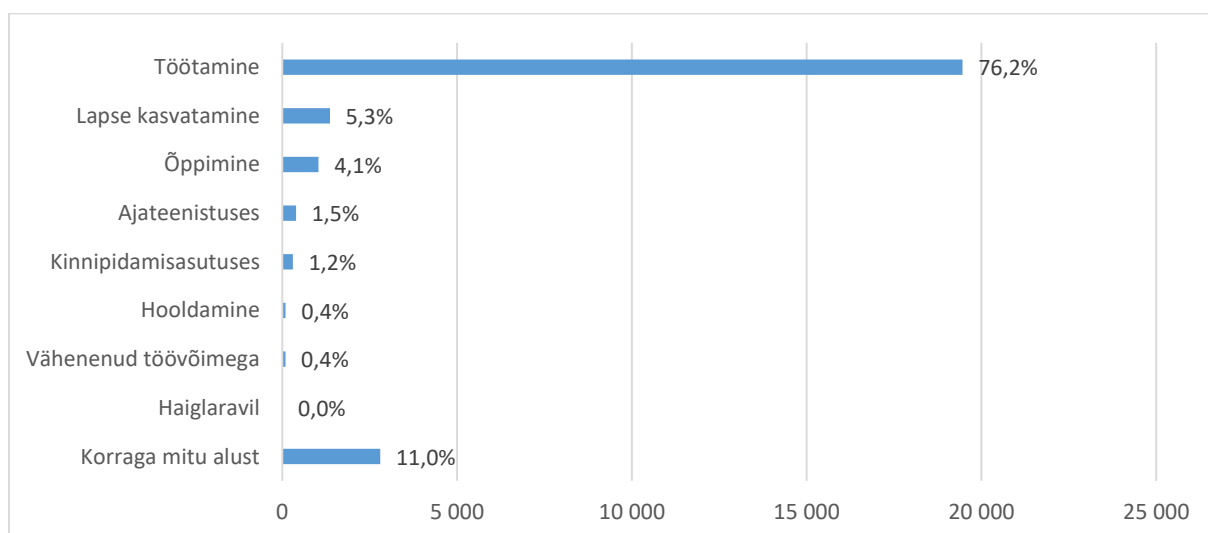
³¹ Eeldusel, et inimese brutosissetulek töövõimetoetuse arvestamise kuule eelnenud kalendrikuul ei ületa 90-kordset päevamäära

6.1.4.1. Mõjutatud alasihtrühm: tööga võrdsustatud tegevuste alusel ja mittetöise tegevuse alusel senised töötutoetuse saajad

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Võrreldes töötutoetuse tingimustega on baasmääras töötuskindlustushüvitist õigus saada vaid neil registreeritud töötutel, kes on enne töötuna arvele tulekut töötanud ja kogunud piisavas mahus töötuskindlustusstaazi. Töötuskindlustusstaazi nõuet ei ole uues süsteemis võimalik asendada tööga võrdsustatud tegevustega (vt ülal tabel 1, teine veerg) ning samuti ei ole uue süsteemi järgi enam erandeid, kellelt varasemat tööga hõivatust ei nõuta (vt ülal tabel 1, kolmas veerg). Muudatus mõjutab negatiivselt neid sihtrühmi, kes ei ole töötuskindlustusega kaetud ning kel ei ole seetõttu baasmääras hüvitise saamiseks vajalikku töötuskindlustusstaazi ja kes oleksid senise süsteemi järgi tööga võrdsustatud tegevuste alusel kvalifitseerunud töötutoetusele või kes kuuluksid senise süsteemi järgi sihtgruppi, kellelt varasemat tööga või tööga võrdsustatud tegevusega hõivatust ei nõuta.

Vaadates 2021. aastal töötutoetuse määramise reaalseid aluseid, kus hõive või hõivega võrdsustatud tegevus on olnud ainsaks töötutoetuse määramise aluseks, nähtub, et 76,2% kõikidest töötutoetuse määramistest on tehtud töötamise alusel ning 12,9%-l määramistest on aluseks olnud muu tegevus, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine (vt joonis 5). Töötutoetuse määramistest 11% on määratud mitme aluse kombinatsioonis ning neist ca 95% on vähemalt üheks määramise aluseks olnud töötamine (töötukassa, 2024).

Joonis 5. Töötutoetuse määramise alused 2021. aastal, kus vastav hõive või hõivega võrdsustatud tegevus on ainsaks määramise aluseks. Allikas: töötukassa, 2024.

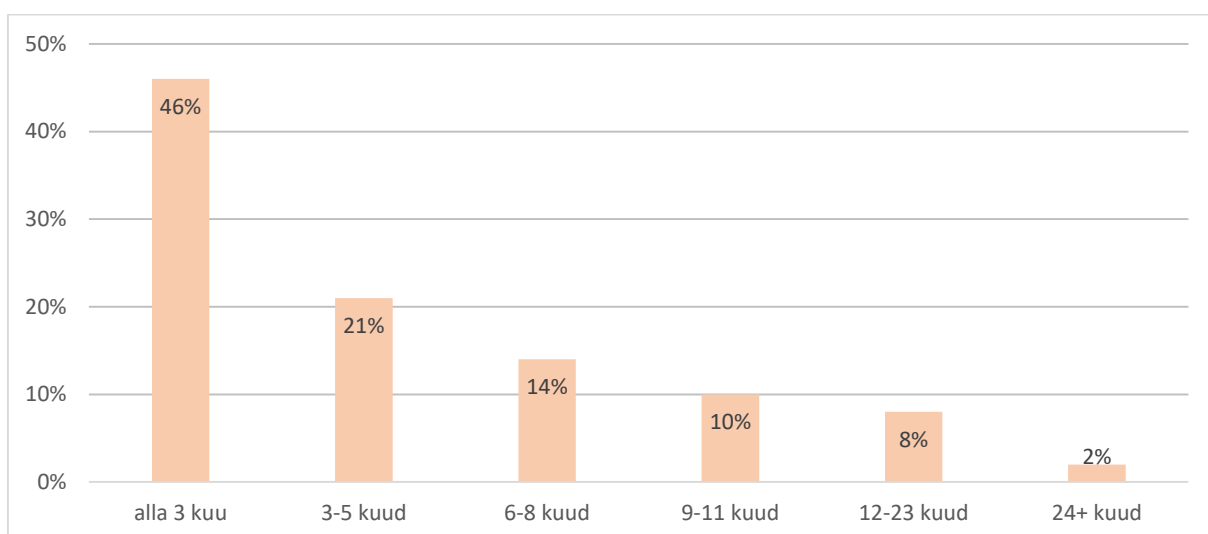
6.1.4.2. Mõjutatud alasihtrühm: noored registreeritud töötud vanuses 16–24

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

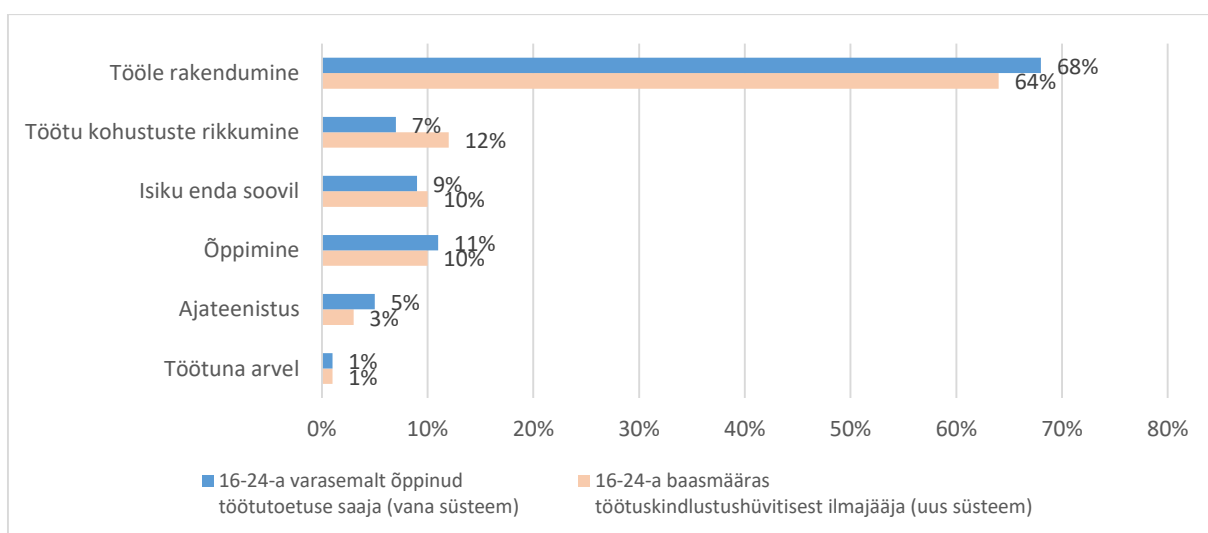
Muudatuste tulemusel uuest süsteemist välja jääjatest hinnanguliselt 42% (3601 inimest) on noored vanuses 16–24, kuna neil ei ole baasmääras töötuskindlustushüvitise saamiseks vajalikku kuuekuulist kindlustusstaazi kogunenud. Töötushüvitise saajate hulgast välja jäävatest noortest 94% (3389 noort) on töötuna arvele tulekule eelneva kolme aasta jooksul vähemalt ühe päeva olnud hõivatud õppimisega. Kuna praeguse korra alusel määratakse töötutoetus alates 61. päevast pärast töötutoetuse taotlemise avalduse esitamist töötule, kes on õppinud enne töötuna arvelevõtmist õppeasutuses statsionaarses õppes või täiskoormusega õppes, siis ei ole siiski neist kõik reaalsed töötutoetuse saajad, kuivõrd nende töötuna arvelolek lõpeb sageli enne määratud töötutoetuse alguskuupäeva. Uues süsteemis töötushüvitisele mitte kvalifitseeruvatest noortest hinnanguliselt ca 46% on töötuna arvel vähem kui kolm kuud ehk ka praegu kehtiva korra järgi lõpeks neist töötuna arvelolek enne töötutoetuse saamise tegelikku algust (vt joonis 6). Muudatustest on otseselt mõjutatud ca **1900 noort**, kes on arvel

kauem kui kolm kuud, mis moodustab kõikidest sama vanusgrupi uutest töötutest ca 13%. Seega on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine.

Kui vaadata üle kolme kuu arvel olevate noorte töötute töötuna arveloleku lõpetamise põhjuseid, nähtub, et neist asus tööle 64% ning õppima 10% (vt joonis 7). Võrdluseks, et 16–24-aastastest noortest, kes enne töötuna arveletulekut õppisid ning said ka töötutoetuse väljamakseid, asus tööle 68% ning õppima 11%. Sellest võib järeldada, et uues süsteemis baasmääras hüvitisele mittekvalifitseeruvate noorte seas on võrreldes vanas süsteemis enne arveletulekut õppinud ja töötutoetust saanud noortega tööle ja õppima asumise tõenäosus sarnane. Küll aga mõjutab töötushüvitisest ilmajäämine negatiivselt üle kolme kuu töötuna arvel olevaid noori, kes praeguse süsteemi järgi oleksid saanud töötutoetuse väljamakseid, ning nende toimetulekut ja heaolu töötuse perioodil, mistõttu on mõju ulatus sihtrühma jaoks keskmine.

Joonis 6. Töötuna arveloleku kestuse jaotus 16–24-aastaste baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate seas (uus süsteem). Aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud. Allikas: töötukassa arvutused, 2024.

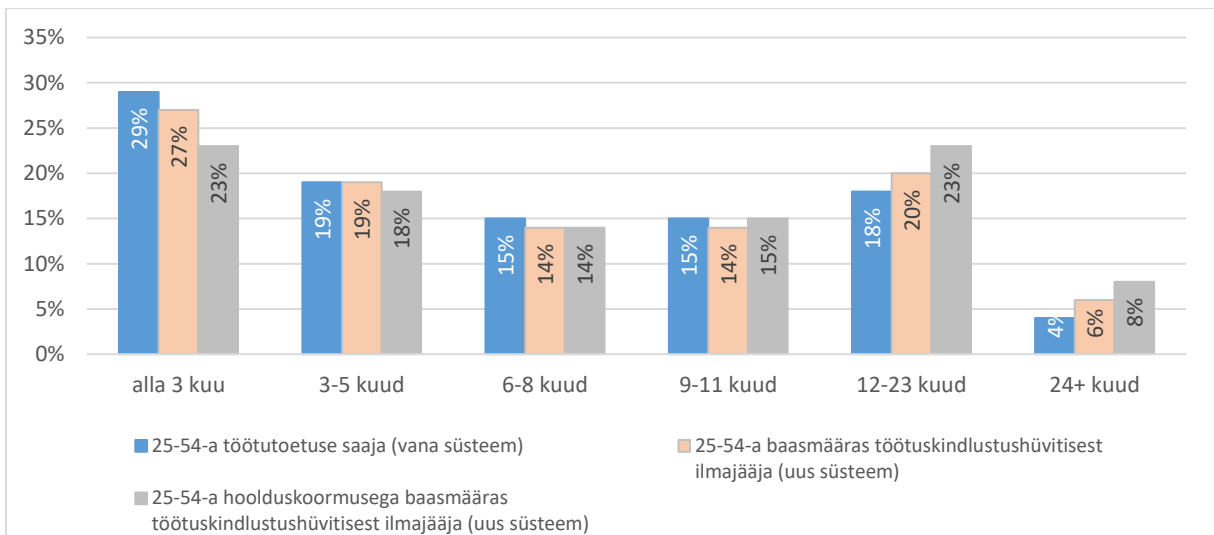
Joonis 7. Töötuna arveloleku lõpetamise põhjuste jaotus 16–24-aastaste varem õppinud töötutoetuse saajate (vana süsteem) ja 16–24-aastaste baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate seas (uus süsteem). Aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud. Allikas: töötukassa arvutused, 2024.

6.1.4.3. Mõjutatud alasihtrühm: 25–54-aastased registreeritud töötud, sh hoolduskoormusega registreeritud töötud

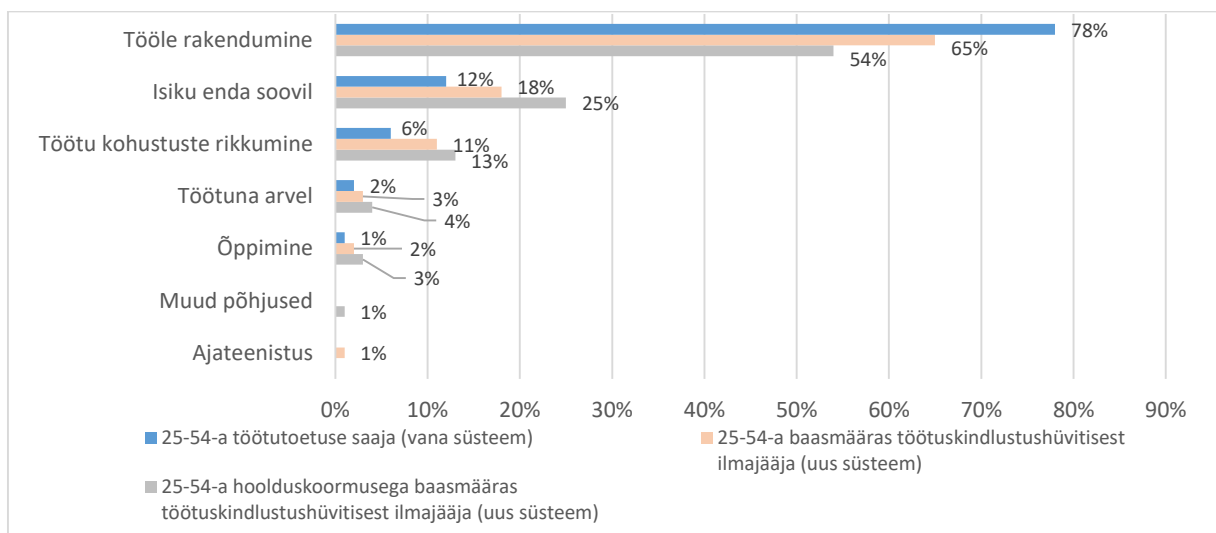
Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Vanuserühmas 25–54 on muudatuste tulemusel uues süsteemis töötushüvitisest ilma jäävaid inimesi hinnanguliselt 4599, mis moodustab 53% kõikidest uues süsteemis töötushüvitisest ilmajääjatest ning 9,5% sama vanusgrupi uutest registreeritud töötutest, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. Töötushüvitise saajate hulgast välja jäävatest ca 27% (1318 inimest) on töötuna arvele tulekule eelneva kolme aasta jooksul vähemalt ühe päeva olnud seotud hoolduskoormusega, sh lapse või pereliikme hooldamisega (edaspidi hoolduskoormusega baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääja). Vanemahüvitisest tingitud referentsperioodi pikendamise tõttu on tegelik töötushüvitisest ilmajääjate hulk eelduslikult väiksem, kuid kuna sihtrühma suuruse hindamiseks vajalikud laste andmed baasmääras töötuskindlustushüvitise puhul puuduvad, ei ole võimalik hinnata, kui paljudel neist tegelikult tekiks õigus töötushüvitisele referentsperioodi pikendamise tõttu. Küll on 2021. aasta töötuskindlustushüvitise määramiste põhjal teada, et 36 kuust pikema referentsperioodiga töötuskindlustushüvitise saajate osakaal oli 6%. Eeldusel, et ka baasmääras hüvitisele kvalifitseerujate seas kehtiks sama osakaal, tekiks referentsperioodi pikendamise tõttu baasmääras hüvitisele õigus ca 80 hoolduskoormusega inimesel, kes praegu kuuluvad sellest hüvitisest ilmajääja gruppi. Seega on muudatustest otseselt mõjutatud ca **1200 inimest**.

Võrreldes töötutoetuse saajatega (vana süsteem) on töötushüvitistele mittekvalifitseerujate seas (uus süsteem) rohkem pikaajalisi töötuid ehk nende töötuse kestus on pikem – 12 ja enam kuud on töötuna arvel olnud vastavalt 22% ja 26%. Hoolduskoormusega baasmääras hüvitisest ilmajääjate seas on aga pikaajalisi töötuid veelgi rohkem, 31% (vt joonis 8). Vaadates nimetatud sihtrühmade töötuna arveloleku lõpetamise põhjuseid, ilmneb, et võrreldes töötutoetuse saajatega (vana süsteem) oleks uues süsteemis töötushüvitisest ilmajääjate seas tööle liikunute osatähtsus väiksem. Kui töötutoetuse saajatest (vana süsteem) lõpetas töötuna arveloleku tööle rakendumise tõttu 78%, siis baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjatest (uus süsteem) 65% ning hoolduskoormusega baasmääras töötuskindlustushüvitise ilmajääjatest (uus süsteem) 54% (vt joonis 9). Viimastel lõppeb töötuna arvelolek võrreldes teiste sihtrühmadega enam omal soovil või töötü kohustuste rikkumise tõttu, mis võib olla tingitud suuremast keerukusest ühildada hoolduskoormust nii tööotsingute kui ka töötamisega. Töötushüvitisest ilmajäämine mõjutab negatiivselt sihtrühma majanduslikku toimetulekut, iseäranis hoolduskoormusega inimestel, kelle töötuna arveloleku kestus on ka praegu pikem ning tööle rakendumise tase madalam, mistõttu on mõju ulatus sihtrühma jaoks suur.

Joonis 8. 25–54-aastaste töötuna arveloleku kestuse jaotus töötutoetuse saajate (vana süsteem), baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate (uus süsteem) ja hoolduskoormusega baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate (uus süsteem) võrdluses. Aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud. Allikas: töötukassa arvutused, 2024.

Joonis 9. Töötuna arveloleku lõpetamise põhjuste jaotus 25–54-aastaste töötutoetuse saajate (vana süsteem), baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate (uus süsteem) ja hoolduskoormusega baasmääras töötuskindlustushüvitisest ilmajääjate (uus süsteem) võrdluses. Aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud. Allikas: töötukassa arvutused, 2024.

Ebasoovitavate mõjude risk

Muudatuste tulemusena uues süsteemis töötushüvitisele mittekvalifitseerujatest (kokku hinnanguliselt 8668 inimest) 42% on 16–24-aastased noored ning 15% hoolduskoormusega registreeritud töötud, kes on juba praegu võrreldes teiste sihtrühmadega tööturul haavatavamas positsioonis. Baasmääras hüvitisele mittekvalifitseerumise tõttu väheneb töötuse perioodil nende majanduslik toimetulek, mistõttu võib muudatuste tulemusel eeldada toimetulekutoetust vajavate leibkondade arvu kasvu. Baasmääras hüvitisele mittekvalifitseeruva registreeritud töötul on võimalik taotleda kohalikul omavalitsuselt toimetulekutoetust, mille eesmärk on tagada toimetulekuks vajalik rahaline abi ning mis vähendab uues süsteemis töötushüvitisest ilma jäävate inimeste jaoks muudatuste negatiivseid majanduslikke mõjusid.

2023. aastal sai toimetulekutoetust kokku 19 592 leibkonda. Sotsiaalministeeriumi arvutuste³² alusel kasvab muudatuste tõttu 2025. aastal toimetulekutoetust vajavate leibkondade arv 385,

³² Arvutused põhinevad Statistikaameti Eesti Sotsiaaluuringu longituudandmete alusel modelleeritud töötutoetuse kvalifikatsiooni tingimuste muudatuste mõju hinnangutel (toimetulekutoetuse saajate arvu suurenemine). 2025. aastal on

2026. aastal 578, 2027. aastal 502 ning 2028. aastal 482 võrra. Nagu eespool mainitud, on töötushüvitiste muudatustest negatiivselt mõjutatud hinnanguliselt 8668 inimest. Võttes arvesse keskmist leibkonna suurust 2023. aastal (keskmiselt 2,1 inimest leibkonnas), mõjutavad töötushüvitiste muudatused negatiivselt hinnanguliselt ca 4128 leibkonda, kellest ca 9,3% vajaksid 2025. aastal toimetulekutoetust ning järgnevatel aastatel ca 11,7–14%, mistõttu on muudatusel leibkondade toimetulekule oluline mõju. Lisaks mõjutab töötuse majanduslikku toimetulekut töötuse perioodil olulisel määral ka leibkonna koosseis ehk kas leibkonnas on teisi tuluteenijaid ja kui palju on leibkonnas ülalpeetavaid.

Punktides 6.1.4.2 ja 6.1.4.3 kirjeldatud sihtrühmade hõivesse liikumise ja hõives püsimise toetamiseks ja püsiva sissetuleku teenimiseks on oluline rakendada noorte puhul haridusest tööturule liikumist soodustavaid meetmeid ning hoolduskoormusega inimeste puhul paindlikke tööhõivevorme ja toetada hoolduskoormuse vähendamist, et lühendada nende sihtrühmade töötuse kestust. On võimalik, et osa hoolduskoormusega pikaajalistest töötutest on töötuna arvele võtnud end eeskätt ravikindlustuskaitse saamise eesmärgil. Töötushüvitistest ilmajäämine ei kitsenda nende sihtrühmade töötusvõimalusi töötukassa kaudu, ravikindlustuskaitset ega tööturuteenuste kättesaadavust.

6.2. Mõju majandusele

6.2.1. Mõjutatud sihtrühm: ise endale töö andjad ehk uued töövormid: juhatuse liikmed, ettevõtluskonto ja FIE-d

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Töötuskindlustusstaaži ei ole ka uues süsteemis võimalik koguda uutel töövormidel: ettevõtluskonto omanikel, juhatuse liikmetel ja FIE-del (vt ülal tabel 1, teine veerg). Muudatus mõjutab negatiivselt neid sihtrühmi, kes ei ole töötuskindlustusega kaetud ega oma seetõttu baasmääras töötuskindlustushüvitise saamiseks õigust, kuid on saanud töötutoetust. FIE-de ja ettevõtluskonto omanike jaoks on muudatus negatiivse mõjuga. Muudatuse tulemusel muutub aga juhatuse liikmete arveletulek võrreldes kehtiva korraga lihtsamaks. Kui kehtiva korra järgi on neil õigus arvele tulla vaid siis, kui on täidetud sissetulekupõhise töötuskindlustushüvitise saamise tingimused, siis uues süsteemis saavad juhatuse liikmed juurdepääsu baasmääras hüvitisele. Kui juhatuse liikme paralleelne töösuhe, mis annab töötuskindlustusstaaži, on lõppenud ja töötuskindlustusstaaži on kogunenud piisavalt, et kvalifitseeruda baasmääras hüvitisele, saavad nad töötukassa kaudu tööd otsida. 29.02.2024 seisuga on töötukassas arvel 3490 juhatuse liiget, mis moodustab 6,2% kõikidest registreeritud töötutest. Juhatuse liikmete lihtsamad arvelevõtmise tingimused võrreldes praeguse korraga võivad kaasa tuua juhatuse liikmetest töötute arvu kasvu. Näiteks olukorras, kus juhatuse liige soovib oma ettevõttes töötamist jätkata ja ootab selleks soodsamaid võimalusi (nt tellimusi, paremat majandusolukorda), mistõttu vahepealsel töötuse perioodil on töötukassa toel tööalaste otsingute laiendamine ja tööalaste oskuste arendamine positiivse mõjuga juhatuse liikmetest töötusvõimaluste majanduslikule ja sotsiaalsele heaolule.

Ebasoovitavad mõjud

Ebasoovitavad mõjud võivad avalduda olukorras, kus juhatuse liige soovib paralleelselt töötukassas arvel olekuga jätkata varjatult töötamist oma ettevõttes, mille juhatuse liige ta on (nt teeb aktiivset turundust, võtab vastu tellimusi ja suhtleb klientidega, osutab teenuseid) ametlikku tasu saamata. Sellisel juhul on muudatusel töötukassa töökoormust kasvatav mõju, kuna tegelikult ei ole inimene valmis tööle asumata. Riski maandamiseks peaks töötukassa

eeldatud, et muudatused jõustuvad juulis. Arvutustes on kasutatud Rahandusministeeriumi 2024. aasta kevadist majandusprognoosi.

kasutama meetmeid (nt rangemaid aktiivsusnõudeid), mis talle seadusega antud on, kuna töötü põhikohustus on tööd otsida ja töötukassa roll on kontrollida töötü kohustuste täitmist.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Kokkuvõttes muudatuse mõju töötushüvitiste kogukatvusele on minimaalne (+0,1 protsendipunkti), aga muudatus toimub töötushüvitiste saajate ringis. 2021. aastal arvele tulnud uutest töötutest 56,6% kvalifitseerusid töötushüvitisele nii kehtivate tingimuste alusel kui ka uue süsteemi kohaselt. Töötushüvitise saamise õigus (baasmääras töötuskindlustushüvitis) tekiks uues süsteemis hinnanguliselt 11,6%-1, kes praeguse olukorra jätkudes ei oleks õigustatud ei töötuskindlustushüvitisele ega töötutoetusele. Töötushüvitiseta jääks uues süsteemis hinnanguliselt 11,5% uutest registreeritud töötutest, kellel praeguse süsteemi jätkudes oleks õigus töötutoetusele, kuid uues süsteemis õigust baasmääras hüvitisele ei tekiks, mistõttu on muudatusest mõjutatud sihtrühma suurus keskmine. 20,3% uutel registreeritud töötutel ei ole kehtiva süsteemi järgi õigust töötutoetusele ega töötuskindlustushüvitisele ning neil ei tekiks õigust töötushüvitisele ka uues süsteemis. Mõju sagedus töötuse perioodil on regulaarne. Kokkuvõttes on muudatustel sihtrühmade majanduslikule toimetulekule töötuse perioodil oluline mõju.

6.2.2. Mõjutatud sihtrühm: tööandjad

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Muudatused võivad avaldada nii positiivset kui ka negatiivset mõju tööandjatele. Positiivse mõjuga on baasmääras töötuskindlustushüvitise lühem maksimaalne periood võrreldes töötutoetuse perioodiga, võimaluse kadumine, et sama perioodi töötamise eest saab töötushüvitisi kahel korral ning kaob töötuskindlustushüvitiselt töötutoetusele liikumine pärast 180. või 210. päeva, mis teeb olematuks majandusoludest sõltuva kohanemise mehhanismi alla kümneaastase töötuskindlustusstaaziga töötü puhul, kes saavad töötuskindlustushüvitist miinimummääras. Võib eeldada, et 180 päevaks määratud baasmääras hüvitisel on töötüsinguid lühendav ja tööle liikumist kiirendav mõju, mis on tööandjatele positiivne, kui nad leiavad kiiremini töötaja. Töötukassa arvutused näitavad, et kui lühendada töötuskindlustushüvitise saamist 90 päeva võrra 270 päevalt 180 päevani, siis registreeritud töötuse mediaankestus lüheneb 20 päeva võrra, samas toob 90 päeva võrra lühem töötuskindlustushüvitis hõivesse liikumisele järgneva 12 kuu jooksul kaasa ligikaudu 34 eurot väiksema kuise töötasu ning vähendab töötasuga kuude arvu 0,32 võrra.

Töötushüvitiste tingimuste ühtlustamise tulemusel võib osa töötajatest võtta töökoha vahetuse ette suurema kindlustundega, kui vahepealsel töötuse perioodil on neil olemas baasmääras töötuskindlustushüvitis, mis võib tööandjate jaoks suurendada töötajate liikumist, mis on negatiivse mõjuga. Erinevalt sissetulekupõhisest töötuskindlustushüvitisest ei sõltu baasmääras hüvitise saamine hõive lõppemise põhjusest ehk kaetud on ka vabatahtlikult töölt lahkumine. Samas on ka kehtiva töötutoetuse süsteemi järgi õigus töötutoetust saada isikul, kes on töölt omal soovil lahkunud. Küll aga kaob muudatuste tulemusel võrreldes kehtiva töötutoetuse süsteemiga sissetuleku kriteerium ehk baasmääras hüvitise määramisel ja maksimisel ei võeta arvesse registreeritud töötü sissetuleku suurust.

Arvestades, et ka kehtiva töötutoetuse süsteemi järgi on töötutoetust õigus saada omal soovil töölt lahkunud töötul ning baasmääras hüvitise määramise aluseks olev töötuskindlustusstaaz nullitakse pärast baasmääras hüvitise määramist. Pärast seda saab kindlustatu uuesti töötuskindlustushüvitist alles siis, kui ta on uuesti piisavas mahus töötuskindlustusstaazi kogunud. Arvestades muudatustest tingitud nii tööle liikumist kiirendavaid kui ka aeglustavaid tegureid, võib eeldada, et kokkuvõttes on võrreldes kehtiva süsteemiga mõju ulatus töötajate liikumisele väike. Eeltoodu põhjal on mõju ulatus sihtrühma jaoks väike. Potentsiaalselt on muudatustest mõjutatud kõik tööandjad, kuid mõju sagedus on suurem nende tööandjate jaoks,

kus on rohkem töötajaid. 2023. aastal oli Eesti Statistikaameti (2024) andmetel Eestis statistilisse profiili kuuluvaid ettevõtteid kokku 158 883. Neist 94,8% oli vähem kui 10 töötajat, 4,3%-l 10–49 töötajat, 0,8%-l 50–249 töötajat ning 0,1%-l üle 250 töötaja, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus suur.

Ebasoovitavate mõjude risk

Ebasoovitavaid mõjusid ei tuvastatud.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

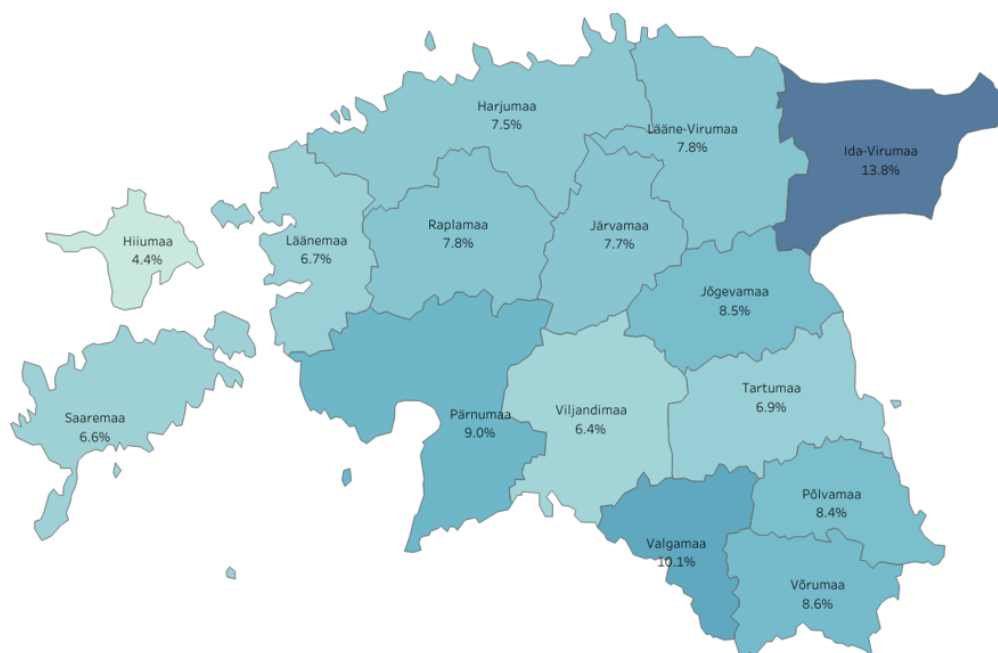
Muudatuste tulemusel võib suureneda töötajate liikumine, kuid võrreldes hetkel kehtiva töötutoetuse süsteemiga, on mõju ulatus väike. Potentsiaalselt on mõjutatud kõik tööandjad, mistõttu on mõjutatud sihtrühma suurus suur. Mõju sagedus sõltub ettevõtte töötajate arvust, olles suurem suurema töötajate arvuga ettevõtete jaoks ning väiksem väiksema töötajate arvuga ettevõtete jaoks.

6.3. Mõju regionaalarengule, sh linna-, maa- ja rannapiirkondadele

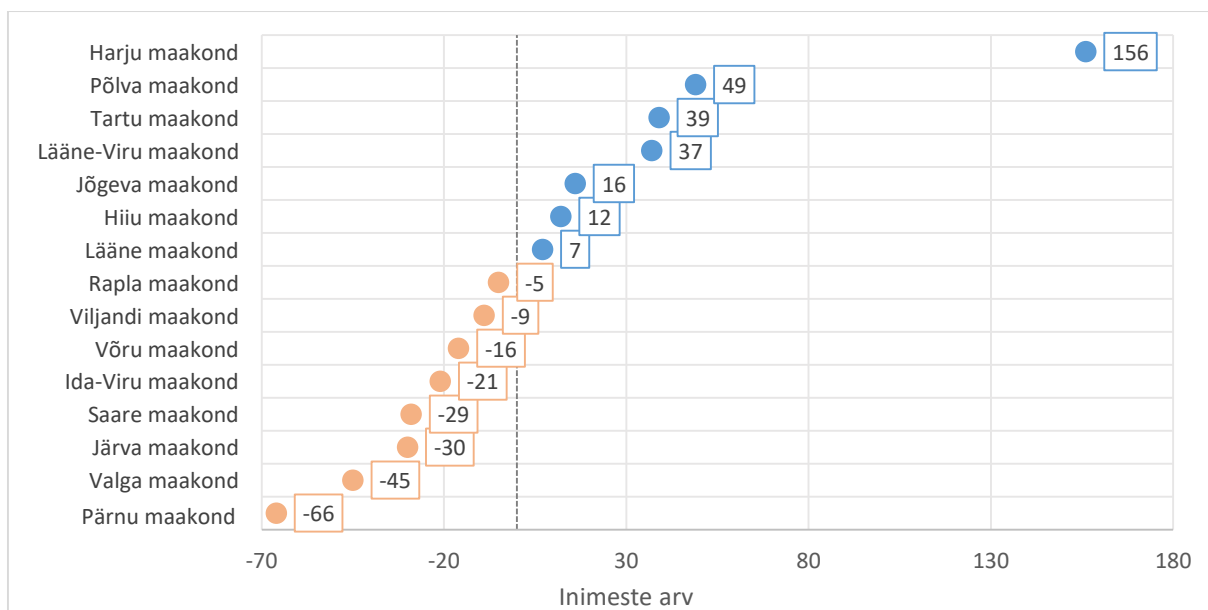
6.3.1. Mõju sihtrühm: registreeritud töötud

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

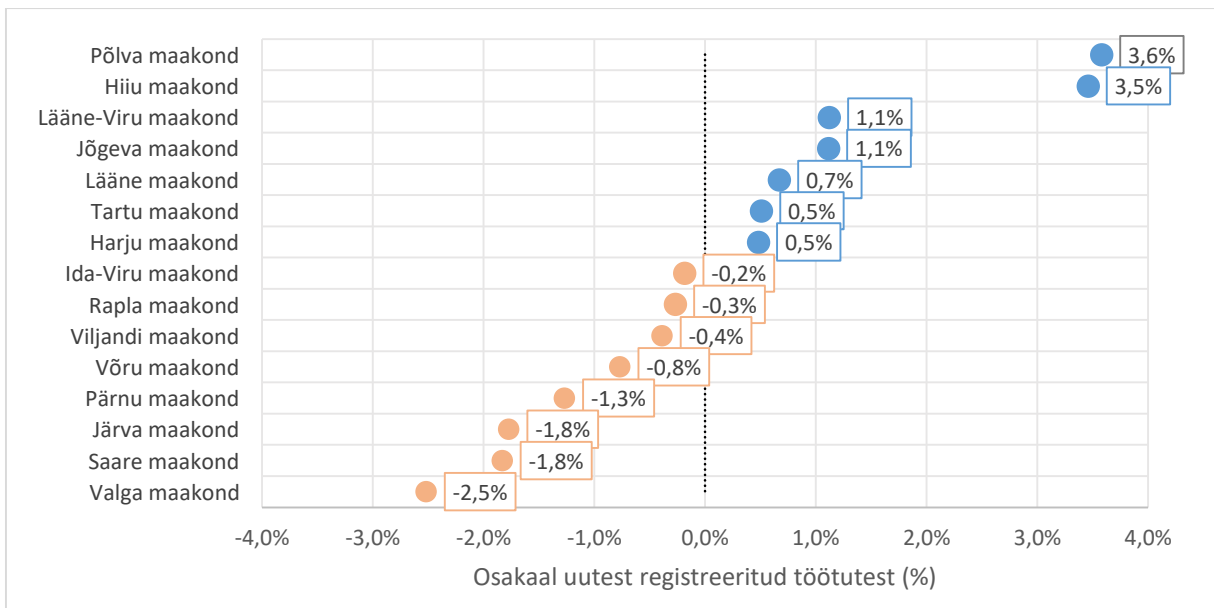
Nii kehtiva töötushüvitiste süsteemi kui ka uue süsteemi järgi ei sõltu töötushüvitiste saamine registreeritud töötute elukohast. Samas on Eestis piirkondi, kus töötute osakaal tööjõust on märgatavalt suurem ning sobivaid vabu töökohti vähem, mistõttu on ka neis maakondades proportsionaalselt mõjutatud sihtrühm suurem ja mõju sagedasem. Kokku oli 2024. aasta veebruaril lõpu seisuga Eestis 56 008 registreeritud töötut, kellest 26 008 ehk ligi 46% otsis tööd Harjumaal, mis on ka suurima elanike arvuga maakond (47% Eesti elanikest). Töötuse määr on kõrgeim aga Ida-Virumaal ja Valgamaal ning erineb maakonniti ligemale kolm korda (Ida-Virumaal 13,8%, Hiiumaal 4,4%) (vt joonis 10). Võttes aluseks 2021. aastal arvele tulnud uued töötud, kasvaks muudatuste tulemusel võrreldes kehtiva süsteemiga töötushüvitise saajate arv Harju, Põlva, Lääne-Viru, Jõgeva, Hiiu ja Lääne maakondades ning väheneks Rapla, Viljandi, Võru, Ida-Viru, Saare, Järva, Valga ja Pärnu maakondades (vt joonis 11). Kui vaadata aga baasmääras töötuskindlustushüvitise (uus süsteem) ja töötutoetuse (vana süsteem) saajate arvu vahe osatähtsust 2021. aasta uutest arvele tulnud töötutest, mõjutab muudatus positiivselt Põlva (3,6%) ja Hiiu (3,5%) maakondi ning negatiivselt Valga maakonda (-2,5%). Teiste maakondade puhul jääb muutus alla 2% (vt joonis 12). Seega võttes arvesse maakonna uute registreeritud töötute arvu, on kõikides maakondades baasmääras hüvitisele kvalifitseeruvate (uus süsteem) ja töötutoetusele kvalifitseeruvate (vana süsteem) inimeste arvu muutus ning seetõttu ka mõju ulatus väike.

Joonis 10. Registreeritud töötuse määr maakonniti 2024. aasta veebruarikuu lõpu seisuga. Allikas: töötukassa

Joonis 11. Muudatusest mõjutatud sihtrühma suuruse muutus absoluutarvudes töötutoetuse saajate (vana süsteem) ja baasmääras töötuskindlustushüvitise saajate seas (uus süsteem). Aluseks 2021. aastal arvele võetud uued registreeritud töötud. Allikas: töötukassa, 2024.

Joonis 12. Muudatusest mõjutatud sihtrühma suuruse muutus töötutoetuse saajate (vana süsteem) ja baasmääras töötuskindlustushüvitise saajate seas (uus süsteem), osakaal maakonna uutest registreeritud töötutest. Aluseks 2021. aastal arvele võetud uued registreeritud töötud. Allikas: töötukassa, 2024.

Ebasoovitavate mõjude risk

Ebasoovitavaid mõjusid ei tuvastatud.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Nii praegu kehtiva töötushüvitiste süsteemi kui ka uue süsteemi järgi ei sõltu töötushüvitiste saamine registreeritud töötule elukohast. Siiski mõjutavad muudatused proportsionaalselt enim neid maakondi, kus töötute osakaal töäjõust on suurem ning töötushüvitistega kokkupuude sagedasem. Arvestades maakondade uute registreeritud töötute arvu, on kõikides maakondades baasmääras töötuskindlustushüvitisele kvalifitseeruvate (uus süsteem) ja töötutoetusele kvalifitseeruvate (vana süsteem) inimeste arvu muutus, seega ka mõju ulatus väike.

6.4. Mõju riigivalitsemisele

6.4.1. Mõju sihtrühm: töötukassa

Muudatusest mõjutatud sihtrühm, avalduva mõju kirjeldus ja mõju olulisus

Muudatustega lõpetatakse töötutoetuse maksmine ning töö kaotuse korral maksab töötukassa registreeritud töötule ühte tööturu olukorrast ja töötuskindlustusstaazist sõltuvat töötuskindlustushüvitist, praegust sissetulekupõhist töötuskindlustushüvitist või baasmääras töötuskindlustushüvitist, mis võib töötukassale kaasa tuua mõningase töökoormuse kasvu muudatuste selgitamise vajadusega nende rakendamise algusperioodil. Muudatusega ühtlustatakse töötushüvitiste tingimusi, mis pikemas vaates peaks looma töötukassa klientidele suurema selguse ja vähendama selgitamisvajadust. Uues süsteemis töötuskindlustushüvitise määramine ja maksmine eeldab töötukassa infosüsteemide arendust, mille kulud kaetakse töötukassa tegevuskuludest. Muutunud tingimuste alusel töötushüvitise määramine ja maksmine eeldab töötukassalt kohanemist. Arvestades, et baasmääras hüvitise tingimustele vastavuse kontrollimine on suuremas mahus registriandmetele tuginev ja automatiseeritavam menetlus võrreldes töötutoetuse tingimustega, on muudatusel väike positiivne mõju koormusele. Kuna töötushüvitistele kvalifitseerumise tingimusi kontrollib töötukassa ka praegu (riiklike registrite andmete põhjal küsides vajaduse korral kliendilt andmeid juurde) ning kuna töötushüvitiste määramine ja maksmine on töötukassa üks peamistest ülesannetest, ei kaasne muudatustega kohanemiskulusi ja mõju ulatus töötukassa jaoks on keskmine. Mõju avaldub regulaarselt, sest töötushüvitise kvalifitseerumistingimuste selgitamine, hüvitise määramine, ja maksmine on töötukassa igapäevane ülesanne.

Ebasoovitavate mõjude risk

Baasmääras töötuskindlustushüvitise kättesaadavamaks muutmine (väiksema kindlustustasuga ja omal soovil töölt lahkunud inimestele) võib töötukassa jaoks kaasa tuua klientide arvu kasvu nende seast, kes praegu töötushüvitistele ei kvalifitseeru ja kes ei ole uues süsteemis töötushüvitisele kvalifitseerudes valmis aktiivselt tööd otsima ja tööle liikuma (st töötuna arveloleku ajend ei ole tööle liikumine). Töötushüvitise süsteemi ärakasutamise riski realiseerimise ulatust saab hinnata, tuginedes olemasolevatele andmetele. Praeguste töötuskindlustushüvitise saajate seas on ca 1% neid, kes viimase kolme aasta jooksul on vähemalt kuuel kuul olnud hõivatud väga lühikeste (1–3 päevaste) töösuhetega. Töötuskindlustushüvitise saajatest on vähemalt kuuel kuul alla 100 eurost sissetulekut teeninud 0,6%. Praeguste töötutoetuse saajate seas on neid, kelle pikim töösuhete kestus on alla 90 päeva, vaid 0,2%. Kuna töötushüvitiste saajate seas on marginaalne osakaal lühikeste tööepisoodide ja madala tasu teenijaid, ei ole põhjust arvata, et selliste inimeste osakaal märkimisväärselt kasvab, kui staažinõuet leevendada ja referentsperioodi pikendada. Kokkuvõttes võib ebasoovitavate mõjude riski – leebemad tingimused võivad võrreldes praegusega suurendada motivatsiooni hüvitise taotlemiseks ja töötuna registreerimiseks – suurust ja realiseerumise tõenäosust võib pidada väikeseks.

Kokkuvõttev hinnang mõju olulisusele

Muudatused mõjutavad töötukassat, kes peab töötushüvitiste tingimuste muutumisel töötushüvitise määramiseks ja väljamaksmiseks muutma tööprotsesse ning infosüsteeme. Arvestades, et töötushüvitiste määramine ja maksmine ja klientide nõustamine on töötukassa üks peamisi ülesandeid, ei tekita muudatused kohanemiskulude ning mõju ulatus töötukassa jaoks on keskmine. Mõju avaldub regulaarselt, sest töötushüvitiste määramine ja maksmine ning klientide nõustamine on töötukassa igapäevane ülesanne.

7. Seaduse rakendamise seotud riigi ja kohaliku omavalitsuse tegevused, eeldatavad kulud ja tulud

Eestis jagatakse valitsemissektori kulud kolmeks: keskvalitsus, kohalikud omavalitsused ja sotsiaalkindlustusfondid. Keskvalitsuse kulude alla kuuluvad riigieelarvelised töötutoetuse ja erijuhtudel sotsiaalmaksu hüvitamise kulud. Sotsiaalkindlustusfondidest rahastatakse töötuskindlustushüvitist ja hüvitise saajate sotsiaalmaksukulud. Muudatuse tulemusel vähenevad keskvalitsuse kulud ja suurenevad sotsiaalkindlustusfondide kulud. Valitsemissektori koondmõjus tekib kulude kokkuhoid.

Muudatuste kulude arvestamisel on lähtutud eeldusest, et seadus jõustub 1. juulil 2025. aastal. Seega on allpool välja toodud 2025. aasta kulude puhul arvestatud, et jaanuarist 2025 kuni juunini 2025 kehtib olemasolev töötushüvitiste süsteem. 1. juulist 2025 kehtib uus töötushüvitiste süsteem, st uusi töötutoetusi ei määrata, kuid kulud tekivad vana korra alusel määratud töötutoetuste puhul. Muudatustest avaldab riigieelarvele mõju töötutoetuse maksmise lõpetamine ning nende töötuna arvel olevate inimeste eest makstav sotsiaalmaks, kes ei saa töötuskindlustushüvitist. Samuti mõjutab riigieelarvet ka kohalike omavalitsuste makstav toimetulekutoetus. Töötukassa eelarvet mõjutavad baasmääras töötuskindlustushüvitise kehtestamine ning baasmääras hüvitise saajate eest makstav sotsiaalmaks juhul, kui otsustatakse need kulud katta töötuskindlustusvahenditest.

Töötukassa prognoosi alusel väheneksid töötutoetuse maksmise lõpetamisel töötutoetuse kulud riigieelarves 2025. aastal ca 11,3 miljoni euro võrra ning aastatel 2026–2028 ca 51,5–60,3 miljoni euro võrra. Töötuna arvelolijate eest makstava sotsiaalmaksu arvelt väheneksid riigieelarve kulud 2025. aastal ca 1,2 miljoni euro võrra ning aastatel 2026–2028 ca 5,4–6,3

miljoni euro võrra. Töötutoetuse maksmise lõpetamine ning ühele töötuskindlustusstaažist sõltuvale töötushüvitise süsteemile üleminek eeldab uue baasmääras töötuskindlustushüvitise rahastamises kokku leppimist.

Baasmääras töötuskindlustushüvitise kehtestamise tõttu kasvavad töötukassa kulud 2025. aastal ca 23,2 miljoni euro võrra ning aastatel 2026–2028 ca 41,5–47,5 miljoni euro võrra. Baasmääras hüvitise saajate eest makstava sotsiaalmaksu tõttu kasvavad töötukassa kulud 2025. aastal ca 3 miljoni euro võrra ning aastatel 2026–2028 ca 5,4–6,2 miljoni euro võrra. Kulude prognoosis ei ole arvestatud käitumusliku mõjuga, mida planeeritud muudatused võivad kaasa tuua. Muudatusega kaasnev töötuskindlustusvahendite kulude kasv eeldab töötuskindlustusvahendite jätkusuutlikkuse tagamiseks ja seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks valikute tegemist töötukassa nõukogu poolt, sh võimalikku otsust tõsta töötuskindlustusmaks määra. Toimetulekutoetust vajavate leibkondade arvu kasvu tõttu kasvavad 2025. aastal toimetulekutoetuse kulud ca 1 miljoni euro võrra ning aastatel 2026–2028 ca 1,7 miljoni euro võrra.

8. Rakendusaktid

Uusi rakendusakte ei kehtestata.

Eelnõu § 1 punkti 19 jõustumisel muutub kehtetuks TKindLS-i § 10 lõike 1 alusel kehtestatud sotsiaalministri 08.04.2009 määrus nr 31 „[Töötuskindlustushüvitise taotlemise avaldusele kantavate andmete ning avaldusele lisatavate dokumentide loetelu](#)“ (RTL 2009, 35, 459)³³.

9. Seaduse jõustumine

Käesoleva seaduse § 1 punktid 1–6, 8–11, 13, 15, 16, 18–20, 22–25 ja punkt 27, §-d 2–6, § 7 punktid 1–5 ja 7–16 ja § 8 punktid 3 ja 8 jõustuvad 2025. aasta 1. juulil. Seadusega on ette nähtud kuuekuuline üleminekuaeg, et puudutatud isikud saaksid olukorraga kohaneda ja oma tegevust selle järgi korraldada. Sellist aega võib pidada piisavaks *vacatio legis*’eks, arvestades regulatsiooni enda kehtivuse aega. Ka maksuseaduste muudatuste puhul on peetud kuut kuud seaduse vastuvõtmise ja jõustumise vahel piisavaks ajaks, et muudatustest puudutatud isikutel oleks tagatud võimalus muutunud olukorraga kohaneda (MKS § 4¹). Samuti on üleminekuaeg vajalik töötukassale enda IT-süsteemides muudatuste tegemiseks.

Eelnõu ülejäänud sätted jõustuvad üldises korras. Sätete muudatused on tehnilised ja selgitavad, mistõttu on oluline, et isikutele oleksid need võimalikult varakult teada.

10. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse eelnõude infosüsteemi kaudu kooskõlastamiseks kõigile ministeeriumidele ning arvamuse avaldamiseks Eesti Tööandjate Keskkliidule, Eesti Ametiühingute Keskkliidule, Teenistujate Ametiliitude Keskorganisatsioonile TALO, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Teenusmajanduse Kojale, Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtjate Assotsiatsioonile, Eesti Töötukassale, Eesti Pangale ja Õiguskantsleri Kantseleile.

Algatab Vabariigi Valitsus „...“ „.....“ 2024. a.

³³ <https://www.riigiteataja.ee/akt/13200368>